

ማክበሪ

ክዋሊ.ያፖ ሸክሳፒ.ር

ጸጋዬ ገብረ መድኅን

እንደ ተረጎመው

15

2.33

46

275
Br1

ማክሌዝ

የዘመናዊ የጥናት ማኅበር
የጥናት ማኅበር
ዲ.ኤ.ኤ. ህንጻው
ላይቫን

ዊ.ሊ.ያም ሼክሶፒር

አንደኛው

ጸጋዬ ገብረ መድኅን

አንደተረጎመው

822.33

2

ቆይ 1

አክሱርይ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ

፲፱፻፳፱ ዓ. ም.

አዲስ አበባ

OXFORD UNIVERSITY PRESS, ELY HOUSE, LONDON W. 1.

*Glasgow New York Toronto Melbourne Wellington
Cape Town Ibadan Nairobi Dar es Salaam Lusaka Addis Ababa
Delhi Bombay Calcutta Madras Karachi Lahore Dacca
Kuala Lumpur Singapore Hong Kong Tokyo*

OXFORD UNIVERSITY PRESS, P. O. Box 1024, ADDIS ABABA, ETHIOPIA

MACBETH

© OXFORD UNIVERSITY PRESS 1972

መብቱ ፡ በሕግ ፡ የተጠበቀ ፡ ነው ።

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ
በግጁኛ ዘመነ መንግሥት ታተመ ።

Printed by Commercial Printing Press
and
Published by Oxford University Press

ማ ው ጫ

መግቢያ (መ)

ገቢር አንድ ገጽ ፩

ት፡ ፩ ፩

ጀ ጀ

፫ ፫

፬ ፬

፭ ፭

፮ ፮

ገቢር ሁለት ፩

ት፡ ፩ ፩

ጀ ጀ

፫ ፫

፬ ፬

ገቢር ሦስት ፬

ት፡ ፩ ፬

ጀ ፬

፫ ፫

፬ ፬

ገቢር አራት ፱

ት፡ ፩ ፱

ጀ ፱

ገቢር አምስት ፶፬

ት፡ ፩ ፶፬

ጀ ፶፬

፫ ፶፬

፬ ፶፬

መግቢያ

የአቴሎ ቴአትር ለሕዝብ ለመቅረብ መብቶቹ እበረታታኝና፣ ከዝግጁት መጨረሻ በኋላ ድረጃ ላይ ወር ዕለት ሄጄ ሳለ በ፲፱፻፳፭ ዓ.ም. ግንባቢዝን በዘጠኝ ቀናት ውስጥ መጥኜ ተረጉምኩት።

የግንባቢዝን ትራጀዲ መሠረተ ሃሳብ በሼክስፒየር እንደሆነ ያንቁት እንደ ሌውሮጳ ለቆጣጠር በ፲፭፻፳፮ ዓ.ም. የታተመው የሂክተር ቦኔሶ «እስከትረም ሂስቶሪያ» የተሰኘው መዝገብ ታሪክና በ፲፭፻፸፯ ዓ.ም. ሆሊኒቭድ የላተመው «የእንግሊዝና የምድረ እስከትላንድ ሐተታ» የተሰኘው የሆናቸው በ፲፬፻፳፭ የኖረው የፎርዴት ጆን የተሰኘው የምድረ እስከትላንድ ታሪክ መዝጋቢና በ፲፱፻፳፭ ዓ.ም. የኖረው የዌይንተን እንደሆነ ግሰታወሻ ነው ይባላል። ይህንን በእነዚህ ጽሑፎች ሁሉ ውስጥ አያሌ አፈታሪክና ተረትም እንደተቀላቀለበት አይጠረጠርም የሚሉም አሉ። በመሠረቱ ግን ግንባቢዝ የተሰኘው የምድረ እስከትላንድ ጀግና ጦር መሪ በ፲፱፻፳፭ ዓ.ም. መኖሩ እርግጥ ነው።

ለማናቸውም፣ ሼክስፒየር በጸፈው ትራጀዲ ውስጥ፣ ለድርሰቱ መልክና ጣዕም ለመስጠት ብዙ የራሱን ባሕርያትና አማካይ ሁኔታዎች ፈጥሮ አክሎብታል። የጀኔራል ባንቆ ጣዕሪ መለኮት (መንፈስ)፣ የበረኛው ተረብ፣ የእመቤት ሆይ ግንባቢዝ የቅዠት ትዕይንት፣ በተለይም ብዙዎቹ ግለኛ መነሻዎች፣ ከታሪኩም፣ ከግሰታወሻውም፣ ከሐተታውም፣ ውጪ የሆኑ የግል ፈጠራው ናቸው ይባላል። እንዲያውም፣ የሼክስፒየር ግንባቢዝ ከመደረሱ በፊት፣ አንድ በእጅ ረቂቅ ብቻ ተዘጋጅቶ ሳይታተም የጠፋ በ፲፭፻፳፮ ዓ.ም. የቀረበ፣ «ግንባቢዝ» የሚሰኝ ተመሳሳይ ድራማ መጻፉ ይነገራል።

ሆኖም፣ ከሼክስፒየር ታላላቅ ትራጀዲዎች አንደኛው የሆነው የግንባቢዝ ሴን ለንሳስና አወጃደቅ ድራማ የተጻፈው፣ በ፲፱፻፳፮ ዓ.ም. ነው ተብሎ ሲገመት፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የታተመው ግን በ፲፱፻፳፫ ዓ.ም. ነው። ሚሊዮኖቹን (ግሪኮች) ለቴአትር ኪነ ጥበባት ፍሬ ሃሳብ መነሻው ባይሆንም በተለይ የትራጀዲ አስተሳሰብ አስቀድሞ ከግብፅ ጳላም በይበልጥ ከግሪክ አረማውያን ሥልጣኔና የሕይወት መንጸባረቅ ጋር የተቀመረ ከመሆኑ ሌላ ሼክስፒየር ይኸንኑ ጥንታዊ የአረሳሰፍ መምሪያ ተንተርሶ ጽፏል። በዚህ አስተሳሰብ ዝርዝር ውስጥ እንኳ ባንገባ መነሻ መልመጃውን ግለጽ ያሻ ይመስለኛል።

(-)

በለዚህ፣ በዚህ አማካይ ትራጀዲ ለተሰኘው ቃል ተነጻጻሪ የግርግ ትርጉም ያልሰጠሁበትን ምክንያት መግለጫም ተፈላጊ ነው። ትራጀዲ ወይም የሚያሳዝን ዕጣ ክፍል እያልን የምንገልጸው የድራማ ሁኔታ፣ በመላው ዓለም፣ በሰው ልጅ ሕይወት ሁሉ፣ የተለመደ ፈተና ሲሆንም፣ «ትራጉስ» ወይም «ኮርማ ናየል» የተባለውን ቃል ትራጀዲ አስተሳሰብ፣ ከአይሁድ ነቢያት ምሁራንና ከክርስቲያን ትምህርት ተከታዮቻቸው አስተሳሰብ የተለየ ነው። የግሪኮች የትራጀዲ አስተሳሰብ፣ ከታሪኩ ወይም ከባሕርይ ውድቀትና ጥገና ጋር በከርስቲያን የትራጀዲ አስተሳሰብ ግን፣ ለታሪኩ ወይም ለባሕርይ መነሻ የተጨበጠ ምክንያት ይኖረዋል። ወይም ይነግሩለታል። ከውድቀቱ ወይም ከጥቂት በኋላም፣ ጻፏት ነት ይከተላል። ምትክና ከሆነ ይኖረዋል ወይም ይተነበይለታል።

ለምሳሌ፣ እንደ አይሁድና እንደ ክርስቲያን ምሁራን አስተሳሰብ፣ እግዚአብሔር የባሪያውን የኢየሱስን ታማኝነት፣ በሰዶማን ተንኮል አጫሪነት ምክንያት፣ ለፈትነው ፈቀደ። የእግዚአብሔር ኢየሱስን ለመፈተን መፍቀድ በቂና የሚጨበጥ ምክንያት ነው ተብሎ ይታመናል። በለዚህ ኢየሱስ ጸጋውን ይገፈፋል። ሚስትና ልጆቹን ያጣል፣ አክላቱ ይረግፋል። ይወድቃልም። ከውድቀቱ በኋላ ግን፣ ጻፏት፣ ጻፏት፣ ከሆነ ምትክ ይከተላል። ለተገፈፈው ጸጋ እጥፍ ድርብ ጸጋ፣ ለረገፈው አክሎ የተግለጠና ልጆች ሌላ ቆንጆ ሚስትና ጉብል ልጆች፣ ለረገፈው አክሎ የተግለጠና ግለ ይካሰዋል። የኢየሱስ ባሕርይ፣ ዕጣ ክፍሉ፣ መጀመሪያ ያሰጨንቀኛል። የሳዝንናል፣ ከሆነ ምትክ ሲከተል ግን፣ እንደሰትለታለን። ትራጀዲን በሰዶሙት የግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ግን፣ ይህ ትራጀዲ አይሆንም። ጻፏት፣ ከሆነ ምትክን ያስከትላልና ነው። በዚህ አምሳያ፣ እንደ አይ ጻፏት፣ ከሆነ ምትክን ያስከትላልና ነው። ውብቱ፣ የኢየሱስ ስተማ፣ በሕ ሁድ ነቢያት ትምህርት፣ ታላቂቱ፣ ውብቱ፣ የኢየሱስ ስተማ፣ በሕ ገቢ ጣዖት አምላኪነትና ወደ አረመኔነት ማምራት ምክንያት፣ እግዚአ ብሔር ስለሚቆጣ፣ (የተጨበጠ ምክንያት)፣ ያጠፋታል። ይደመስላታል። ይሁንና ያዲሲቱን ኢየሱስ ጸግመኛ መታነስ፣ መዋብና ማንጸባረቅ፣ ነቢያት ስለሚተነብዩላት፣ ጸግመኛ መተካትዋን ያምናል። በአይሁድ ምሁራን አስተሳሰብ እንጂ በግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ይኸ ታሪክ ትራጀዲ አይሆንም።

በሌላው አንጻር ደግሞ፣ ለምሳሌ፣ የቴቤሱን ንጉሥ ኢዲፐስ ትራጀዲ እንመልከት። ንጉሥ ኢዲፐስ የጠላቶቹን ግዙፍነትና የጦር ኃይል ያውቃል። ጠላቶቹ እንዲፈጽሙ የሚጠይቁበትንም ግዴታ ከቆዩት እንደ ማይቀበልም ያውቃል። የመነሻው ምክንያት የጠላቶቹና የሱ ውሳኔ እንጂ፣ የእግዚአብሔርነት ጠባይ ያለው «ከሰማይ የወረደ ፍቃድ»

(-)

የአቲሎ ቴአትር ለሕዝብ ለመቅረብ መብቃቱ እበረታታኝና፣ ከዝ ግጅቱ መጨረሻ በኋላ ድራጃዋ ላጭር ዕረፍት ሄጄ ሳለ በ፲፱፻፺፮ ዓ. ም. ማክቤዝን በዘጠኝ ቀናት ውስጥ መጥኝ ተረጉምኩት።

የማክቤዝን ትራጀዲ መሠረተ ሃሳብ በሼክስፒየር አለም ላይ ያነቁት እንደ ኤውሮጳ አቆጣጠር በ፲፮፻፳፮ ዓ. ም. የታተመው የሂክቶር ቦኤሲ « እስኩትሪም ሂስቶሪያ » የተሰኘው መዝገብ ታሪክና በ፲፮፻፸፯ ዓ. ም. ሆሊኒቭድ ያሳተመው «የእንግሊዝና የምድረ እስኩትላንድ ሐተታ» የተባሉት የታሪክ መጻሕፍት ናቸው ይባላል። ለነኝህም የታሪክ መዛግብት መነሻ የሆናቸው በ፲፱፻፳፮ የኖረው የፎርዴኑ ጆን የተሰኘ የምድረ እስኩትላንድ ታሪክ መዝጋቢና በ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. የኖረው የዌይንቶኑ አንድና ማስታወሻ ነው ይባላል። ይሁንና በኒህ ጽሑፎች ሁሉ ውስጥ አያሌ አፈ ታሪክና ተረትም እንደተቀላቀለበት አይጠረጠርም የሚሉም አሉ። በመሠረቱ ግን ማክቤዝ የተሰኘ የምድረ እስኩትላንድ ጀግና ጦር መሪ በ፲፱፻፶ ዓ. ም. መኖሩ እርግጥ ነው።

ለማናቸውም፣ ሼክስፒየር በጻፈው ትራጀዲ ውስጥ፣ ለድርሰቱ መልክና ጣዕም ለመስጠት ብዙ የራሱን ባሕርያትና አማካይ ሁኔታዎች ፈጥሮ አክሎበታል። የጄኔራል ባንቆ ጣዕሪ መለኮት (መንፈስ)፣ የበረኛው ተረብ፣ የእመቤት ሆይ ማክቤዝ የቅዠት ትዕይንት፣ በተለይም ብዙዎቹ ግለኛ መነጻጸቦች፣ ከታሪኩም፣ ከማስታወሻውም፣ ከሐተታውም፣ ውጪ የሆኑ የግል ፈጠራው ናቸው ይባላል። እንዲያውም፣ የሼክስፒየር ማክቤዝ ከመደረሱ በፊት፣ አንድ በእጅ ረቂቅ ብቻ ተዘጋጅቶ ሳይታተም የጠፋ በ፲፮፻፳፮ ዓ. ም. የቀረበ፣ «ማክቤዝ» የሚሰኝ ተመሳሳይ ድራማ መጻፍ ይነገራል።

ሆኖም፣ ከሼክስፒየር ታላላቅ ትራጀዲዎች አንደኛው የሆነው የማክቤዝ እንዲሁ አወዳደቅ ድራማ የተጻፈው፣ በ፲፯፻፺ ዓ. ም ነው ተብሎ ሲገመት፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የታተመው ግን በ፲፮፻፳፫ ዓ. ም. ነው። ሚሲዮናውያን (ግሪኮች) ለቴአትር ኪነ ጥበባት ፍሬ ሃሳብ መነሻው ባይሆኑም በተለይ የትራጀዲ አስተሳሰብ አስቀድሞ ከግብፅ ኋላም በይበልጥ ከግሪክ አረማውያን ሥልጣኔና የሕይወት መንጸባረቅ ጋር የተቀመረ ከመሆኑ ሌላ ሼክስፒየር ይኸንኑ ጥንታዊ የአፈላሰፍ መምሪያ ተንተርሶ ጽፏልና፣ በዚህ አስተሳሰብ ዝርዝር ውስጥ እንኳ ባንገባ መነሻ መልመጃውን ማለጽ ያሻ ይመስለኛል።

(መ)

ስለዚህ፣ በዚህ አማካይ ትራጀዲ ለተሰኘው ቃል ተነጻጻሪ የግርግ ትርጉም ያልሰጠሁበትን ምክንያት መግለጸም ተፈላጊ ነው። ትራጀዲ ወይም የሚያሳዝን ዕጣ ክፍል እያልን የምንገልጸው የድራማ ሀክ፣ በመላው ዓለም፣ በሰው ልጅ ሕይወት ሁሉ፣ የተለመደ ፈተና ቢሆንም፣ «ትራጉስ» ወይም «ቅርጫ ፍየል» የተባለውን ቃል ትራጀዲ አሰኝተው መጀመሪያ የሰየሙት የግሪክ ጣዖት አምላኪ ምሁራን አስተሳሰብ፣ ከአይሁድ ነቢያት ምሁራንና ከክርስቲያን ትምህርት ተከታዮቻቸው አስተሳሰብ የተለየ ነው። የግሪኮች የትራጀዲ አስተሳሰብ፣ ከታሪኩ ወይም ከባሕርይ ውድቀትና ሞት በኋላ፣ ጻኝነት አያስከትልም፣ ምትክና ካሣ የለውም። በአይሁድ ወይም በክርስቲያን የትራጀዲ አስተሳሰብ ግን፣ ለታሪኩ ወይም ለባሕርይ መነሻ የተጨበጠ ምክንያት ይኖረዋል። ወይም ይነግሩለታል። ከውድቀቱ ወይም ከሞቱ በኋላም፣ ጻኝነት ይከተላል፣ ምትክና ካሣ ይኖረዋል ወይም ይተነበዳለታል።

ለምሳሌ፣ እንደ አይሁድና እንደ ክርስቲያን ምሁራን አስተሳሰብ፣ እግዚአብሔር የባሪያውን የኢዮብን ታማኝነት፣ በሰይጣን ተንኮል አጫሪነት ምክንያት፣ ሊፈትነው ፈቀደ። የእግዚአብሔር አዮብን ለመፈተን መፍቀድ በቂና የሚጨበጥ ምክንያት ነው ተብሎ ይታመናል። ስለዚህ ኢዮብ ጸጋውን ይገልፋል፣ ሚስትና ልጆቹን ያጣል፣ አክላቱ ይረግፋል፣ ይወድቃልም። ከውድቀቱ በኋላ ግን፣ ጻኝነት፣ ካሣና ምትክ ይከተላል። ለተገፈፈው ጸጋ እጥፍ ድርብ ጸጋ፣ ለተወሰደበት ሚስትና ልጆች ሌላ ቆንጆ ሚስትና ጉብል ልጆች፣ ለረገፈው አካላት የተሟላ ጤና ገላ ይካሰዋል። የኢዮብ ባሕርይ፣ ዕጣ ክፍሉ፣ መጀመሪያ ያስጨንቀናል፣ ያሳዝነናል፣ ካሣና ምትኩ ሲከተል ግን፣ እንደሰትለታለን። ትራጀዲን በሰየሙት የግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ግን፣ ይህ ትራጀዲ አይሆንም። ጻኝነት፣ ካሣና ምትክን ያስከትላልና ነው። በዚህ አምሳያ፣ እንደ አይሁድ ነቢያት ትምህርት፣ ታላቁት፣ ውቢቱ፣ የኢዮብም ከተማ፣ በሕዝቧ ጣዖት አምላኪነትና ወደ አረመኔነት ማምራት ምክንያት፣ እግዚአብሔር ስለሚቆጣ፣ (የተጨበጠ ምክንያት)፣ ያጠፋታል፣ ይደመስሳታል፣ ይሁንና ያዲሲቱን ኢዮብም ዳግመኛ መታነዕ፣ መዋብና ማንጸባረቅ፣ ነቢያት ስለሚተነብዩላት፣ ዳግመኛ መተካትዋን የምናል። በአይሁድ ምሁራን አስተሳሰብ እንጂ በግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ይኸ ታሪክ ትራጀዲ አይሆንም።

በሌላው አንጻር ደግሞ፣ ለምሳሌ፣ የቲቤሶን ንጉሥ አዲፐስ ትራጀዲ እንመልከት። ንጉሥ አዲፐስ የጠላቶቹን ግዙፍነትና የጦር ኃይል ያውቃል። ጠላቶቹ እንዲፈጽሙ የሚጠይቁበትንም ግዴታ ከቆዩት እንደ ማይቀበልም ያውቃል። የመነሻው ምክንያት የጠላቶቹና የሱ ውሳኔ እንጂ፣ የእግዚአብሔርነት ጠባይ ያለው «ከሰማይ የወረደ ፍቃድ»

(ሠ)

ንም ቁጣ ለደለም = እዲጥስ ጠላቶቹ ካሸነፉት በኋላ ፣ በትረ መንግሥቱን እንደሚገባቸው ፣ ዓይኖቹን ንጉጠው እንደሚያሳውሩትና እንደ አላባሌ ለማኝ እንደሚያሳድዱትም ያውቃል = ይሁንና ለሚያምንበት እውነት እስከመጨረሻው ለመታገል «ዕድሉን በጥርሶቹ ይዞ» ፣ ኃያላን ጠላቶቹን ሊቋቋም ተነሳ = ደመሰሰት ፣ አጠፋት = እንደሳቱበት በትረ መንግሥቱን ነጠቁት ፣ ዓይኖቹን ንጉጠው አፈሰሱበት = እንደ ለማኝ እርቅ ዊነት ያላምካሸው ፣ ያልሸፋረነው ፣ ቁልብጭ ያለ የሥጋ ለበስ ሰው ይፋ ፈተናና ውድቀት ነው = ዳኝነት ፣ ካሣና ምትክ አልፏቸውም ፣ አልተነገረ ለትም ፣ አልተተነበየለትም = ትራጀዲ የሚሰኘውን ቃል ባወረሱን በግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ፣ «ትራጀዲ» ማለት ይኸ ነው = እንደዚሁም ፣ ታላቋ ፣ ውቢቷ ፣ ያሸበረቀችው የትሮጂያ ከተማ ነዋሪዎችና ፣ የነዋሪዎች ቀ ወገን ጠላቶች ፣ የሁለቱ ንድ ሥጋ ለበስ ሰዎች ፣ እያንዳንዱ ወገን ፣ ባመነበትና በልባቸው በሚነደው እውነት ፣ ተጉትጉተው ፣ «ተጣራራ ዕድሉቻቸውን በጥርሶቻቸው ይዘው» ፣ ሲጋፈጡ ፣ ትሮጂያ ተቃጠለች ፣ ወደመች = ሌላ ትርይ ከቶም አትናር ፣ እስከዘለዓለሙም መነሻ የላት = ከውድቀቷ በኋላ ዳኝነት ምትክና ካሣ አይኖራትም ፣ አልተተነበየለትም = ኢዮብ ተካሠ ፣ ኢዮሩሳሌም ትታደሳለች = እዲጥስ ግን ዳኝነትና ካሣ የለውም (ትሮጂያ ግን ዳግመኛ አትናርም = የሆነው ሆነ = ተፈጥሮአዊን ታላላቅ ጥበቃና ለት እንጂ አትከሰንም ነው አትቀሙ =

ለዚህ ነው ፣ ትራጀዲ ለሚለው ቃል ተመሳሳይ ትርጉም ግምገማቱ ፣ ከቃሉ መሠረተ አስተሳሰብ ላይ ፣ ቢቀንስበት እንጂ ፣ የሚያነገሩ ወይም የሚያጠቃልል አስተሳሰብ አይሆንለትም ብዬ ፣ እንዳለ ወደ አግርኛ መመለሱን የመረጥኩት =

ከሺክሰፐር ታላላቅ ትራጀዲዎች ውስጥ የተፈቀዱትን ምርጫ ትዕይንቶቹን በሐምሌ ወር ፲፱፻፳፯ ዓ.ም በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ቱኦትር ባቀረብኳቸው ጊዜ ፣ ጌታቸው ደባልቄ እንደ ማክሲም ፣ አሰገደች ሃብቱ እንደ እመቤት ሆይ ማክሲም ሆነው መታየታቸውን ፣ ከምሥጋና ጋር ለአንባብያን ላስታውሳቸው እወዳለሁ =

ጸ. ገ. መ.

በግሪክ ምሁራን አስተሳሰብ ትራጀዲ ይህ ነው = ሥጋ ለበስን የሰው ልጅ የተፈጥሮ ቁስል ፣ ያለማላበሻ ፣ ያለማሞካሻ ፣ ገልጾ ፣ ተፋጥጦ ፣ በም ከንድቱ ወይም በትንቢቱ የመለኮት ጠባይ ሳይሆን ፣ ልቡ ውስጥ በሚ ነድ የእውነት እምነት መገፋፋት በሚደርስበት የዕጣ ክፍል ውድቀት ፣ የሚጫርብንን ሃዘንና የሚሠርጽብንን የተስፋ ሩት ድምፅ ነው ፣ «ትራጀዲ» ብለው የሰየሙት = እንደ ውዳቂ ይህ ተገፍተርትር ፣ «ዕድሉን በጥርሶቹ አንጠልጥሉ» ፣ ሕይወትን ሲገረምግትና ሲጋፈጣት በማስተዋል ብቻ ፣ በውድቀቱ ስናዘን ፣ በመቋቋም የመንፈስ ኃይሉ ግን ፣ በላት ተፈትና የማለፍ ሞገሱ ግን ፣ የተስፋ ሩት ድምፅ ካልሠረደብን ፣ ትራጀዲን አናይም = በፈተና መሰቀቁ ትክክለኛነትንና የዋሕነትን ያላብሰዋል ማለት አይደለም = ትግሉ ፣ በልቡ ውስጥ በተዳፈነው የእውነት እሳት ኃይል ብቻ የሕይወትን ማላገጥና ግንኙነት ተጋፍጦ መቋቋሙ ፣ ከወደቀና ከሞተም በኋላ ቢሆን ፣ ሕዘን ያዘለና ከተስፋ ጋር የተመላ ቀለ ፣ የፍስሐ ድምፅ ፣ ይደውላለናል ማለት ነው እንጂ = የሺክሰፐርም ታላላቅ ትራጀዲዎች በዚህ በግሪክ አስተሳሰብ ላይ የተመሠረቱ ናቸው የምንለው ምርምራቸው ይኸንኑ በማስመስከሩ ነው =

ለፊደል ፡ ለግዕዝ ፡ ለግሥ ፡ ለርባታ ፡ ለእገባብ ፡ ለሰዋሰውና ፡

ለአማርኛ ቅኔ መምህራኔ ፡-

- ፩. ለአለቃ ብሥራት ወልደ ሥላሴ
- ፪. ለመምህር ወልደ ማርያም ወርቁ
- ፫. ለአለቃ ማእምር ዮሐንስ
- ፬. ለአለቃ ፈለገ ሰላም ገብረ መስቀል
- ፭. ለአለቃ ጽጌ ገብረ ኪዳን

መታሰቢያ ይሁን ።

ገቢር አንድ

ት ፡ ፩

— ነጉድንድና መብረቅ ሲያስተጋባ ሠለስቱ የቃልኞች ርኩሳ መኖራት ይሰጣሉ—

ያንደኛይቱ ቃልቻ

መች ይሆን የምንገናኝ ?
 ሶስታችን የምንገናኝ ?
 የዝናብ ቸንፈር ወርዶ ፡ ወጨፎው ብርሃንን ሲገሥ ?
 ቅዝቃዜ ባየር ሲነግስ ?
 ሰማይ በመብረቅ ሲታረስ ?
 ነጉድንድ ምድርን ሲያፈርስ ? . . .
 መች ይሆን የምንገናኝ ?

የሁለተኛይቱ ቃልቻ

ጀግና ለጀግና ሲዋቃ ፡
 መስክ በደም ተጥለቅልቃ ፡
 የምሱን ተፍቶ ሲያበቃ ፤
 ጥምብ አንሳ ባስከሬን ሲዋኝ ፤
 ኮከብ ቆጥረን እንገናኝ ።

የሶስተኛይቱ ቃልቻ

ያማ ጀምበር ስትጠልቅ ነው ።

ያንደኛይቱ ቃልቻ

ስፍራውን የት ላይ እናርገው ?

የሁለተኛይቱ ቃልቻ

ቁጥቃጦው ነው የሚሻለው ።

የሶስተኛይቱ ቃልቻ

ግንካቤዝ እዚያ ነው እሚያረፍደው !

ያንደኛይቱ ቃልቻ

እኔ እንረ ሸረሪት አልቀር ።

፡ ት ፡ ትዕይንት

-የሁሉም ድምፅ-

እር መናገሩንም እንቀር ።
አሁን ይብቃን ይብቃን ይብቃን ፣ ጠቋር ፈልጎ እንዳያጣን ፣
ቀና ግም ነው ፣ ግም ቀና ነው ፣ ይጠሰ ከርቤ ድኝና ዕጣን ፣
ባየር በረን ከደፍ እደፍ ፣ በጉም በረን ከደፍ እደፍ ፣
እንቦዝንም ለማናደፍ
እንሰለጥም ለማናደፍ

ት፡፩

-መረጥ ይደግጋል፤ ንጉሥ ዳንካን ከግልላም ፣ ከደናልቤን ፣ ከሌናካስና ከጳጳሳዊ
ጋርሆና እንደ የቆሰለ ነጋድራስ ያገኛል-

ዳንካን
ማንው ይኸ የሚያነክስ ፣ ልብሱን በደም የበከለ ፣
ዛሬ በተነሳው ሀኬት ፣ ሳቢያ ይሆን የቆሰለ ?

ግልላም
እምን እርግጥ ነው አባባ ፣ ይህ ብርቱ የጦር አለቃ ፣
እኔን ለመማረክ ብሎ ፣ የሸፍታው ወገን ሲያጠቃ ፣
እምቢኝ አላስማርክ ብሎ ፣ ከያዘበት ምሽግ ነቃ ፣
እስካመልጥ ገተራቸው ፣ እስኪጨልም ጀምሮ ጠልቃ ፣
እንዴት ነበር ነጋድራስ ፣ የውጊያው ውጤት ያበቃ ?

ነጋድራስ
መኝ አበቃ ? . . አላበቃ ፣
ጀምሮብቱ ደም አርግዛ ፣ በሚዘንበው ደፍ ተጨንቃ ፣
እንደዛሉ ዋነተኞች ፣ የሁለቱም ወገን ጀግኖች
ተናንቀው ሲሰጥሙ እያየች ።
ማክዶንዋልድ እናት አይምሬ ፣ ማሳ እንደገባ ገመሬ
ይኸን ሲቅም ያን ሲከክ ፣ ሲፈጭ ሰውን እንደጥሬ ፣
እኔስ የለም ብዬ ነበር ፣ ለካስ አለ የሰው አውሬ ፣
ርእሰ ዐመፃ ሁኖ ፣ ዕድሉ ሠምራለት ዛሬ ፣
ከምዕራብ ደሴት መሣሪያው ፣ ሲቀርብ እየተከመረ
ግና ተቃንቶም አልቀናው ፣ ዕጣው ሠምሮም አልሠመረ ፣
ገመሬን የፈጠረ አምላክ ፣ መብረቅም አብሮ ፈጠረ ፣
ዱብ ዕዳ ማክቤዝን ቢልክ ፣ የቁም ስቅሉን ተሰተረ ።
የእግዚአብሔር ሰይፈ ነበልባል ፣ ያ ማክቤዝ የሚሉት መብረቅ
የጎረሱትን ብርንዶ ፣ ከመንጋጋ ውስጥ የሚነጥቅ ።

እንደ ንስር እንዲን ሲጠልፍ ፣ እንዲን ሲቀልብ እንደፍሬ
ሰውን እንደጀረት ቀዝሮ ፣ ደረሰበት በዚያ ባውሬ ፣
ከመድረሱም እንደወርካ ፣ ሰነጠቀው ይኸ መብረቅ
እንገቱንም ቆርጦ ሰካው ፣ ሞቱ ባዋጅ እንዲታወቅ ።

ሌናካስ
እሰየው ፣ እንዲህ ነው ጉብዝ !

ነጋድራስ
ሠራዊቱንም ብርክ ይዞት ፣ ግማሹም ቆሞ በመፍዘዝ
የገመሬአቸው ጭንቅላት ፣ ታጥቦ ሲያየው በደሙ ወዝ
የኛም ወገን በሽለላ ፣ በድል ፈገግታ ሲቦርቅ
የኖርዊያን ደጀት ኃይል ፣ ድንገት እኛ ምንም ላናውቅ
በደጃዝማቼ ተመርቶ ፣ ጦር ሚዳውን ቢያጥለቀልቅ
ፈገግታችን ጨለመብን ፣ አነቀን የፍሥሐው ምርቅ

ዳንካን
እና የማክቤዝ ሠራዊት ፣ በድንጋጤ ተፈታ ?

ነጋድራስ
ድንጋጤው ዓይነት አለው ፣ የተመታ እንዲበረታ
ዝሆን ያየ አንበሳ ያህል ነው ፣ ወኔው ለጊዜው ቢምታታ
የበላው ፍስሐ ቢያንቀው ፣ ፈገግታው ባዘን ቢገታ
ከጠፋሁ አጥፍቼ ልጥፋ ፣ በሞቱ ብቻ ልረታ
ነዛዜም አይሻኝ አለ ፣ ሲቃው ነፈገው ጸጥታ
እያለ ፣ እየሸለለ ፣ ተኩሱ እንደነበልባል ሲነድ
በደም ሰከሮ ፣ በሞት ኮርቶ ፣ ሲነከር በዚያ በሞገድ
እኔም ይኸን እንድነግር ፣ ተልኬ ሞጣሁ ንጉሥ ዘንድ
ደሜ ትንፋሼና ላቤ ፣ ሰውነቴን አጥቦት ሲወርድ

ዳንካን
የጀግንነት ምስክር ነው ፣ ቃልከም እንደፈሰሰህ ደም
ሂዱ ሐኪም ፈልጉና ፣ ይኸንን ቁስሉን ይታከም
እነኝያስ እነ ማናቸው ?

-ሮስና አንገስ ገብተው እጅ ይነግሉ-

ግልላም
ውራጃ ገዥው ሮስና ፣ ባልደረባው አንገስ ናቸው
ናካስ
ጹ በነገር ኮስትሯል ፣ ምን ሲያጠድፍ አመጣቸው ?

24/84

ጳጳሳን
ከየት መጣችሁ ፡ ተናገር

ርስ
ከፊሬ ነው ኃያል ንጉሥ ፡ ከጦር ሚዳው የደም ሠፈር ።
የኖርዊያኖቹ ሰንደቅ ፡ በግፍ እያውለበለበ
በጦር ሠራዊታችን ላይ ፡ መከራ እያዘነበ
ከተንጠባረረበት ሥር ፡
ነው የመጣን ከጦር ምድር ።
እልፍ እለላፍ ሠራዊቱን ፡ ኖርዌይ ራሱ እየመራ
የካውዶም ባላባት ሕዝብ ፡ ተሰልፎለት ከግራ
ሰጪ እንደበልግ ወር ዝናብ ፡ ሲፈላ ፡ መስኔ ተወራ
ምድር ማሕፀኗ ተነድሎ ፡ በሰው ልጅ ሬሳ ተቀብራ
ማክቤዝም መሃከል ገብቶ ፡ ሲናደፍ እንደተርብ አውራ
በጳጳም የጥፋት ውሀ ፡ ዓለም በጀግና ደም ስትሰጥም
ፈጣሪ የልቡ ብርሃን ፡ መቸስ ጨልማ አትጨልምም
ምንም ድል የሱ ብትሆን ፡ አርጎልናል አርአያ
ማክቤዝን መርጦ ፡ ሰይሞ ፡ ለተአምሩ መሣሪያ
ለኛ ድል ፡ ለጠላት ግን ሞት ፡ እስከነግፋ መቅበሪያ ።

ጳጳሳን
የእግዚአብሔር ስሙ ይታደስ ።

ርስ
አዎን ፡ ድል ፡ የሱ ብቻ ናት ፡ እግዚአብሔር ነው ከፋይ ብድር
ኖርዌይ እንዲያ አብዶ ሲከንፍ ፡ ራሱ በማሰው መርዛም ሥር
ገበናውን ጥሎ ሲበር ፡ ሬሳውን እንኳ ሳይቀብር
እግዚር ነው እጃችን ያገባው ፡ እስከሚረክ እስከገብር ።

ጳጳሳን
ለካውዶር ጎሳ ባላባት ፡ እጅግ የጠበቀ ምሥጢር
የሀገሪቱን ገበና ፡ በእምነት ነግራው ፡ በሰውር
እሱም አብሮአቸው ሊያጠፋት ፡ ካደመባት ሀገሪቱን
በሚያስቸኩል አሁኑኑ ፡ በሞት እንዲቀጣ ይሁን ፤
ለማክቤዝም ሂድ ንገረው ፡ እንደተሾመ ግዛቱን ።
የእግዚር ጸጋው አይገመት ፡
ያኛው ያጠፋትን እምነት ፡ ማክቤዝ አዳናት ከውድቀት ።

—ይወጣ—

ት ፡ ቫ

—ሠለቱ የቃልጃች ርኩስ መናፍቅ ይሰጣል ። ማክቤዝ ግንቆ ሠራዊትን
አሰናረው ይተኛል—

ያንደኛይቱ ቃልቻ

የት ነበርኸ ዓይነ መንጠቆ !

የሁለተኛይቱ ቃልቻ

እርያ ሳድን ነበር ፡ ከዚህ ከማይው ሸለቆ ።

የሶስተኛይቱ ቃልቻ

አንቺስ የት አርፍደሽ መጣሽ ፡ የጥላ ወጊ አንካሴ ?

ያንደኛይቱ ቃልቻ

ቅጠላ ቅጠል ሳቃጥፍ ፡ ጤና አዳም ፡ ድምብላል ከሴ ፤
የደብተራ ሚስት አግኝቼ ፡ ወንዝ ዳር ሥራ ሥር ስትምስ
የባልዋን ዕዳ እንድትከፍል ፡ ከወረሰችው የግፍ ቅርስ
የኮከቧን ነፋስ ሆኜ ፡ በጀርዋ ስተነፍስ
እስከሰ አሰድ እሳት ኑራ ፡ እፍ ያሉባትን የምትጎርስ
ሆድዋን በቅጥፈት ሞላሁት ፡ ባባ ጨጓራና ቅምቡርስ
ባልዋ ይኸን እስኪፈታ ፡ ይከፍለኛል የሶስት ቀን ምስ

የሁለተኛይቱ ቃልቻ

ነጋ ጠባ ሲጎትትሽ

ይገባዋል ማስከፈልሽ ።

እኔም የኔን ነፋስ ልስጥሽ ?

ያንደኛይቱ ቃልቻ

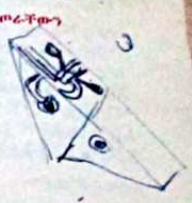
ገውዝ ነፋስ ?

የሶስተኛይቱ ቃልቻ

ያየሩ ፋስ ፤ የለውም ዋስ

ያንደኛይቱ ቃልቻ

የቀረውስ እኔም አለኝ ፡ ከዓለም ወደብ እስከ ወደብ
ከብርሃን ቀትር ጀምሮ ፡ እስከውድቅት ሲውነበነብ
የቀረበን ሲሳይ ሲያርቅ ፡ የራቀን መከራ ሲያቀርብ
ቀናን መንፈስ ሲያቀዘቅዝ ፡ ሲያስት የተደላደለውን ቀልብ
በባሕረ ሃሳብ ገብቶ ሲያውክ ፡ ሕልምን ሲያበርና ሲበር
በጎረሮ ፡ በትናጋ ፡ በምላስና በከንፈር

Handwritten scribbles or notes in the right margin.

ገንደን ባውሎ ነፋስ ሲገድ ፣ መሠረቱን እንኳ ባይነቅል
ጊዜ ወለደሽ መናፍቅ ፣ እውነተኛ መሥሪያ ነኝ ሲል
የቁም ሕልሙን እንደቅጥጥ ፣ ቅጥጥን እንደቁም ሲያውል . . .

የሶስተኛይቱ ቃል

ማክቤዝም ይኸን ይቃጥል ! . . .
ሠራዊቱ ድንኳን ጥላል
እሱም ቁጥጭጦ ሥር አርፏል
ማክቤዝም ይኸን ይቃጥል !
እስቲ ሕልሙ ይፋ ይሁን ፣ እኔ እግረ ሸረራት እንደሁ .
እንኳን የእንቅልፍ ቅጥጥን ፣ የቁም ሕልሙን አነባለሁ ።

—የሁለተኛው ድምፅ—

የአእምሮ ልቦናን ሞራ ፣ የታብዮ ገላጭ ገማች
እኛ በመተት ተአምር ፣ የተሳሠርን እትማማች
የጠቋር መላክ ጣዖት ፣ የሶረንቲቻ ጥገኞች
የተሰፋ ፣ የዕድል ፣ የአለኝታ ፣ የወረት መጠን ገማች
ጊዜ ጥበብና ሥፍራ ፣ ያልወሰነን ቁራኛዎች
ሰማ ማክቤዝ እንላለን ፣ የዕድል ጀርባን አይዝጋህ
ሰማ ፣ ሰማ ፣ ማክቤዝ ሰማ ፣ ሰማ መሰማሚያ አይንሳህ
የአድባር ያውጋራት ኮከብ ፣ ይጠራሃል ቀንህ ዕጣህ ።
ኮከብክን አስቆጥር ማክቤዝ ፣ አስቆጥራት ይኸን ሰምን
የግላሚስ የካውደር ገዥ ፣ የገዥዎች ገዥ የምትሆን
የገዥዎች ንጉሥ የምትሆን ፣ እንድትጠበቅ ከእጅ አዙር
በቅርብ ቀን የምትነግሥ ፣ ማክቤዝ ለዘለዓለም ኑር !
ማክቤዝ ንጉሥ እንካ ንግርት ፣ ማክቤዝ ለዘለዓለም ኑር ።

—ማክቤዝ ከቅጥጥ በደንጋጤ ይነቃና አማትቦ እንደገና ይተኛል—

የሁለተኛይቱ ቃል

ማክቤዝ ለዘለዓለም ኑር ።

ያንደኛይቱ ቃል

ባንቆ ፣ ባንቆ አንተም ስማ

እንድታደግ የዕድልህ አርማ ።

የሶስተኛይቱ ቃል

ከማክቤዝ አንሰህም ባታንስ ፣ ዕጣህ ከንጉሥ ይቃረባል
ባትገዛም ባልደረባው ነህ ፣ ባትነግሥም የንጉሥ ባለሟል
ባትነግሥም ልጅህ ይነግሳል ፣ የልጅ ልጅህም ይነግሳል
ሰማ ፣ ሰማ ፣ ባንቆ ሰማ ፣ ዕጣ ክፍልህ ይጠራሃል ።

አሰየው ዘለዓለም ኑር ! እልል ይላሉ ከጥክብት !
ማክቤዝና ባንቆ ስሙ ! ይኸው የዕድላትሁ ንግርት !

ማክቤዝ

—ከእንቅልፍ ይገናኛል—

ምን ተአምር ነው እሚራኸው ፣ ምንድው የሚሰማኝ ድምፅ ?
ምን ትንቢት ነው በሕልም ያየሁት ፣ የማይታደስ ረቀቅ ቅርጽ !

—ባንቆም ባንቆ ይነሳል—

ባንቆ

በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ !
የምን ሕልም ነው ያለምኩት ?
ወይስ ልክፍት ይሆን እንዴ ፣ በቀትር የተለከፍኩት ?
ማክቤዝ ይነግሳል የሚል ድምፅ ፣ ጥንትም አለው የትንቢት ቃል
ባንቆም ትልቅ ሲሳይ አለህ ፣ ባትነግሥም ልጅህ ይነግሳል ! . . .
የሚል ድምፅ ቀስቀሰኝ ፣ አንተም ይኸን አልመሃል !

ማክቤዝ

እንግዲያውም ጉድ ፈልጋል ?
የግላሚስ ገዥ መሆኔን ፣ አስቀድሜም አውቀዋለሁ
ግን የካውደር ገዥ ራሱ አለ ፣ እኔ እንዴት ገዥ እሆናለሁ !
ምንድነው ይኸ የቁም ልክፍት ?
የቅጥጥ ነው ወይ የንግርት ?
ደሞ መንገሥ ! . . . የምን መንገሥ ! ጉድ እግር አውጥቶ መጣ !
ይኸ ካፍህ እንዳይወጣ !

ባንቆ

ደመናው ራሱ አይናገር ፣ ቁጥጭጦ እንደበት የለው ?
ከቅጠሉ ቀምሰን ይሆን ፣ ናላችንን ኸው ያረገው ? . . .
አበድኩ እንዳልል ሰምተሃል ፣ ኮከብ አስቆጥር ! ሲል ማክቤዝ !

ማክቤዝ

ተው እኮ ይኸን የጋኔል ፊዝ !
ደሞ እንዴት ነበረ ያለው ? የካውደር ገዥ ትሆናለሁ

ባንቆ

ላመል ካፈ ላይ ነጠቅኸኝ

—ርቦና እንገሰ ድንገት ይነጣሉ—

ርስ

እኛ ነን ፣ እኛ ነን ጎበዝ ፣ እር እንደምን ውላችኋል . . .
ባስገኘሽልን ታላቅ ድል ፣ ንጉሡ ተደስተዋል
ሰላምታና ምስጋናቸው ፣ ይድረስ ለማክቢዝ ብለዋል . . .
የጦርነቱን ቅን ውጤት ፣ ወዲያው እንተ እንደላከሽን
ከኛ ምስክርነት ጋር ፣ የምሥራቹን እድርሰን
ተሎ ተመልሰን መጣን ፣ የምስጋና መልእክት ይዘን ።

አንገስ

እገሩ ምድሩ ፈንድቋል ፣ ባስገኘህልን ደስታ
እገሩ ምድሩ ይርዘም ይላል ፣ በውዳሴና በእልልታ
ማክቢዝ ዕድሜው ይርዘም ይላል ፣ በውዳሴና በእልልታ
ንጉሥ እንኳ ቸኩለዋል ፣ ዓይንህን ሊያዩት ለአንድ አፍታ

ርስ

እስከትገናኝም ድረስ ፣ ፊት በተጣለብህ እምነት
ይኸንን ከፍተኛ ድል ፣ ስላስገኘህ በጀግንነት
ላንተ ተሰጥቷል ብለዋል ፣ የካውዶር ባላባትነት ።

ባንቆ

ምን አልክ ? ምን አልክ ! እንዴት ? እንዴት !
አልፎ አልፎ ይሰማል ልበል ፣ ከላጥናኤልም አፍ እውነት ?
የካውዶር ባላባትነት ?

ማክቢዝ

ባላባቱ ምን ሆነና ፣ እራሱ እያለ በሕይወት ?
የቀልድ ነው ወይ የቅዠት ?

ርስ

ምነው ጎበዝ ! በንጉሥ አምላክ ! የምን ቅዠት በጤና ዓለም ?
በጃንሆይ ትእዛዝ ነው የመጣን
ቅዠትና ቀልድ ቢኖር ፣ ከናንተ እንጂ ከኛ አይደለም ።

አንገስ

የካውዶር ባላባት ዛሬም ፣ በሕይወት እንዳለ መኛ አጣን ?
ብቻ የንጉሡን ትእዛዝ ፣ ለማሳለፍ ነው የመጣን
ሆኖም ቅድም የጦሩን ድል ፣ ለጃንሆይ ስናስረዳቸው
የካውዶር ሰው ከኖርዌይ ጋር ፣ መሰለፉን ስንነግራቸው
ግንባራቸው ክስም አለ ፣ ለጊዜው ዝግንን አላቸው ።
አስቀድመው ከካውዶር ገዥ ፣ በምሥጢር እንደመከሩ
እሱም ምሥጢሩን አባከኖ ፣ እንደከዳም ተናገሩ

በጉዳዩ እጅግ ተመርገው ፣ ጥቂት ጊዜ እንደተከዙ
ወዲያው እሱ በሚያስቸኩል ፣ በሞት እንዲቀጣ አዘዙ ።

ርስ

እና የጃንሆይ ቃል ነው ፣ ማክቢዝ አንተም ደስ ይበልህ
ካውዶር የሸጣትን እምነት ፣ እንዳትወድቅ በማዳንህ ፣
ድሉን የኛ በማድረግህ ፣ ነዋ ግዛቱን መሾምህ ።

ማክቢዝ

ደስታው እኮ ጠንቀብኝ ነው ፣ ይኸ የቅዠት ነው ወይ ስልህ
ወዳጅ ቸር ወራ ያሰማህ ፣ ላንተም ፣ ላንተም እግዚር ይስጥህ
ባንቆ ባላባትነት ላይ ፣ ደሞ አንዱ ሲደመርልህ
የደስታው ብዛት እንደኔው ፣ አላሳምን ነው የሚልህ

ርስ

እር ይህ በዛ እያሰኝም ፣ ውለታውን ጠልቀው ላዩት
ይኸን መሳይ ታላቅ ድል ፣ ለሀገሪቱ ለሚያስገኙት
ገና ምኑን ዓይታችሁት !

ባንቆ

ገና ምኑን አይታችሁት ! አልጋ ወራሺ ነው እሚሉት
ኋላ በሚመጣው ውጤት ፣ ጥቂትም ሳይታወኩ ፣
በሕልም የሌሊት መናፍስት ፣ ተአምር ሲያንሸካሹኩ
ቋሚውም በነሱ አመራር ፣ ይለን ጀመር ንግርት እንኩ

ርስ

ምንድነው ባንቆ እምትለው ?

ባንቆ

አይ ፣ ወዲህ ነው ፣ እር ወዲህ ነው

ማክቢዝ

አስቀድሞ በሕልም የመጣ
ኋላም ከንጉሥ አፍ ወጣ ፣
እንዲህ ነው እሚሠምር ዕጣ ።
አጉል ንግርት እንዳልለው ፣ ምስክር የናንተው አፍ ነው
ቀና ትንቢት እንዳልለው ፣ ይህ መንፈሴን የሚያጭረው
ሰውነቱን የሚወረው ፣ ሁለንተናዬን ያራደው
በጎ ታብዮ አይመስለኝም ፣ የነገር ነው ፣ የነገር ነው ፣
በሕልም ዓለም ያዋዋኝ ቃል ፣ ነፍስ ዘርቶ ሲቆም ከጉን
ኋሁን እስከዚህ ያነሳሳኝ ፣ ነገስ የቱን ያህል ይሆን ?

ቃል ሕያው ነው ፣ ሕያው ቃል ነው
ይኸን ከቶም አንለውጠው
የዘመን የጊዜ ጉድፍ ፣ በእውነት ውርጭ እየተቀጣ
በብርሃን በጭሰማ ዕድሜ ፣ ተፈትኖማ ከነጣ
የኔም ቃል ሕያው እስኪሆን ፣ እንግዲህ ያሰኘው ይምጣ ።

አንገሰ
እኛ እኮ ምንም አልገባን ፣ ማክቢዝ ምንድነው እምትለው ?

ማክቢዝ
ሃሳቤን ነገር ይዞት ነው ፣
ኸረ ወዲህ ነው . . . አይ ወዲህ ነው
በአእምሮቱ ተከፍቶ ፣ ደንገተኛ ትልቅ መዝገብ
እሱን ነው ፣ እማነበንብ
ባንቆ ፣ ድንኳን ይነቀል በል ፣ ሠራዊቱ ጉዞ ይቀጥል
ለባልደራሱም ንገረው ፣ ንዙን በቅድሚያ እንዲያስነቅል
ፈዘዝ አልኩባችሁ ጉብዝ ? ሃሳቤን ነገር ይዞት ነው
አይ ወዲህ ነው ኸረ ወዲህ ነው

-ይወጣ-

ት : ፬

-ንጉሥ ዳንካን ፣ ሌናክሰ **ማልኮም** ፣ ዶናልደንና አጃቢዎች ይገባሉ-

ዳንካን
በል እንጂ የዚያ የካውዶር ፍርድ ፣ ሞቱ ገና አልተፈጸመም
የሄደውስ መልእክተኛ ፣ አስፈጽሞ አልተመለሰም ?

ማልኮም
የለም ኸረ አልተመለሰም ፣ ሆኖም ካውዶር የሞት ፍርድን
ተቀብሎ መሰቀሉን
ያየው ሰው ነው የነገረኝ ፣
እጅጉን ተከዞ ፣ አዝኖ ፣ ወንጀሉንም በግልጽ አምኖ
በአድራጎቱ ተጸጽቶ ፣ የርስዎን ይቅርታ ለምኖ
መኖሩ መቸም አልሆነው ፣
ሞቱ ብቻ ነው የበጀው ።
እንደተላመዳት ጉዳይ ፣ ሞትን ቀድሞም እንደሚያውቃት
ሕይወቱን እንደሞካ ዕቃ ፣ ግንባሩን ቀልሶ ሰጣት ።

ዳንካን
የአእምሮን ጥልቅ ሁኔታ ፣ ከግንባር መስተዋት ዓይቱ
የተፈተነ ዘበት ነው ፣ እውነቱን ለማወቅ ከቶ
ሙሉ እምነቱን የጣልኩበት ፣ ሁሉን ያወቀ አጥርቶ
ገበኛዬን ያየ ነበር ፣ ከምሥጢራ ማጀት ገብቶ

-ማክቢዝ ፣ ባንቆ ፣ ሮስና አንገሰ ይገባሉ-

እንኳን መጣህ ወንድምዬ ፣ ያንት ልጅ ማለት ወንድም ነው
ወርታህ ዘለግለም አያልቅ ፣ ዕድሜዬን ሙሉ ብከፍለው
እምነትና ጀግንነትህ ፣ ቀና ከንፍ አውጥተው ኖሮ
ተመጣጣኝ ብድር ሊከፍል ፣ ልቤ እንኳ አይደርስም አባርሮ ።
ልብህ መቸም ያው ልቤ ነው ፣
ልብህ ያለው ሁሉ ያንተ ነው ።
ወርታህ ግን የላቀ ነው ፣ ልብህም ልቤም ከሚለው ።

ማክቢዝ
በቅድሚያ ታማኝነቱ ፣ ዳግመኛም አገልግሎት
ይኸን ከፍተኛ አክብሮት ፣ ካስገኘልኝ መሥዋዕት
ተከፍሎኛል ወርታዬ ፣ ዕድሉን በመሰጠቱ
የኛ ሁሉ ግዴታችን ፣ ለዙፋንም ዕድሜ መጋደል
በሀገሪቱና በሕዝብም ፣ የመጣን አጥቂ መከልከል
የርስዎም ቀዋሚ ተግባር ፣ አገልግሎቱን መቀበል ።

ዳንካን
አንተም እሰይ ጀግናው ባንቆ ፣ ትልቅ ነው የክብርህ ድርሻ
ለራስህ ምንም አልሳሳህ ፣ ያገርክን ኩራት ስትሻ ።
ጠጋ በል እስቲ ወደኔ ፣ ይኸ ቀረህ የማትባል
አድገሃል ደሞ ታድጋለህ ፣ እንዲህ ነው ላገር ውል መዋል ።

ባንቆ
ሕይወቴ ያገር ንብረት ነው ፣ እድገቴም የጃንሆይ ቃል ።

ዳንካን
ዛሬ የፍብሐ ዕለት ነው ፣ ለመላው ለእስኩትላንድ ምድር
የላሽቀ ፈትሏ አብሯል ፣ እንደማግና እንደድር ፣
ሁላችሁ አድምጡኝ አንዴ ፣ አንተም ስማ ልጄ ማልኮም
በተለይም ቅርቤ የሆንከው ፣ በደረጃና በፍቅርም ።
ወደኛች ባለሟሎኛ ፣ ይህኛን ቃሌን አድምጡኝ
ድጅምጣችሁ ተቀበሉኝ ፣ በተግባር እንድታሳዩኝ ።
እነዚህ የወሰንኩት ነው ፣ ደጋግሜ አሰልኼ
ማልኮም የበኩር ልጄ ነው ፣ ከንግዲህ አልጋ ወራሼ ።

በሥጋዬ ብቻ ሳይሆን ፡ ፍቅር ጭምር ነው መውለድ ፡
እስከዚያም የካምበር መስፍን ፡ ሆኖ እንዲቆይ ነው ፈቃድ ።
ከዚህ ለጥቆ ማክቢዝ ቤት ፡ ኢንቨርነስ ግዛቱ ሂደን
ልዩ እንግዶችህ በመሆን ፡ ደስታችንን እንገልጻለን
ከዘመድ ከቤተሰብህ ፡ በቅርብ እንላመዳለን ።

ማክቢዝ
እግዚአብሔር ግርማዊነትም ፡ ያክብረው እንዳክበረኝ
እኔስ ቲህ የበለጠ ክብር ፡ እስከመቸውም አልመኝ ።
እንግዲህ ፈቃድም ሆኖ ፡ እኔ አሁን ተሰናብቼ
ለቤተሰቤ ለሚስቴ ፡ ይኸነን ደስታ አሰምቼ
የዘላለም እንግዳዬን ፡ ልጠብቅ ተሰናድቼ ።

ዳንካን
በጄ ቀደም ብለህ ሂድ ፡ የጦር ጀግናቸችን አዛዥ
ታላቁ ጄኔራላችን ፡ የግላሚሰ የካውዶር ገዥ ።

-የተሩት ለወጡ ማክቢዝ ብቻውን-

ማክቢዝ
መስፍን ? . . . የካምበር መስፍን ? . . .
እህህ . . . እህህ . . . እኔን
እህህ . . . ለኔ ፡ ወይም ለሱ ፡ ላጠረብኝ መንገዴን ፡
ከዋክብት አትታዘቡኝ ፡ አትታዘቡኝ ሸሽጉኝ
ወዮ አንተ ! . . . ወዮ እኛ ! አትበሉኝ
ዓይን በመዳፍ ማሾፉ ፡ በድን ቢሆን ለትእዛብትስ
የዓይን ሽፋል መዳፍ አይሆን ፡ መዳፍ ዓይን ያወጣ ዕለትስ

-ይወጣል-

ት ፡ ፭

-የማክቢዝ ሚስት ደብዳቤ ታነባለች-

እመቤት ሆይ ማክቢዝ
ዕድሜ በሠመረልኝ ቀን ሕልም አለምኩ ፤ በውጤቱም ትክክለኛ
ነት በሕልሜ የተገለጹልኝ የመናፍስት ጥበባት በፍጡራን አለምሮ ም
ምር የማይደረስበትና የማይመጠን መሆኑንም ተገነዘብሁ ። መናፍስ
ንም በውኔ ላንጋግራቸው ብዬ በነቃሁ ጊዜ ፡ በአየር ውስጥ ሰምጠው
ቁኝ ። በዚሁም ተአምር ተደንቄ ሳለሁ ፡ ከንጉሡ የተላኩ መልእክ

ችም መጥተው ፡ ልክ ፡ ወደፊት ንጉሥ የምትሆን ማክቢዝ ፡ ለዘላለም
ነር ፡ ባለኝ የመናፍስት አንጋገርና የአቀራረብ መልክ መልእክተኞቼም
የካውዶርን ባላባትነት ተሾመሃል አሉኝ ። እኔም ይኸነን ከፍተኛ ቡራኒ
ላንቼ ለምወደሽ ለታላቅነት የዕድል ጓደኛዬ የተነገረልሽን ንግርት ሳታ
ውቀው እንዳትዘገዱ በማለት ላክሁብሽ ። እስከመጣ ድረስ በልዩናሽ ጓዳ
ይነር ።

አም የግላሚሰ ገዥ ነህ ፡ ደግሞ የካውዶር ባላባት
እስከንግርትህ ፍጻሜ ፡ መንገሥን እስከትቀባት
ደሞ ንግርት አይባልም ፡ ትንቢት እንጂ የምን ንግርት
ብሩህ ፍጹም ቅዱስ ትንቢት ፡ የመጣልን በእግዚር መልእክት ።
ግን ተፈጥሮህ ገራ ገር ናት ፡ ርኅሩኅነት ታበዛለህ
የዚህን ሥር ክልብህ ተክል ፡ የሚነቅልልህ ትሻለህ ።
የታላቅነት ታብዮስ ፡ አለ ከገጽህ ብልጭታ
ብቻ ይኸን ርኅሩኅነትክን ፡ የሚነቅልልህ በሽታ
ማክቢዝ፤ ያስፈልግሃል ፡ ያስፈልግሃል የኔ ጌታ !
ሌህ ለታላቅነት ጥሪህ ፡ ሲረዳህ የእግዚር ፈቃድም
ምድራዊ ውሸት ብታስቀር ፡ ስህተት ማስወገድ አትችልም
በዘዬ የታቀደ ስህተት ፡ ሳያስፈልግህ አይቀርም ።
ይህ ለሆነ ብሎ ልብህ ፡ ሁልጊዜ እሚያለቅስለትን
ሌሎች ባደረጉት ብለህ ፡ በምሥጢር የሚያስመኝህን
የመሪ ግንባር ከቀባህ ፡ ራስህ ነህ እምትፈጽም ያቺን ።
ብቻ እስቲ በሰላም ያምጣህ ፡ ላስጠናህ የዕድል ቀጠሮን
መንፈስ በወኔህ ጠልቆ ፡ በራስ መታመን ተዋሕዶን
ለዘውድ መጎናጸፊያህ ፡ እንዲያሰኝህ ዓሚን አምን
እንደሰው ሰው እንድትሆን ፡ እንደጊዜው አውሬ እንድትሆን ፡
የበኩልህን ከፈጸምክ ፡ ሃምትህ ቆርጦ አንተ ደሞ
ይኸ ቀንና ኮከብህ ፡ ሠምሮልሃል በአንድ አደሞ ።

-እሽከር ይገባል-

ምን ፈልገህ ነው አንተ ደሞ ?

እሽከር
ኃያል ንጉሥ በእንግድነት ፡ እዚህ ይመጣሉ የሚል
ከጊቶቹ ጋ መልእክት ፡ መጥቶ ነበር በሚያስቸኩል ።

እመቤት ሆይ ማክቢዝ
አምን እኔም አውቄአለሁ ፡ አስቀድሞ ጽፎልኛል
ኮልእክተኛውን አስተናግድ ፡ ቀና ወሬ ይዞ መጥቷል ።
አ፤

-እሽከር ይወጣል-

በሥጋዬ ብቻ ሳይሆን ፡ ፍቅር ጭምር ነው መውለድ
እስኪሆንም የካምበር መስፍን ፡ ሆኖ እንዲቆይ ነው ፈቃድ ።
ከዚህ ለጥቆ ማክቢዝ ቤት ፡ ኢንቨርነስ ግዛቱ ሂደን
ልዩ እንግዲህ በመሆን ፡ ደስታችንን እንገልጻለን
ከዘመድ ከቤተሰብ ፡ በቅርብ እንላመዳለን ።

ማክቢዝ

እግዚአብሔር ግርማዊነትን ፡ ያክብረው እንዳከበረኝ
እኔስ ቱህ የበለጠ ክብር ፡ እስከመቸውም አልመኝ ።
እንግዲህ ፈቃድም ሆኖ ፡ እኔ አሁን ተሰናብቼ
ለቤተሰቤ ለሚሰቱ ፡ ይኸንን ደስታ አሰምቼ
የዘለዓለም እንግዳዬን ፡ ልጠብቅ ተሰናድቼ ።

ዳንካን

በጄ ቀደም ብለህ ሂድ ፡ የጦር ጀግኖቻችን አዛዥ
ታላቁ ጄኔራላችን ፡ የግላሚሰ ዩካውዶር ገዥ ።

-የተሩት ለወጡ ማክቢዝ ብቻውን-

ማክቢዝ

መስፍን ? . . . የካምበር መስፍን ? . . .
እህህ . . . እህህ . . . እኔን . . .
እህህ . . . ለኔ ፡ ወይም ለሱ ፡ ላጠራብኝ መንገድን ፤
ከዋክብት አትታዘቡኝ ፡ አትታዘቡኝ ሸሽጉኝ
ወዮ አንተ ! . . . ወዮ እኛ ! አትበሉኝ . . .
ዓይን በመዳፍ ማሾፉ ፡ በድን ቢሆን ለትእዘብትስ
የዓይን ሽፋል መዳፍ አይሆን ፡ መዳፍ ዓይን ያወጣ ዕለትስ . . .

-ደወጣል-

ት ፡ ፩

-የማክቢዝ ሚስት ደብዳቤ ታነጻለች-

እመቤት ሆይ ማክቢዝ

ዕድሜ በሠመረልኝ ቀን ሕልም አለምኩ ፤ በውጤቱም ትክክል
ነት በሕልሜ የተገለጹልኝ የመናፍስት ጥበባት በፍጡራን አእምሮም
ምር የማይረሰበትና የማይመጠን መሆኑንም ተገነዘብሁ ። መናፍስት
ንም በውኔ ላነጋግራቸው ብዬ በነቃሁ ጊዜ ፡ በአየር ውስጥ ሰምጠው
ቁኝ ። በዚሁም ተአምር ተደንቄ ሳለሁ ፡ ከንጉሡ የተላኩ መልእካን

ችም መጥተው ፡ ልክ ፡ ወደፊት ንጉሥ የምትሆን ማክቢዝ ፡ ለዘለዓለም
ኑር ፡ ባለኝ የመናፍስት እንጋገርና የአቀራረብ መልክ መልክተኞቼም
የካውዶርን ባላባትነት ተኩመገል አሉኝ ። እኔም ይኸንን ከፍተኛ ቡራኪ
ላንቼ ለምወድሽ ለታላቅነት የዕድል ጓደኛዬ የተነገረልሽን ንግርት ላታ
ውቂው እንዳትዘገዩ በማለት ላከሁብኸ ። እስከመጣ ድረስ በልዩናሽ ጓዳ
ይነር ።

አም የግላሚሰ ገዥ ነህ ፡ ደግሞ የካውዶር ባላባት
እስከንግርትህ ፍጹሚ ፡ መንገሥን እስከተቀባት . . .
ደም ንግርት አይባልም ፡ ትንቢት እንጂ የምን ንግርት
ብሩህ ፍጹም ቅዱስ ትንቢት ፡ የመጣልን በእግዚር መልእክት ።
ግን ተፈጥሮህ ገራ ገር ናት ፡ ርኅሩኅነት ታበዛለህ
የዚህን ሥር ከልብህ ተክል ፡ የሚነቅልልህ ትሻለህ ።
የታላቅነት ታብዮስ ፡ አለ ከገጽህ ብልጭታ
ብቻ ይኸን ርኅሩኅነትክን ፡ የሚነቅልልህ በሽታ
ማክቢዝቼ ያስፈልግሃል ፡ ያስፈልግሃል የኔ ጌታ ፤
ሌላ ለታላቅነት ጥሪህ ፡ ሲረዳህ የእግዚር ፈቃድም
ምድራዊ ወሸት ብታስቀር ፡ ስህተት ማስወገድ አትችልም . . .
በዘዬ ያታቀደ ስህተት ፡ ሳያስፈልግህ አይቀርም ።
ይህ ለሆነ ብሎ ልብህ ፡ ሁልጊዜ እሚያለቅስለትን
ሌሎች ባደረጉት ብለህ ፡ በምሥጢር የሚያስመኝህን
የመሪ ግንባር ከቀባህ ፡ ራስህ ነህ እምትፈጽም ያቼን ።
ብቻ እስቲ በሰላም ያምጣህ ፡ ላስጠናህ የዕድል ቀጠርን
መንፈስ በወኔህ ጠልቆ ፡ በራስ መታመን ተዋሕዶን
ለዘውድ መገናኛገፊያህ ፡ እንዲያሰኝህ ዓሚን አዎን
እንደሰው ሰው እንድትሆን ፡ እንደጊዜው አውራ እንድትሆን ፤
የበኩልህን ከፈጸምክ ፡ ሃሞትህ ቆርጦ አንተ ደሞ
ይኸ ቀንና ኮከብህ ፡ ሠምርልሃል በአንድ አድሞ ።

-አሽከር ይገባል-

ምን ፈልገህ ነው አንተ ደሞ ?

አሽከር

ኃያል ንጉሥ በእንግድነት ፡ እዚህ ደመጣሉ የሚል
ከጌቶቹ ጋ መልእክት ፡ መጥቶ ነበር በሚያስቸኩል ።

እመቤት ሆይ ማክቢዝ

አምን እኔም አውቂለሁ ፡ አስቀድሞ ጽፎልኛል
ኦመልእክተኛውን አስተናግድ ፡ ቀና ወሬ ይዞ መጥቷል ።

አሽከር ደወጣል-

የዳንካንን ወዲህ መምጣት ፡ የዕድሉን ጥሪ ልትነግር
የተላከች ቁራም ብትሆን ፡ ይገባታል ልዩ ክብር . . .
ኑ እናንተ ረቂቅ መናፍስት ፡ ኃይላችሁን በኔ እውሉ
በሰው ልጆች ጫች አእምሮ ፡ የምታንገሩብሁ ሁሉ ።
ከእንስት ጾታዬ እውግዙኝ ፡ ከሔዋንነት ለውጡኝ
በጥንካሬ ዙር ዝናር ፡ በድፍረት ሱሪ አጥልቁኝ
ከአናቱ እስከ እግር ጥፍሬ ፡ በጭካኔ ወንዝ አጥምቁኝ
ርገራሄና ማወላወል ፡ ዓላማዬን እንዳይገቱት
የሃምት ጋኔን አኮስትሩት ፡ ደሜን ዘጠኝ እጅ አምርሩት
ሕሊናዬን ከይሉኝታ ፡ ከትዕዛብት መዝገብ ፋቁት . . .
ውረዱ እናንተ መናፍስት ፡ ኑ ከየራቃችሁበት
የተፈጥሮን ጉድ ለማጥናት ፡ ከተደበቃችሁበት
ጽናት ስጡኝ ፡ ብርታት ስጡኝ ፡ ሰውነቴን ተዋሃዱት
የጡቴን ወተት አጉድፋት ፡ በኮምጣጣ ሃምት ምሉት ።
የጭለማ ድፍን መንፈስ ፡ ነይ በበርኖስሽ እቀፈኝ
ካራዬ የሚቀደውን ቁስል ፡ ካይንሽም ካይኔም ሽሽጊኝ
መንግሥተ ሰማይ በመስኮት ፡ እንዳታሾልቅ ሸፍኜኝ ፤

—ግክቤዝ ይገባል—

እሰየው የኔ ዘንካታ ፡ እንኳን መጣህ የኔ ነብር !
ታላቁ የግላሚስ ገዥ ፡ ካውዶርን የምታስገብር
ከእንግዲህ እሚልቅህ የለም
ግክቤዝ ይኑር ለዘለዓለም ! . . .
ቅብዓትክን እኔም አየሁት
ትንቢትክን ካሁኑ አቀፍኩት

ግክቤዝ

ዳንካን መምጣቱን አወቅሽው ? ደርሷል እዚህ አፋፉ ላይ ነው .

እመቤት ሆይ ግክቤዝ

መቼ ነው የሚመለሰው ?

ግክቤዝ

ነገ ጠዋት ነው የሚለው

እመቤት ሆይ ግክቤዝ

ጀምበር ነገ ለሱ አትነጋም ፡ እሱ «ነገ ጠዋት» የለው ።

ግክቤዝ ገጽህ እንደመዝገብ

ግልጥ ብሎ ነው ሚነበብ . . .

ጊዜን ለማዋከብ ሲሉ

ጊዜውን ይመሰላሉ . . .
እንግዳህን በፈገግታ ፡ በዓይኖችህ ብርሃን ተቀበል
በምላሰህ ፡ ባፍህ በእጅህ ፡ የወዳጆች ወዳጅ ምሳል . . .
ምሥጢርህ ግን እንደእባብ መርዝ ፡ በእእምርህ ገበና ይብቀል ።
እንግዳችንን በሥርዓት ፡ ማስተናገድ ቀዳሚ ነው
የሌሊቱን ዋና ተግባር ፡ ብቻ በሙሉ ለኔ ተው ፡
ይህ የዛሬው ሌሊት ተግባር ፡ ለመጭው መዓልትና ሌት ፡
ያን ዋናውን የሥልጣን ቁልፍ ፡ ከፋች ነው ውዳሴ ማገላት

ግክቤዝ

ኋላ እንነጋገራለን ፡ የኔ እመቤት ይኸን ሁሉ

እመቤት ሆይ ግክቤዝ

ግን እንዳትዘነጋ ቅሉ ።
በልቡ ሲፈራ ሲቸር ፡ በሥጋት የተጨነቀ
የታዘዘለትን ድርጎ ፡ ሽልማቱን አስነጠቀ ።
በቀረ ለኔ ተውልኝ . . .
በሙሉ ለኔ ተውልኝ . . .

—ግክቤዝ ይወጣል—

ት ፡ ፮

—ንጉሥ ዳንካን ፡ ግላላም ፡ ደናልቤን ፡ ባንቶ ፡ ሌናከሳ ፡ ግክዳፍ ፡ ርስ ፡ አንገሳና
አጃቢዎች ይገባሉ ። እመቤት ሆይ ግክቤዝም አለች—

ዳንካን

ሰላም እመቤት ሆይ ግክቤዝ ፡ ሁላችን ነን ያንቺው ዕዳ
ሳታውቁ ሳትሰናጁ ፡ መጣብሽ ጥቁር እንግዳ ።

እመቤት ሆይ ግክቤዝ

እሰይ እልል ፡ በሕይወት ግቡ ፡ በሕይወት ግቡ እንግዶቼ
ይህ ጽድቅ ነው የኔ ታቦት ፡ ኃያል ንጉሤ ፡ ጌቶቼ
በጃንሆይ እዚህ መግባት ፡ ቤቴ ተቀድሶ እያየሁ
እ.ም ደስታዬን እንድገልጽ ፡ ይኸን ዕድል እያገኘሁ
በተሰጠኝ ታላቅ ክብር ፡ እልል እንጂ ምን እላለሁ . . .

ዳንካን

የትእል የካውዶር ባላባት ? መንገድ ልንይዘው ብንጋልብ
ከነፋስ እኩል ሸምጥጦ ፡ ጥሉን ደረስ ኢንቫርሽን ግንብ ።

ለኛው ሲል ሊያስቸግርሽ ነው
መቸም ሲከንፍ የደረሰው ።

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
እንኳን አገልግሎታችን ፣ እኛም ጭምር የርሰም ነን
እርሰም እንግዳ ፣ እኛ ተቀባይ ፣ እንድንሆን እግዚር ታደለን ።

ዳንካን
መቸ አጣሁ ርገሩንነትሽን ፣ እስቲ ማክቤዝጋ ውሰጃን
እግዚር እሱን ልኮልናል ፣ እንዲሆንን ቀኝ እጃችን

—ይወጣሉ—

ት ፡ ፯

—እሽከርኛና አስተናባሪዎች ይሯሯጣሉ ። ሲወጡ ማክቤዝ ብቻ ገብቶ ይቀራል—

ማክቤዝ
እኮ መሆኑ ካልቀረ ፣ በሚሆን ጊዜ ይህ ነገር
ድርጊቱ ፍጥነት ቢኖረው ፣ በይበልጥ ይቃና ነበር ።
ብቻ ከሞቱ ፍጻሜ ፣ ፍሬ ነገሩ አቀጣጥሎ
ከንግርቱ ውጋጋን ላይ ፣ ባያደርሰን ፈጠን ብሎ
ይኸ የጭለማ ጥላ ፣ ሕይወቱን ቀጥፎት ሲነጋ
ሳይጀመር እንዳይቀጭ ፣ ከንቱ እንዳይሆን ነው እምሰጋ ፣
ዛሬ በዚህች በምሽት ፣ በጭለማ መልካ ላይ
በትንቢት ታንኳ ተሻግረን ፣ ሊገጥመን ተነግሯል ሲሳይ ።
ሆኖም በምድራዊ ፍርድ ፣ ደም በደም እንዳይታጠብ
ተፈጻሚው የትንቢት ቃል ፣ በሴር ገጽ እንዳይነበብ
ትክክለኛ ትርጉሙ ፣ ፈቃድ አምላክ ብሎ ይመዝገብ ።
አለዚያ ግን ምድራዊ ፍርድ ፣ ትንቢቱን ገድፎ ይዳኛል
የቀመምካት መርዛም ጽዋን ፣ ከንፈርህ ይቅመሳት ይላል
እሱ እንደሁ ቤቱ ሲመጣ ፣ አሳቡ ጨርሶ ረግቷል
ልቡ በመንታ የእምነት ቁልፍ ፣ ተዝናንቶ አርፎ ተኝቷል ፣
ከሥጋ ዝምድና ሌላ ፣ መታዘዜን ያስመሰከርኩ
ዳግመኛም እንደክርስቲያን ፣ እንግዳ አክባሪ ስለሆንኩ
በሱ ቤት ወዳጅ አግኝቷል ፣ እምነቱን በኔ ላይ ጥሎ
እንኳንስ የሕይወቱ አጥፊ ፣ የአጥፊው ተቀናቃኝ ብሎ ።
ሆኖም ታላቅ ገርነቱን ፣ አገር አውቆታል በይፋ
ቅን የሆነ ዳኝነቱ ፣ በመለከት ነው የተነፋ !

ስለዚህ ሕይወቱ ድንገት ፣ እኔ ቤት ተቀጥሯል ሲባል
ጸጸቱ እንደመለከት ፣ ምድሯን ለቆ ከንፍ ያወጣል
የግፍ ሞት እየታወጀ ፣ አየሩ በእንባ ይረጥባል ።
እኔስ ለንግርቱ ፈረሰ ፣ የለኝ መኮርኮርያ እሰንጋ
ከታብዮ ኃይል በቀር ፣ የቀም ሕልሚን እየወጋ
የሱን እምነት ከሚያናጋ ።

—እመቤቱ ሆይ ማክቤዝ ትገባለች—

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ገበታው እንኳ እስኪነሳ ፣ ትተኸው ባትሄድ ምን አለ ?

ማክቤዝ
አስፈልጎኝ ጠፋሁ እንዴ ? ላከብኝ ተላላኪውን ?

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ይኸንንግ ካላወቅህ ፣ ቀልብህ ጠፍቷል አንድያውን

ማክቤዝ
ሰሚኝ ፣ ይኸ ነገር ይብቃ ! ሁሉም እርግፍ ብሎ ይቅር ፣
ይኸን ሰሞን እሱ በኔ ፣ የጣለብኝ ልዩ ክብር
ኩብዙ ብዙ ሕዝብ ልብ ፣ አስገኝቶልኛል ፍቅር
የወረት ፍቅር አይደለም ፣ ለረኻም ጊዜ ይቆያል

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ማናችሁ ነው የሰከረው ? አንተ ? ወይስ የተስፋሁ ቃል ?
ከጥቂት ደቂቃ በፊት ፣ እስከ እግር ጥፍርህ ታጥቀኸው
በገዛ እጁ ተገፈፈ ፣ ወይስ አንተ አወለቅኸው ?
እንደተላላሽ በሬ ፣ እርቃንክን የተገተርከው ?
ማክቤዝ ፣ ፍቅር መለኮት ነው ፣ ካሁን ጀምረህ ተጠንቀቅ
ያለሃሞት ፣ ያለ መንፈስ ፣ እኔ ዘንድ እንዳትንፈቀቅ ።
በሰማኸው ትንቢት እንኳ ፣ ምናልባት ብትጠራጠር
የገዛ ወኔህ አይሸሽህም ፣ ቀድሞ በልብህ ከነበር ።
አንተ ራስክን ካላመንከው ፣ ሰው ቢያደንቅህ እንደትንግርት
የሃሞትክን አልጫኑት ፣ ካወቅኸው አያሻም ንግርት
በቀን ዘጠኝ ጊዜ እያፈርክ ፣ አንተው ላንተው ባለህ ግምት ፣
ድመት አይጥን ብትበላም ፣ ደፍራ አብራት ገደል አትገባም
በኔ ውስጥ ሃሞት እስካለ ፣ ይህ ተረት ባንተስ አይሠራም ፣
የምን ይቅር ? . . . የምን እርግፍ ? ሞትክን ቢያሳየኝ አልጠላም !

ግንባቢ

ጀግና ከሚያደርገው ድርጊት ፣ እንዲት ቅንጣት በኔ አልቀረ ፣ ግን በቁሙ የሞተ ነው ፣ ከዚያ ወዲያሽ የደፈረ ፣

እመቤት ሆይ ግንባቢ

ታዲያን ግንደፋር ፊጣ ነው ፣ ደብዳቤ ጽፎ የሞተ ? . . .
ላኔ ግን ሲጽፈው ጀግና ፣ ግን ሲሸረው ነው የሞተ ።
በቃሉ የኖረን እንጂ ፣ ድርስ ዋሾን ግን እንግሶ
ውሉን ከሻረ ፣ ከካደ ፣ ቃሉን ውጦ ተንተርሶ ።
ትንቢቱ ፣ ሚዳው ፣ ፈረሱ ፣ ቅድም የጋለብከው ነበር
አሁን ተዘርጥጠህ ባትወርድ ፣ ወኔ በሚነጥቅ ነገር
እኔም እንደሌዋን ግብሬ ፣ ሕፃን ወልጄ አጥብቻለሁ
ያራሱን ጉንጮች መሳምም ፣ እንደሚያረካ አውቁአለሁ ።
ግን እንዳንተ ቃል ገብቼ ፣ ፍሬ ነገሬን ከምቀጭ
ከማገፀኔ የወጣ ልጄ ፣ የሞህ ዓይን ሲቁለጨለጭ
ፐርስ ካላወጣ ድዱ ፣ ጡቴን ከላንቃው ፈልቅቄ
መገላገልን እመርጣለሁ ፣ ከላዩ ላይ አላቅቄ
አራስ ጭንቅላቱን ይገዢ ፣ ግድግዳ ጋር አዳሽቄ ።
የቃልክን ፍሬ መቅጨቱ ፣ ግንባቢዝ ያንተ ግፍ ይብላል
የተናገሩት ከሚሞት ፣ የወለዱት ይሙት ይሏል ።

ግንባቢ

አያዋጣም ነው የምለው !

እመቤት ሆይ ግንባቢ

የምን አለማዋጣት ነው ?
አስቀድመህ ልቦናህን ፣ በነበረ እንድታቆየው
ቃልህ እንዳያወላውል ፣ የአንገሎልክን ብሎን አጥብቀው
ዳንካን በቀን ጉዞው ድካም ፣ ወደመኝታው ሲያመራ
እኔም ሁለት አልባሾቹን ፣ መጠጥ አስይገግ ሳዋራ
ባለሞያ የቀመመው ፣ የጠራ ሞኝ አንግሥ መጠጥ
ጀብረር ሽው ሲላቸው ፣ አእምሮአቸው ሲለመጥ
የጎበጠ ደም ሥራቸው ፣ እንደሞት እንቅልፍን ሲመጥ
እኔና አንተ በዳንካን ላይ ፣ እንዳሻን ነው እምንበለጥ ።
ተዚያማ አለቀ ነገሩ ፣
ጠርቶ ማሳበብ ብቻ ነው ፣ ግፉን በእልፍኝ አሽከሩ
አሚንን ማጉረስ ብቻ ነው ፣ ለበረኛው ወታደሩ
በደሉን ባንገታቸው ላይ ፣ ማሠር ብቻ ነው ነገሩ ።

ግንባቢ

ማንፀንሽ ወንድ እንጂ አይውለድ ። መቸም ይኸን የፀነሰ
ለጀግና እናትነት እንጂ ፣ ለሌላማ አልተገመሠ
እና ሁለቱን አልባሾች ፣ በመጠጥ ኃይል ዘርጥጦ
በነሱው ጨቤ ተጠቅሞ ፣ ከደም ጋር መልሶ አስቀምጦ
እንዴት ነው ነፍሱ ገዳዮች ! ግለት ነው እነሱ ከአፋጥጦ !

እመቤት ሆይ ግንባቢ

ይህ ወዲያ ግን አባቱ ነው ፣ ይኸን የማይቀበለን
አሁን ታሰተህን ፣ በሀዘኑ ተጨብጠን ።

ግንባቢ

በቃኝ ተይው ተሞህደኝ ፣ ቃልሽ ቃል ይሁን ፣ ይሁን ፣
ለምንዳንዱ ያስከሬን ዋጋ ፣ ትንቢቱ ይከፈለው ምሱን ፣
ግሚን . . . በጊዜ ማሾፍ ነው ፣ የውስጣችን አይነበብ
በሃሰት ግንባር መዝጋት ነው ፣ የሃሰት ልባችንን መዝገብ ።

-ይወጣል-

ገቢር ሁለት

ት: ፩

—ባንቆና ልጅ ፍሊያንስ ይገባ—

ማክቤዝ

ጌቶች ተኝተዋል እንተ ?

ፍሊያንስ

አዎ አባባ ተኝተዋል ።

ባንቆ

ምን መጠጥ ነው የጠጣሁት ? ከፋኛ አደብቶኛል ። . . . ማንህ እንተ ?

—ማክቤዝ ይገባ—

ማክቤዝ

ሰላማዊ ወዳጅ ።

ባንቆ

ገና አልተኛህም ጌታዬ ? . . . እሰይ ሳልረሳው መጥተሃል እጅግ መደሰታቸውን ፣ ንገርልኝ ብለውኛል በእልፍኝ አስከልካዬም በኩል ፣ ብዙ ስጦታ ልከዋል ። . . . ለእመቤት ሆይ ማክቤዝ ደሞ ፣ ይህኛን የዕንቁ በረከት ቅድም ፈልገው አጡዋቸው ፣ ከምስጋና ጋር ለመስጠት ።

ማክቤዝ

ምን . . . በበቂ ሳንዘጋጅ ፣ መጥታችሁብን በድንገት ያልተሟላ ነገር ሆነ ፣ ግብዣችን አልያዘም ሥርዓት ።

ባንቆ

ፈጽሞ ቅር እንዳትሰኝ ፣ እንዲህ አርጎም የለ በእውነት . . . ሽረ የዚያ የሕልም ነገር ፣ ላንተ እንኳ አንድ ነገር ቢያጸድቅ አልወጣ አለልኝ ከሃሳቤ ፣ እንዳባኝኝ ቀረ ይልቅ ።

ማክቤዝ

ምን እሚያባንን አለበት ? . . . እኔስ ትዝም ብሎኝ አያውቅ ። ሆኖም ነገሩን ካነሳህ ፣ ከሰሞኑ እንዲን ቀን መርጠን ለብቻ ጊዜው ሲያመቸን ፣ እንወያይባታለን ። እሁን እንተኛ ይበቃናል ። ሁላችንንም ደክሞናል ።

—ወደ ፍሊያንስ መለስ ብሎ—

እመቤት ሆይ ጋ ሂድና ፣ የመጠጠ መሰናዳት እንዳለቀ ደውደልኝ ፣ * ጠጥቼ እተኛለሁ በላት . . .

ንሽ ልጄ ቶሎ ንገራት

እንተም ሂድ ተኛ ደክሞሃል ፣ እንድትችል በጠዋት መንቃት ።

ባንቆ

እሺ ደህና እደር ጌታዬ

ማክቤዝ

እንተም ደህና እደር ባንቆዬ ።

—ባንቆና ፍሊያንስ ይወጣሉ ?—

. . . ካራ ነው ፊቱ እሚታየኝ ? . . . እጀታው ወደኔ ዞር ና ቀረብ በል ልጤብጥህ ። . . . መቸም አልተውከኝ ዘንድር . . . ወይ በጄ አይጨበጥልኝ ፣ ወይ አይጠፋኝ ተሠውሮ ታወርኩ እንዳልል ዓይን አለኝ ፣ አበድኩ እንዳልል አእምሮ ፣ ምነው እንተ ረቂቅ ሞገድ ፣ ወይ አትያዝ ወይ አትቀር ርቀህ ላትርቅ ቀርቦህ ላትቀርብ ፣ አሳቤ ላይ አትገተር ፣ ምናልባት ያንጥራ እንፋሎት ፣ ጉድ መፍጠር ይዟል ቤህ ሰሞን የቁም ቅዠት የወለደህ ፣ የሰጋት ካራ እንዳትሆን ። ቅዠት ስጋት ብትሆንማ ፣ ግንባራ ላይ አታበራ በወገቤ እንደታጠቅሁት ፣ በጄ እንደመዘዝኩት ካራ ምናልባት ኮከቤ እንተ ነህ ፣ የልደት ቀኔ ደመራ የዛሬ ሌሊት ተግባራን ፣ ጭለማ ለብሰህ እምትመራ ፣ ያስተያየት ክፍሌ ሁሉ ፣ መቼም በጤና ሲሠሩ ዓይኖቼ ብቻ በልዩ ፣ በመተት ኃይል አልታወሩ ። አሁንም ትታየኛለህ ፣ ካለህበት ሳትል እልፍ ያውም በይበልጥ ጎልተህ ፣ ያውም ትኩስ ደም ስትጎርፍ ! እንዲህ ያለ ነገር የለም ፣ ሆነም ቢሉ አይታመንም መንፈሴን የገዛት ንግርት ፣ ልክፍቱ ሳይሆን አይቀርም መንገዴን ሊያሳይ መምጣቱ ፣ ግዴታዬንም ሊያስፈጽም . . .

* ቢታዋል አስታውቂኝ ።

የሌሊት ብልብ ለብሳ ፣ በእንትልፍ ተውጣ ምድር
ሕልምና ትገዥ ብቻ ነው ፣ አእምሮን የሚያስተዳድር
ለመተም ፣ ለጥንቆላም ፣ ለሁን ነው ለሚከፈል ግብር
መልእክ ሞት የሚነግሰው ፣ ቆሞ ለስከሬን የሚያስገንገል
ነፍስ ገዳይ የሚነቃው ፣ ጭላማ ሥልጣንን ስትይዝ
ሾተል ይዞ እያደፈጠ ፣ የውሾች ጨዝት ገምቶ
ኮሽ ሲል ድንዝዝ እያለ ፣ ሲያለከልከ እፋን ከፍቶ
ቀን ወደወሰነበት ግብ ፣ ሌሊት መረቡን ከሥቶ
እንደርኩስ መንፈስ ሕይወትን ፣ ይቀጥፋታል ተገትቶ =
አንቺ የጭላማ ገግሥት ፣ ለእኛ በርፍስሽን አልብሽኝ
ምድር ፈለገን እንዳታይ ፣ በቅስፈት ከንድሽ እቀፈኝ =
እጄን እግሬን እንቺ ምሪያት ፣ ሥልጣንሽን ሌላ አይውረሳት
የሌሊት ድፍረት ያንቺ ነው ፣ ሥጋትን ከውስጡ ፋቂያት
እኔ እዚህ ቆሜ ስለጋ ፣ በሕይወት አለ እሱ አሁንም
ቃላት የአድራጎትን ግብር ፣ ማቀዝቀዝ እንጂ አያግልም =

-ደወል ይሰማል-

ይኸው ደወሎም ተጣራ ፣ ዳንካን ጊዜህ ቀርቧል ይላል
እንድቀጥፈው ይጠራኛል !
የመጨረሻ ጥሪህ ናት
እንደተኛህ ቅር አትሰማት
የመንግሥተ ሰማይ ጥሪህ ፣ ወይ የገሃነመ እሳትህ
አትሰማት እስክደርስልህ ፣ እኔ ነኝ መልእክ ሞትህ ፤

-ደወጣል-

ት : ፪

-እመቤት ሆይ ማክሴዝ ትገባለች-

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
እነሱን ያሰከራቸው ፣ ድፍረት በኔ አሳደረብኝ
የነሱን ጥማት ያረካው ፣ በኔ ነበልባል ጫረብኝ ፤
ምድርም አብራን አድማለች
ጉጉትም ጉትት ትላለች
ጭላማም ቃሏን ሰጥታለች ።
የሌት መናፍስት ያጅቡህ
የጭካኔን ምጥቀት ይሰጡህ ።
ሁለቱን አልባሾች እንደሁ ፣ የአልኮል ቅመም መርዞ
በምጥ ያስኮርፋቸዋል ፣ ሳይሞቱ በቁም ገንዞ

ማክሴዝ
ምንድነው ማነው ንገረኝ !

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
እግዚአብሔር ሰቀቀን ፣ ድንገት ነቁበት መሰለኝ ፣
አድራጎቱን አስጨንግሮ ፣ በመከራ እንዳያስይዘኝ !
የሁለቱን አልባሾች ጨቤ ፣ መዝገር አዘጋጅቼልት
ዓይኑ በፍርሃት ታውሮ ፣ አጥቶት ይሆን ሲርበተበት ?
እኔ እንኳን ዳንካን ተኝቶ ፣ ተጠግቼው ቃጥቼበት
ገጹ ያበባን ዓይመሰለኝ ፣ ጨርሼው ነበር ምጅባት

-ማክሴዝ ይገባል-

ማክሴዝ ጉዳዩ ተሳክቷል ?

ማክሴዝ
አዎን የሚሆነው ሆኗል ።
አንቺስ ድምፅ ሰምተሽ ነበር ?

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
አዎን ጉጉት ጉትት ስትል ፣ የሌሊት ወፍ ብጤ ስትበር
እንተሰ ተናግረህ አልነበር ?

ማክሴዝ
መቼ ?

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
አሁን

ማክሴዝ
ወዲህ ስመጣ ?

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
እ . . . ም ።

ማክሴዝ
ቆይ እሚቀጥለው ከፍል ውስጥ ፣ ማንኛው ሰው ነው እሱ የተኛው ?

እመቤት ሆይ ማክሴዝ
ምነው ? ደናልቤን ነው ።

ማክሴዝ
እኔ እንዴት ነው እሚዘገንን !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
እንዴት ! ለምን ? ለምን ?

ማክቤዝ

እንዴት ነፍስ ገዳይ ያዝ ሲል ፡ ሌላው በእንቅልፍ ሳቅ ይዞት
ያ በጩኸት ፡ ይኸ በሳቅ ፡ እንዴት ሌላውን ቀስቅሶት
እንደመባንን አሉና ፡ ወዲያው ሁለቱም በጸሎት
ለማተቡና ጭጭ አሉ ፡ ሕሊናቸው እንቅልፍ ውጦት

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ሰው ባና ደሞ ቢተኛ ፡ እዲስ ነገር ነው ተባለ ?

ማክቤዝ

ይኸን ነፍስ ገዳይ እጅን ፡ ሲያየኝ ዓይኑ ደም መሰለ ፤
አይቶ እግዚአብሔር ሰውረን ሲል ፡ ሌላው ዓሜን ዓሜን አለ ።
ፍርሃታቸውን ፀንስኩት ፡ እጅን ዓይቶ ሲል ፡ ሰውረኝ !
ሌላው ደጋግሞ ዓሜን ሲል ፡ እኔ ዓሜን ማለት አቃተኝ ።

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

እኮ በቃህ አትብረከረክ ፤ እስከዚህ አትሰቃይ ተወው !

ማክቤዝ

እስቲ ዓሜን ማለት ያቃተኝ ፡ ጸረ ምክንያቱ ለምን ነው ?
የእግዚአብሔር ቡራኬ እንደዚያ ፡ እጅግ ባስፈለገኝ ሰዓት
ዓሜን ካፈ አልወጣ ብሎኝ ፡ ጉሮሮዬን ተናነቃት ።

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ማክቤዝ ፡ ይኸን እኮ ድርጊት ፡ አይገባም ማሰላሰል
ዕብዶች እንድንሆን ካልፈለገህ ፡ ሕሊናችንን በማቁሰል ።

ማክቤዝ

ድምፅ የተሰማኝ መሰለኝ ፡ እንዲህ ብሎ የሚለፍፍ
ከእንግዲህ እንቅልፍ አትኖርም ፡ እንቅልፍ ሞታለች በግፍ
ማክቤዝ እንቅልፍን ገደላት ፡ ሰላማዊይቱን እንቅልፍ ፤
ሥጋት ያሳሳትን መንፈስ ፡ በእረፍት አቅፋ እምታድስ
ለየዕለቱ ጥረት ፡ ልፋት ፡ እጩይታን የምትለግስ
ድካም ያደረቀው ጫንቃን ፡ በቅዱስ ውሀ እምታርስ
ማወናበድ ላቆሰላት ፡ አእምሮ ሰላም የምትሰጥ
የሕይወት ሕብስተ መና ፡ የእናት ግብሯ እማይለወጥ
ከእንግዲህ እንቅልፍ የለችም ፡ የእረፍት አድባር አጣች መቅኖ
ማክቤዝ እንቅልፍን ገደላት ፡ በእኩለ ሌሊት አፍኖ

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ምን ማለትህ ነው እባክህ ?

ማክቤዝ

አዋጅ ! አዋጅ ! ብሎ ጩኸ ፡ ጩኸ ፡ ልሳኑን አቅፍጥኖ
ከእንግዲህ ይቺ ቤት በቃት ፡ የሳትም የእንቅልፍ መቅኖ ።
የግላሚስ ገዢ ሲገድላት ፡ የካውዶር ገዢ ከቶ አይተኛም
የእንቅልፍ ሕይወት አጥፈው ማክቤዝ ፡ አያገኝ የእንቅልፍን ሰላም

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ማን አባቱ ነው እንዲህ ያለው ? . . . ማንው ይኸንን ያወራ ?
ወይስ መንፈስህ ሰንፋ ነው ፡ ማክቤዝ የጀግናቹ አውራ ?
ምነው ጠንካራ መንፈስክን ፡ ሠራዊት ሁሉ ሲያምንባት
በሰሜት ማዕበል ተቀዝፋ ፡ እንድትዋልል ፈቀድህላት ?
ተው ቁልቁል አትንሸራተት ፡ ስሜትህ ትታገድ በዘብ
ሂድ ውሀ ብጤ ፈልገህ ፡ ይኸን ደም ከእጅጅህ እጠብ ፤
ደምስ ይኸኛውን ጨቤ ፡ ለምን ከዚያ አመጣኸው ?
እረ ሂድ ውሰድ መልሰው !
ካንቀላፉት አልባሾች ጎን ፡ እንደነበረ አነረው !
ልብላቸውን በደም ለውስ ፡ ግፉ የነሱ እንዲመሰል
ማክቤዝ ውሰድ እኮ ነው እምል ?

ማክቤዝ

እኔ አልሂድም ! በቃ አልሂድም !
ከዚች ሥፍራ ዝር አልልም !
የማይቀርልኝ ድርጊቱን ፡ እንዴ አድርጌ ወጥቶልኛል
ዳግመኛ ባይኔ ምስክር ፡ ማስተዋሉ ይቀፈኛል ፤ . . . ይቀፈኛል !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ስጠኝ ለኔ !
ይብላኝለት ላንተስ ወኔ !
የሞተና ያንቀላፋን ፡ ማስተዋል ፎቶግራፍ ነው
የጋኔልን ስዕል ማየት ፡ ለልጅ ዓይን ነው ሚቀፈው
ከዳንካን ቁስል እስካሁን ፡ ደሙ ሁሉ ወርዶ ባያልቅ
የነጂያን የእንቅልፍ ፊት ፡ ዘግኜ ነው እምለቀልቅ
የረፈባቸው ዓይን ሁሉ ፡ ግፉን በነሱ እንዲያጸድቅ ! . . .

—ትወጣለች = በር ደንኳኳል—

ማክቤዝ

ከየት ነው በር የሚደበደብ ! . . .
እረ ምነው ድምፅ አስጠላኝ ፡ ስሰማው የምንገባገብ ?

ይኸሰ ጣት መዳፍ የማነው ፣ ዓይን የሚወጋ እንደመብረቅ በገሊላ ባሕር እንኳ ፣ ቢነክሩት ደሙ ከቶ አይሰቅ
እንኳን በገሊላ ጠበል ፣ በታጠብ ውቅያኖስ ገብቶ ባሕሩን ደም ይቀልመዋል ፣ ከዳር እስከዳር አቅልቶ

-እመቤት ሆይ ማክቤዝ ትገባለች-

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

የኔም እጅ እንዳንተው ቀልቷል ፣ ማክቤዝ ዝም በል አትገመገማ ብሜ ሀሞት ነው የሚያሳፍር ፣ እንደ ሃሞትህ አልሜ !

-በር ይገካል-

ከበስተጀርባው መግቢያ ነው ፣ በሩን ይዞ የሚያገጋጋ ና መኝታ ቤት እንግባ !

ጥቂት ውሀ አይጠፋም እዚያ ለእጃችን ዕድፍ ማጠቢያ

ሰው እስከዚህ ያብዳል ነብዞ

- የገዛ ሕሊናውን እንዲህ ፣ በሥጋት መርፌ ጠዝተዞ ! . . .

-በር ይገካል-

አይዞህ አሁንም በሩ ነው

በረኛችንንም ደም ፣ የድግስ ጠላ ጥሎት ነው ፣

ሂድ ብልኮህን ልበሰው

እስኪቀሰቅሱን መጥተው ፣ ስህተቱ ለብሰን ቢያዩን ነው ፣

በል ና እንሂድ መኝታ ቤት ፣ በገዛ እጅህ አትጨነቅ

ሕሊናህን አትጎትጎተው ፣ በሥጋት እንዳትደፈቅ ።

ማክቤዝ

ይኛን ድርጊቱን ከማወቅ ! . . .

-በር ይገካል-

ሕሊናዬን አለማወቅ

በተሻለኝ ነበር ይልቅ ። . . .

ይኸ በር እንዲህ ሲወቃ ፣

ሞቱ እንቅልፍ በሆነና ፣ ምን አለ ዳንካን በነቃ !

-ይወጣ-

ት፣፣

-አንድ የበር ዘዋኛ ይገባል ፣ ከሙሉ በር ይገካል-

በረኛ

እንዲህ እርግም ግው ግው የለ ! የገንጠም በረኛም ቢኮን ፣ መዝጋት ፣ መክፈቱ ፣ ማሠሩ ፣ ቁልፈቱን ያስረጃት ነበር ። ግው ! ግው ! ግው ! ግው ! . . . ሽረ የቢልዘብብ ያለህ !

-በር ይገካል-

ሽረ ቀስ ! ሽረ ቀስ ! ማነህ ? ቢልዘብብ ገበሬ ነበር ፣ እንደምኞቱ አልሆን ቢለው ፣ ስንገቱን ለገመድ ሰጠው . . . በሰዓት ና ፣ በሰዓት ሂድ ፣ ኮትኮን አጠብ ! በዚህ ላይ በር መደብደብ ! . . . ግው ! ግው ! . . . ግው . . . !

-በር ይገካል-

ተው ! . . ተው ! . . ተው ! . . ተው ! . . እንግዲያስ በያዘህ ሰይጣን ፣ ሽረ ዝግ ፣ ሽረ ዝግበል . . . ግው ! ግው ! ብቻ እፍ አያወጣ ፣ መልስ አይሰጥ በቃ ምን ትሆን ? ይኸሰ የበር ዓመታቱ ፣ ባንዴ መንታ ትርጉም አለው ፣ ባንድ አንደበት ፣ ሁለት ምላስ ፣ ለውነተኛውም ለወሰላታውም ፣ ባንዴ ? እንደሚመሰክረው ፣ ለእውነት አምላክ ሞትኩ እያለ ፣ የእውነት ጉረር እንደሚያንቀው ፣ ዓመታቱ ትርጉም አለው ፣ ውስጠ ዘን ግባ ልበለው ?

-በር ይገካል-

ግው ! . . ግው ! . . ሽረ የቢልዘብብ ያለህ ! ቢልዘብብ ገበሬ ነበር . . . እረ በል ጃል አንተስ ማነህ ? . . . እንግሊዙ ልብስ ሰፊ ፣ ከፈረንሳይ አካፋ ውስጥ ፣ ቆቅ ሠርቆ መጣ ይላሉ ፣ . . . ና . . . ግባ አንተ ልብስ ሰፊ ፣ ና ቆቅህን ቆቅል ልበለው ? . . .

-በር ይገካል-

ግው . . ግው . . ግው . . ተናገር እንጂ አንተ ማነህ ? . . ለአንድ አፍ ታም እንቅልፍ የሌለህ ? ይኸ የበር ቦታ ግን ፣ ከገንጠም ይበልጥ ይበር ዳል ፣ እኔ በቃኝ መክፈት መዝጋት ፣ ቁልፍም በዚህ አርጅቷል ፣ . . . ግን እደጃፋ ላይ ቆሞ ፣ የመጣው ሁሉ ሲበር ፣ ወደማያልቀው ቆፈን ውስጥ ፣ መከተት አሰኝቶኝ ነበር . . .

-በር ይገካል-

ቆይ . . . ቆይ . . . ቆይ . . . ብቻ ደጃፋን ስታልፈው ፣ በረኛውንም አስ ታውሰው ።

-ማኸ ይገካል ማከዳና ሌናከስ ይገባሉ-

ግንዛቤ

ምነው ጉበዝ ጀርም የለህ ?
ወይስ እንቅልፋ ገደለህ ?

በረኛ

አዩ ጌታ : በበዓል ቀን ዶሮ እስኪሮህ ግን ይተኛል ?
በዚህ ላይ ሞኝ አንግሥ መጠጥ : ባንዴ ሦስት ፊት ያነግጣል ።
መጀመሪያ ያ ያናፍጣል ፤ ሁለተኛ ያንጉላጃል
ሶስተኛ : ፊኛ ያፍናል ።
በዚህ ላይ ሰውነት ዝሎ : ምላስ ብቻዋን ስትግል
ለናት ልጅ እንኳ አትተኛም : በቁም ለመሸጥ ስትደልል ።
አገር ማንደድ ያስኛታል ፤
ግን ጉልበቱ ይጉድላታል ።
ሰለዚህ አያሌ መጠጥ : ዘውዲን ደፍታ በሰው አናት
በአንድ አንደበት ሶስት ምላስ : ገዝታ እምትሸጥ ደላላ ናት ።
ጀብራሪን ታሞለዋለች
ነፍሱን ግን ታላድፋለች ።
ስታጭረው : ስታበርደው : ስታፈርሰው
ስታጉብዝ : ስታሰጋው : ኋላም ለእንቅልፍ ሞት ትታው
በእንቅልፍ ልቡ ኮርኩራው : መሄድ ነው ለቅዠት ድራው ።

ግንዛቤ

እና ዛሬ ሌሊት አንተን : ለሃሰት ቅዠት ድራህ ነበር ?

በረኛ

አዎን : አዎን : ጌታ : ብቻ ገብራም ሳልገብር
ስትጠልፈኝ : ስግተረተር : ቀልቤን ስትሰልብ : ስደነብር
ማንቁርቴን አንቃ ስትጥለኝ : እኔም እምቢ ስል አልሰክር
አነጋናት በክርክር ።

ግንዛቤ

ኸረ ይኸው ጀግናው መጣ : በቃህ ተረብክን አትተርብ
ጌታዬንም አስነቃኸን : ይህን በር ስንደበድብ ፤

—ግክቤገ ይገባል—

ሌኛክስ

እንዴት አደርክ ጌታዬ ?

ግክቤገ

እንዴት አደራችሁ ጉበዝ ?

ግንዛቤ

ደገና እግዚአብሔር ይመስገን ፤
ጌቶቹ ተነስተው ይሆን ?

ግክቤገ

ዛሁን ቀደምስ አልነቁም

ግንዛቤ

ማልደህ ና ብለውኝ ነበር ፤

ግክቤገ

ታዲያ እኔ ላስታውስልሃ ።

ግንዛቤ

እሱማ በማን ዕድሌ ፤ ብቻ ሆነ አንተን ማስቸገር

ግክቤገ

የሥራ አገልግሎትማ : ነው የሚናፈቅ መቸገር
ወይም ማለዳ ና ያሉህ : ቢሆን ነው ላንድ ቁም ነገር
በል ገብተህ ቆይ በዚያኛው በር ።

—ግንዛቤ ይወጣል—

ሌኛክስ

ጃንሆይ ዛሬ ነው እሚሄዱት ?

ግክቤገ

አዎን : ዛሬ እሄዳለሁ ነው ያሉት ።

ሌኛክስ

መቼም የዛሬ ሌት አዳር : ፈጽሞ አልነበረም አዳር
ነበር እንጂ የሌሊት ጣር ።
እኔማ ባደርኩበት ክፍል : ጀርዬን አንቅቼ ሳዳምጥ
የሁከት የጣር ዓይነት ድምጥ : አንዴ ሲያለቅስ አንዴ ሲያምጥ
ምን ዓይነት ሌሊት ልበልህ ? አልነበረውም መላቅጥ !
ደንዝዣ መጋደም እንጂ : ባይኔ እንቅልፍ ዝር ሳይል
ድምጹ : ነፋሱ : ጉጉቱ : አሳደረኝ በቁም ስቅል ።
እንደኩዛዜ እንደጸሎት : እንደዋይታ እንደሲቃም
ኸረ እኔ ገጥሞኝም አያውቅ : እንዲህ ያለ የእንቅልፍ አሲዳም ።

ግክቤገ

ነው ፤ የተናጋ ሌሊት ነው ፤ አልነበረም ብዙም ሰላም ።

—ግንዛቤ ይገባል—

ምነው ጉብዝ ጀርም የላህ ?
ወይስ እንቅልፉ ገደላህ ?

በረኛ

አዩ ጌታ : በበዓል ቀን ዶር እስኪሮህ ማን ይተኛል ?
በዚህ ላይ ሞኝ እንግሥ መጠጥ : ባንዴ ሦስት ፊት ያነግጣል ።
መጀመሪያ ያ ያናፍጣል : ሁለተኛ ያንጉላጃል ።
ሶስተኛ : ፊኛ ያናፍል ።
በዚህ ላይ ሰውነት ዝሎ : ምላስ ብቻዋን ስትግል
ለናት ልጅ እንኳ አትተኛም : በቁም ለመሸጥ ስትደልል ።
አገር ማንደድ ያሰኛታል ፤
ግን ጉልበቱ ይጎድላታል ።
ሰለዚህ አያሌ መጠጥ : ዘውዴን ደፍታ በሰው አናት
በአንድ አንደበት ሶስት ምላስ : ገዝታ እምትሸጥ ደላላ ናት ።
ጀብራራን ታሮላዋለች
ነፍሱን ግን ታሳድፋለች ።
ስታጭረው : ስታበርደው : ስታኮራው : ስታፈርሰው
ስታጉብዝ : ስታሰጋው : ጳላም ለእንቅልፍ ሞት ትታው
በእንቅልፍ ልቡ ኮርኩራው : መሄድ ነው ለቅዠት ድራው ።

ማክዳፍ

እና ዛሬ ሌሊት አንተን : ለሃሰት ቅዠት ድራህ ነበር ?

በረኛ

አዎን : አዎን : ጌታ : ብቻ ገብሬም ሳልገብር
ስትጠልፈኝ : ስግተረተር : ቀልቤን ስትሰልብ : ስደነብር
ማንቁርቱን አንቃ ስትጥለኝ : እኔም እምቢ ስል አልሰከር
አነጋናት በክርክር ።

ማክዳፍ

ኸረ ይኸው ጀግናው መጣ : በቃህ ተረብክን አትተርብ
ጌታዬንም አስነቃኸን : ይህን በር ስንደበድብ :

—ግክቤዝ ይገባል—

ሌኛክስ

እንዴት አደርክ ጌታዬ ?

ማክቤዝ

እንዴት አደራችሁ ጉብዝ ?

ማክዳፍ
ደገና እግዚአብሔር ይመሰገን :
ጌቶቹ ተነስተው ይሆን ?

ማክቤዝ
ካሁን ቀደምስ አልነቁም

ማክዳፍ
ማልደህ ና ብለውኝ ነበር :

ማክቤዝ
ታዲያ እኔ ላስታውስልሃ ።

ማክዳፍ
እሱማ በማን ዕድሌ : ብቻ ሆነ አንተን ማስቸገር

ማክቤዝ
የሥራ አገልግሎትማ : ነው የሚናፈቅ መቸገር
ወይም ማለዳ ና ያሉህ : ቢሆን ነው ላንድ ቁም ነገር
በል ገብተህ ቆይ በዚያኛው በር ።

—ግክዳፍ ይወጣል—

ሌኛክስ

ጃንሆይ ዛሬ ነው እሚሄዱት ?

ማክቤዝ

አዎን : ዛሬ እሄዳለሁ ነው ያሉት ።

ሌኛክስ

መቼም የዛሬ ሌት አዳር : ፈጽሞ አልነበረም አዳር
ነበር እንጂ የሌሊት ጣር ።
እኔማ ባደርኩበት ክፍል : ጀርዬን አንቅቼ ሳዳምጥ
የሁከት የጣር ዓይነት ድምጥ : አንዴ ሲያለቅስ አንዴ ሲያምጥ
ምን ዓይነት ሌሊት ልበልህ ? አልነበረውም መላቅጥ !
ደንዝዣ መጋደም እንጂ : ባይኔ እንቅልፍ ዝር ሳይል
ድምጹ : ነፋሱ : ጉጉቱ : አሳደረኝ በቁም ስቅል ።
እንደነዛዜ እንደጸሎት : እንደዋይታ እንደሲቃም
ኸረ እኔ ገጥሞኝም አያውቅ : እንዲህ ያለ የእንቅልፍ አሲዳም ።

ማክቤዝ

ነው ! የተናጋ ሌሊት ነው : አልነበረም ብዙም ስላም ።

—ግክዳፍ ይገባል—

ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ !
ማክሲም
ምን ሆነሃል !

ሌናክስ
እኔ ምን ሆነሃል ጉብዝ ?

ማክሲም
ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! ወዮ ! እገር ጠፍቷል !
መፃፅት ቁጣ ! ቅስፈት ወርዷል ?

ማክሲም
የምን ቅስፈት ነው እኔ በል !

ማክሲም
ወዮ አንቺ እገር
ወይ ሕይወትሽ !

ማክሲም
የምን ሕይወት ነው የሚለው ?

ሌናክስ
የ—የ—የጌቶቹን ነው የሚለው ? ?

ማክሲም
ቅስፈቱን ዓይኖችህ ይየው
ለኔስ ምላሴን ከበደው !
ጀግና ተነስ ! ጉብዝ ታጠቅ !

—ማክሲምና ሌናክስ ይወጣሉ—

ሂድ የደብሩን ደወል ደውል
ሰንደቅ ዓላማው ይዘቅዘቅ !
ባንቆ ! ማልኮልም ! ዶናልዲን ! ተነስ !
እገር ተነስ ! ጀግና ታጠቅ !
የሞት ጥላ ያንዣብባል
ጀምበር በቀትር ስትጠልቅ
ጀግና ተነስ ! ጉብዝ ታጠቅ !

—ደወል ደደወላል ! ከበር ይጉሰማል ! መድፍ ይተኮሳል ! ሰው ይጀጅጣል ። እኔ
ቤት ሆይ ማክሲም : ባንቆ : ማልኮልም : ዶናልዲንና ርስ እየተጋፉ አልፈው ሲገቡ ማክ
ሲምና ሌናክስ እየተጋፉ መጥተው ይተያያሉ—

እመቤት ሆይ ማክሲም
ምንድነው ? ምንድነው እሱ !
ተናገር እንጂ : ተናገር !

—አልቶ ትወጣለች—

ማክሲም
የትክል የሚነገር ነገር ?
ምንጽኢትን መቀበል በቀር !

ሌናክስ
ሁ—ሁ—ሁለቱ አልባሾች ናቸው
ጨቢያቸው በደም ተበክሎአል
እጆቻቸው ፊቶቻቸው ልብሳቸው በደም ተዘፍቷል

ማክሲም
እኔንም አላስቸል ብሎኝ በሰይፍ ጨፈጨፍኳቸው !

ማክሲም
ለምን ? . . . ሳንመረምራቸው ?

ማክሲም
መት አስቻለኝ ? . . . መት አስቻለኝ ! . . .
ሲታው ጉርሮዩን ሲያንቀኝ
አንጎሌን ሰቀቀን ጠልፎት : መቼ አርቅቆ መቼ አስቦ ?
ሕልውናዬን ብርክ ይዞት !
አእምሮዬን ተሰኛት !
እንዲያ ከምበል ብሎ ሳየው : የኃያሉን ጌታዬን ፊጣ
ምን ሕይወት አለኝ እኔሳ ? ምን ትዕግሥት አለኝ እኔሳ !
እኔያ ደሙን ለብሰው ቆመው : የሱ እስትንፋሱ ተገስሳ ?
ምን ትዕግሥት አለኝ እኔሳ !

—ሁሉም ሲወጡ ማልኮምና ዶናልዲን ብቻ ይቀራሉ—

ማክሲም
ይኸ ጉድ ምን ይመስለሃል ? . . .
እኔ አእምሮዬም መንፈሴም : ንብዝ ብሎ ደንዝዞአል ! . . .
መቼም አንድ የተሰወረ : የአምላክ ባይሆን የሰው ቅስፈት
እንደእርኩስ መንፈስ አንገሩ : ነው የቀጠፈው በደንገት ።

ዶናልዲን
ከጠየቅኸኝ ሰማኝ ጋሺ : ሰማኝና ያሻህን በል
ሆኖም ነገሬን ተቀበል ።

ይኸ መቅሰፍት የምንለው ፡ ይልቅ ገና ይተገላል
ነገ ደም እንተን ያነሳል ።
በሰው-ር የመጣ ቅስፈት ፡ በሰው-ር ነው እሚጋለጠው
እስከዚያ ቲህ መኮብላል ነው ።
እዚህ ቆሞ መርበትበቲ ፡ መከሰት ብቻ ነው ኪሱ ፤
ነገ ደም እኛ ነን ምሱ ።

ግልጽ

አዎን ፡ ከነሱ ጋር ሆነን ፡ የሀዘን ላንቲካ ስናሳይ
ሁላችንም እንዳንሆን ፡ ለተባለው ቅስፈት ሲሳይ ፡
እኔ ወደ እንግሊዝ ምድር ፡ መኮብላሉን እመርጣለሁ ፤

ደናልቢን

እኔ አየርላንድ እሄዳለሁ ።
እንዲያውም መለያየቱ ፡ ለኛም የሚሻል ነው ለበል
የቅስፈቱም ዓይን እንዲሁ ፡ ሁለት ሥፍራ ነው እሚከፈል ፤
በፈገግታቸው ጦር መሃል ፡ መመላለሱ አያዋጣም
አባባን የወጋ ጩቤ ፡ እኛንም ሳይወጋ አይተኛም ።

ግልጽ

አዎን ፡ እኔም አስቤአለሁ ፡ መኮብላችን ይሻላል
ለዚህ ለተሠወረ ሞት ፡ የሥውር መንጠቆ እስኪጣል ።
በል እግዚአብሔር ይጠብቅህ ፡ የአባባ አምላክ ይጠብቅህ
ያገር አምላክ ይጠብቅህ

ደናልቢን

አንተንም እሱ ይጠብቅህ ፡ . . . ቀን አውጥቶ ይመልሰህ ።

—ይወጣሉ—

ት ፡ ቫ

—ርስና አንድ ሽግግሌ ይገባሉ—

ሽግግሌ

አዎን ፡ ዘመኔስ ረዥም ነው ፡ ሩቅ ነው አረ በጣም ሩቅ
ብዙ መከር መክሬአለሁ ፡ ልኩን ቆጥራ እንኳ ባላውቅ
አረ የለም አቻም የለኝ ፡ ብዙ ዘመን ነው ያሳለፍኩ ፤
የ . . . የቀድሞው ተስቦ ጊዜ ፡ እኔ ገና ጋሜ ነበርኩ

በል በዚህ ገምተው ፤
አረ መቼና መቼ ነው
የመጀመሪያ ሚስቴን ፡ ያገባሁ ከዚያ ወዲህ ነው ፡
ታዲያ እኔህ የትላንትናው ፡ ያኔ ገና እምቦላ ናቸው
በዕድሜዬም አልሰማሁ እኔ ፡ እንዲህ ያለ ክፉ መተት
ነጋሪት ምታ አይባል ፡ ሠራዊት በማን ይከተት ?

ርስ

ነው አባቱ ፡ እውነትምን ነው ፡ ልቦናዎ ብዙ ያያል
ዛሬ በሰው ልጆች በመፅ ፡ ሰማየ ሰማያት ቀልቷል ።
ቀት በሰንዝር ሲሠፈር ፡ ወሩ በሚሆን ሲገረድ
ብርሃን በጥላ ሲጋረድ
ባንዲት ሌት ዕዳ ሲወለድ ።

ሽግግሌ

ሐሙስ ማታ ምርኩዝ ይገድ ፡ ወደ ጉጆይ ሳዘግም
ዓይኔን ጠትጥቆ ገደላት ፡ እርግፀን ፡ ፎት ላይ አንድ እርኩም ፤
ጉድ ብዬ ፡ ሳያት ፈዝገር
ጎጆይ ገባሁ ተከገር ፡ . . . በል እስቲ ደህና ዋል ልገር

—ግክፍ ይገባሉ—

ርስ

በሉ ደህና እደሩ አባቱ (ግክፍን)
ምንም ነገር አልታወቀ ? . . . የሚወራውም ነገር የለ ?

ግክፍ

አረ እማይወራም የለ ፤
የማይሉትም ጉድ የለ ።
ሰምተህ ነው ወይስ ሳትሰማ ፡ ተወርቶ ሲያልቅ ነገሩ
ሁለቱ የንጉሥ ልጆች ፡ ቀድሞውን እንደመከሩ
አንዱ አንግላንድ ፡ አንዱ አየር ላንድ ፡ ሌሊቱን እንደበረሩ ፤
ወርድ ከራሳችን እንጂ ፡ ግፋቸውን መሰከሩ ።

ርስ

እኔም ሰምቼ ነበረ ፡ ወራው ወዲያው ነው የነፈሰው
ከአንተ አንደበት እስከሰማ ፡ ነበረ የምጠብቀው
ወይ ዓመፃ ! ወይ ዓመፃ ! ደም በገዛ ደሙ ሲያፈገገ
እንግዲያ በዚህ አያያዝ ፡ አልጋው ሊሆን ነው የማክቤዚ ።

ሆነችኝ ቅጽ 7 ታዳሪ

የው ለንጅ : አሁን ጀመረ : ወደ እስኩን ደብር መግባት
ቀኑን በጉዞ ላይ ውሎ : እዚያው ተቀብቶ ለመንገድ ።

ርሰ
የጃንሆይስ አስከሬን ?
ማከዳፍ
ሂዶ ወደ ኮልም ደብር
ከአባቶቻቸው መቃብር ።

ርሰ
አንተስ ወደ እስኩን ነው እምነትህ ?
ማከዳፍ
የለም : ፊፊ ነው እምነቴ
እዚያው እዘመዶቼ ዘንድ ።

ርሰ
አኔስ እስኩን ነው እምነቴ
ማከዳፍ
ጉዞህን የሰላም ያርገው : ከዚህ ካዲሱ አቀማመጥ
አርጌው መደረቢያችን : ቀለል ብሎ ባይቀመጥ . . .
እስቲ እንግዲህ እሱ ያውቃል : በደህና ይግጠመን ጌታዬ ።

—መጋረጃ ደግላል—

ገቢር ሦስት

ት : ከ

—ባንቆ ይገባል—

ባንቆ
ላንተስ የሕልማችን ውጤት : እንደማይሆን ሆናም ሆነህ :
በንግርት ሆነ በትንቢት : አልመህ ሆነ ወይ ታኸተህ
አይደፈር ድፍረት ደፍረህ : አይደረግ ድርገት አርገህ :
ታዲያ እኮ : . . . ልጅህ ይነግሳል : እኔ እሆናለሁ ሥሩ
ልጅ ልጄም ይነግሳል ብሏል : አላለቀ ተለምሩ ።
አንተም ከገዥነት አልፈህ : እንግዲህ ይኸው ነግሳላል
ምንም የቀረብህ የለ : አንተ ድረስ ሁሉም ጸድቋል
ታዲያን ለኔስ የተቸው ቃል : ይፈጸማል ወይ ይቀራል ?
ብቻ እንደንግርቱ ቃል : ያንተ ጉዳይ ከሠመረ
የኔም ልጅ ሳይነግሥ አልቀረ ።
መለፍሰፍ ይቅርብኝ አቦ
እስከዚያው አፈን በዳቦ ።

—ግክቤዝ ነገሩ : እመቤት ሆይ ግክቤዝ ንግሥት ሆና :
ሌናክስና ሮስም ካጃቤዎች ጋር ሆነው ይገባሉ—

ማክቤዝ
ባንቆ አሁን መሄድህ ነው ?

ባንቆ
አዎን መሄዴ ነው ጃንሆይ :

ማክቤዝ
ማታ ለበዓሉ ግብግጥ : ደርሰህ ትመለስ የለም ወይ ?

ባንቆ
እንዴታ : እመለሳለሁ ።

ማክቤዝ
እኔም እጠብቅሃለሁ ።

እኒያ ሁለት ወንበደዎች
አንግላንድና አየር ላንድ : ገብተው : በሕዝቡ ጆሮዎች
የሚለፍት ዐመፅ : በየቀኑ ይደርሳል ፤
የራሳቸውን ግፍ : ሳይናዘዙ አምልጠዋል ።
በል ለማናቸውም ጉዳይ : ማታ ግብግፍ በቅቶ ሲፈርስ
ሁላችን እንድንመክርበት : ቀደም ብለህ እንድትደርስ ።

ባንቆ
አዎን ጃንሆይ ይሂዳል ።

ማክሴን
ቀና ጉዞ ያርግላችሁ ፤ . . . በሉ ሁላችንም ደክሞናል ፤
እስከግብግፍ ሰዓት ድረስ : እየቅላችን እንዋል ።
በሉ ደህና ዋሉ አሁን ፤
እግዚር ከናንተ ጋር ይሁን ።

—**ግክቤትና እንደ ቋሚ አሽከር ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹ ይወጣሉ**—
እነኚያ ሁለት ሰዎች : አሁንም ደጅ ቆመዋል ?

አሽከር
አዎን አሁንም ቆመዋል ።

ማክሴን
ግቡ በላቸው ።

—**አሽከር ይወጣል**—

በጣር ለዚህ መብቃቱና : በሰላም ለዚህ መብቃቱ
እየቅል ናቸው ሁለቱ ።
በባንቆ ላይ ያለኝ ሥጋት
ጥልቅ ነው እንደልብ ውጋት ፤
ታዲያን በእገር ብቻ ሳይሆን : መቸም ሰው አንደዚ ሲነግሥ
በሌላም ላይ ያስፈልጋል : ማለት ፤ በፍርሃትም መንፈስ ፤
እንደ የሚያጠራጥር ተግባር ፤ በሌላው ላይ ከታየበት
በአእምሮው ሚዛን ተመርቶ ፤ ብዙም ሳይቸገርበት
ልዩ እንጂ ሌላ ሰው ሳያቅ
ተራነቱን ተመልክቶ ፤ ተጠርጣሪን ባለመናቅ
ይገባል በምሥጢር መፋቅ ።
እንደሱ ግን ማንም የለኝ
በሕይወት መኖሩ የቀፈፈኝ ።

የባንቆ በሕይወት መኖር ፤ የአእምሮዬን ብልጠት ግምት
ያሰንቃቃል በሱ ትእዛዝበት ፤
እንደግንደሰ የቁጣርን ፤ ገምቶ ነው ያፈዘበት
ሲሉ ለክ ነበር የእውነት ።
በሕልም መንገሱን ሲሰማ ፤ ትንቢቱን እያቃለለ
የኔም ይነገረኝ አለ ።
እና እሱም ተነገረለት ፤ ቀጥሎ እሚወለድ ከሱ
ልጅና የልጅ ልጆቹ ፤ ተከታትለው እንደሚነግሡ ፤
እኔን ለመጠባበቂያ ፤ እማይዘልቅ ዘውድ ጭና
ዘሬን ከግዛት አምክኛ ፤
አልጋዬንና መንግሥቱን ፤ ጎላ ከሥራ ፈንቅሎ
ሽንቱንና የዘር ደሜን ፤ አድርቆ ታሪኬን ጥሎ
እንዳልነበርኩ ሊያደርገኝ ፤ ለባንቆ ዘር አቀብሎ ?
ያማ ለማንም ብዬ ነው ፤ ቅኑን ዳንካን የገደልኩት
አእምሮዬን የሰበርኩት ፤ መንፈሴን የበጠበጥኩት
የሁልጊዜ ሰላሚን ፤ እንቅልፈን የተነጠኩት ።
ያማ ለሌሎች ብዬ ነው ፤ ዘር ዘሩ እንዲነግሥ የባንቆ
የሱ ወዝ እንዲለመልም ፤ የኔ ሽንት ካገር ደርቆ ።
ይኸ ከሆነ ወዮ ሕልም ! ወዮ ቅገጥ ! ወዮ ንግርት !
በቃ የረታ ደረታል ፤ ከኔ ወይም ካንቺ ትምክህት ።

146

—**አሽከር ሁለት ወንበደዎች እስከብቶ ይወጣል**—

ትላንት ተነጋግረን ነበር ።

አንደኛው ወንበደ
አዎን ፤ አዎን ።

ማክሴን
ያው ፤ እንደተረዳችሁት ፤ አትማችሁን መጥና
እሱ ነበር ያጠቃችሁ ፤ ያለአገባብ ጨቁና ፤
ታዲያ እናንተ ሳይገባችሁ ፤ እሱ እንዲያ በተጫናችሁ
እኔን ባልበደልኩት በደል ፤ ጠላችሁኝ ተማርራችሁ ፤
ይኸን መቸም ትላንትና ፤ በሚገባ አስረድቻችሁ
፤ የተለያየነው ፤ ጉዳዩን ተገንዝባችሁ ።
ደሉን ሥረ ነገር ፤ የሃብታችሁ አገፈፈፍ
ካሪዎቹ የነበሩት ፤ የዘረፉት በነፍስ ወከፍ
እማን እንደነበሩ ፤ የከፍተው ግብረ አበርች
በደለኛው እኔ እንድመስል ፤ የገዛቸው ስም አጥፈዎች ፤

እኒያ ሁለት ወንበደዎች
እንግላንድና አየር ላንድ ፣ ገብተው ፣ በሕዝቡ ጆሮዎች
የሚለፍሩት ዐመግ ፣ በየቀኑ ይደርሰናል ፤
የራሳቸውን ግፍ ፣ ሳይናዘዙ አምልጠዋል ።
በል ለማናቸውም ጉዳይ ፣ ማታ ግብግፍ በትቶ ሲፈርስ
ሁላችን እንድንመክርበት ፣ ቀደም ብለህ እንድትደርስ ። . . .

ባንቆ
አዎን ጃንሆይ ይሄዳል ።

ማክቤዝ
ቀና ጉዞ ያርግላችሁ ፤ . . . በሉ ሁላችንም ደክሞናል ፤
እስከግብግፍ ሰዓት ድረስ ፣ እየቅላችን እንዋል ።
በሉ ደህና ዋሉ አሁን ፤
እግዚር ከናንተ ጋር ይሁን ።

—ማክቤዝና አንድ ቋሚ አሽከር ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹ ይወጣሉ—

እንኒያ ሁለት ሰዎች ፣ አሁንም ደጅ ቆመዋል ?

አሽከር
አዎን አሁንም ቆመዋል ።

ማክቤዝ
ግቡ በላቸው ።

—አሽከር ይወጣል—

በጣር ለዚህ መብቃቱና ፣ በሰላም ለዚህ መብቃቱ
እየቅል ናቸው ሁለቱ ።
በባንቆ ላይ ያሉኝ ሥጋት
ጥልቅ ነው እንደልብ ውጋት ፤
ታዲያን በአገር ብቻ ሳይሆን ፣ መቸም ሰው እንደዜ ሲነግሥ
በሌላም ላይ ያስፈልጋል ፣ ማለት ፣ በፍርሃትም መንፈስ ፤
እንደ የሚያጠራጥር ተግባር ፣ በሌላው ላይ ከታየበት
በአእምሮው ሚዛን ተመርቶ ፣ ብዙም ሳይቸገርበት
ልቡ እንጂ ሌላ ሰው ሳያቅ
ተራነቱን ተመልክቶ ፣ ተጠርጣሪን ባለመናቅ
ይገባል በምሥጢር መፋቅ ።
እንደሱ ግን ማንም የለኝ
በሕይወት መኖሩ የቀፈፈኝ ።

የባንቆ በሕይወት መኖር ፣ የአእምሮዬን ብልጠት ግምት
ያስገባሁኋል በሱ ትእዛዝበት ፤
እንመንግሥት የቀጠለን ፣ ግምቶ ነው ያፈዘበት
ሲሉ ለካ ነበር የእውነት ።
በሕልም መንገሴን ሲሰማ ፣ ትንቢቱን እያቃለለ
የኔም ይነገረኝ አለ ።
እና እሱም ተነገረለት ፣ ቀጥሎ እሚወለድ ከሱ
ልጅና የልጅ ልጆቹ ፣ ተከታትለው እንደሚነግሡ ፤
እኔን ለመጠባበቂያ ፣ እማይዘልቅ ዘውድ ጭፍ
ዘሬን ከግዛት አምክኛ ፤
አልጋይንና መንግሥቱን ፣ ጎላ ከሥራ ፈንቅሎ
ሽንቱንና የዘር ደሚን ፣ አድርቆ ታሪኩን ጥሎ
እንዳልነበርኩ ሊያደርገኝ ፣ ለባንቆ ዘር አቀብሎ ?
ያማ ለማንም ብዬ ነው ፣ ቅኑን ዳንካን የገደልኩት
አእምሮዬን የሰበርኩት ፣ መንፈሴን የበጠበጥኩት
የሁልጊዜ ሰላሚን ፣ እንቅልፌን የተነጠኩት ።
ያማ ለሌሎች ብዬ ነው ፣ ዘር ዘሩ እንዲነግሥ የባንቆ
የሱ ወዝ እንዲለመልም ፣ የኔ ሽንት ካገር ደርቆ ።
ይኸ ከሆነ ወዮ ሕልም ! ወዮ ቅገጥ ! ወዮ ንግርት !
በቃ የረታ ይረታል ፣ ከኔ ወይም ካንቺ ትምክህት ።

9/17

—አሽከር ሁለት ወንበደዎች አስገብቶ ይወጣል—

ትላንት ተነጋግረን ነበር ።

አንደኛው ወንበደ
አዎን ፣ አዎን ።

ማክቤዝ
ያው ፣ እንደተረዳችሁት ፣ አቅማችሁን መጥፍ
እሱ ነበር ያጠቃችሁ ፣ ያለአገባብ ጨቁኛ ፤
ታዲያ እናንተ ሳይገባችሁ ፣ እሱ እንዲያ በተጫናችሁ
እኔን ባልበደልኩት በደል ፣ ጠላችሁኝ ተማርራችሁ ፤
ይኸን መቸም ትላንትና ፣ በሚገባ አስረድቻችሁ
ነበር የተለያየነው ፣ ጉዳዩን ተገንዝባችሁ ።
የበደሉን ሥረ ነገር ፣ የሃብታችሁ አገፋፈፍ
መካሪዎቹ የነበሩት ፣ የዘረፉት በነፍስ ወከፍ
እነማን እንደነበሩ ፣ የከፍተኛ ግብረ አበሮች
በደለኛው እኔ እንድመስል ፣ የገዛቸው ስም አጥፊዎች ፤

እኒያ ሁለት ወንበደዎች
እንግላንድና አየር ላንድ : ገብተው : በሕዝቡ ጆሮዎች
የሚለፍት ዐመፃ : በየቀኑ ይደርሰናል !
የራሳቸውን ግፍ : ሳይናዘዙ አምልጠዋል ።
በል ለማናቸውም ጉዳይ : ማታ ግብግፍ በቅቶ ሲፈርስ
ሁላችን እንድንመክርበት : ቀደም ብለህ እንድትደርስ ።

ባንቆ
አዎን ጃንሆይ ይሄዳል ።

ማክቤገ
ቀና ጉዞ ያርግላችሁ ። . . . በሉ ሁላችንም ደክሞናል ፤
እስከግብግፍ ሰዓት ድረስ : እየቅላችን እንዋል ።
በሉ ደህና ዋሉ አሁን ፤
እግዚር ከናንተ ጋር ይሁን ።

—ግክቤገና አንድ ቋሚ አሽከር ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹ ይወጣሉ—
እነኚያ ሁለት ሰዎች : አሁንም ደጅ ቆመዋል ?

አሽከር
አዎን አሁንም ቆመዋል ።

ማክቤገ
ግቡ በላቸው ።

—አሽከር ይወጣል—

በጣር ለዚህ መብቃቱና : በሰላም ለዚህ መብቃቱ
እየቅል ናቸው ሁለቱ ።
በባንቆ ላይ ያለኝ ሥጋት
ጥልቅ ነው እንደልብ ውጋት ፤
ታዲያን በአገር ብቻ ሳይሆን : መቸም ሰው አንደዜ ሲነግሥ
በሌላም ላይ ያስፈልጋል : ማለት ፤ በፍርሃትም መንፈስ ፤
እንደ የሚያጠራጥር ተግባር : በሌላው ላይ ከታየበት
በእእምሮው ሚዛን ተመርቶ : ብዙም ሳይቸገርበት
ልቡ እንጂ ሌላ ሰው ሳያቅ
ተራነቱን ተመልክቶ : ተጠርጣሪን ባለመናቅ
ይገባል በምሥጢር መፋቅ ።
እንደሱ ግን ማንም የለኝ
በሕይወት መኖሩ የቀፈፈኝ ።

የባንቆ በሕይወት መኖር : የአእምሮዬን ብልጠት ግምት
ያሰንቃቃል በሉ ትእዛዝብት ፤
እንግላንድን የቆላግርን : ግምቶ ነው ያፈዘበት
ሲሉ ለካ ነበር የእውነት ።
በሕልም መንገሱን ሲሰማ : ትንቢቱን እያቃለለ
የኔም ይነገረኝ አለ ።
እና እሱም ተነገረለት : ቀጥሎ እሚወለድ ከሱ
ልጅና የልጅ ልጆቹ : ተከታትለው እንደሚነግሡ ፤
እኔን ለመጠባበቂያ : እማይዘልቅ ዘውድ ጭኖ
ዘሬን ከግዛት አምክና ፤
አልጋዬንና መንግሥቱን : ኋላ ከሥሬ ፈንቅሎ
ሽንቲንና የዘር ደሚን : አድርቆ ታሪኩን ጥሎ
እንዳልነበርኩ ሊያደርገኝ : ለባንቆ ዘር አቀብሎ ?
ያማ ለማንም ብዬ ነው : ቅኑን ደንካን የገደልኩት
አእምሮዬን የሰበርኩት ፤ መንፈሴን የበጠበጥኩት
የሁልጊዜ ሰላሜን ፤ እንቅልፌን የተነጠኩት ።
ያማ ለሌሎች ብዬ ነው ፤ ዘር ዘሩ እንዲነግሥ የባንቆ
የሱ ወዝ እንዲለመልም ፤ የኔ ሽንት ካገር ደርቆ ።
ይኸ ከሆነ ወዮ ሕልም ! ወዮ ትገጥ ! ወዮ ንግርት !
በቃ የረታ ይረታል ፤ ከኔ ወይም ካንቺ ትምክህት ።

ባንቆ

—አሽከር ሁለት ወንበደዎች አስገብቶ ይወጣል—
ትላንት ተነጋግረን ነበር ።

አንደኛው ወንበደ
አዎን : አዎን ።

ማክቤገ
ያው : እንደተረዳችሁት : አቅማችሁን መጥኖ
እሱ ነበር ያጠቃችሁ : ያለአገባብ ጨቁኖ ፤
ታዲያ እናንተ ሳይገባችሁ : እሱ እንዲያ በተጫኛችሁ
እኔን ባልበደልኩት በደል ፤ ጠላችሁኝ ተማርራችሁ ፤
ይኸን መቸም ትላንትና ፤ በሚገባ አስረድቻችሁ
ነበር የተለያየነው ፤ ጉዳዩን ተገንዝባችሁ ።
የበደሉን ሥረ ነገር ፤ የሃብታችሁ አገፋፈፍ
መካሪዎቹ የነበሩት ፤ የዘረፉት በነፍስ ወከፍ
እነማን እንደነበሩ ፤ የከፍተው ግብረ አበሮች
በደለኛው እኔ እንድመስል ፤ የገዛቸው ስም አጥፊዎች ፤

ባንቆ መሆኑን አጥራቸው ፣ አስጠንቅቆ የለም በቅርብ ፣ መቸም እዩዘንጋችሁ ፣ የሠራችሁ የግፍ ድርብ ፣

አንደኛው ወንበደ.
እረ ገብቶናል ፣ ገብቶናል ፣

ማክቢዝ
እንደገባችሁ ገብቶናል ።
ዛሬ ደም እንደገና ፣ ዳግመኛ ያስጠራጃችሁ ።
ለማጣራት ያህል ነበር ፣ ምን ዓይነት ወኔ እንዳላችሁ ፣ ምናልባት በወንጌል እምነት ፣ ታሥራችሁ እምታምጡ ትዕግሥትን ከበቂ በላይ ፣ ተጨንቃችሁ የምትውጡ ፣ በሃይማኖት ስሜታችሁ ፣ እንዲያውም የምታዘኑለት እግዚር ሆይ በደሉን ማረው ፣ ብላችሁ እምትጸልዩለት እኛ ይቅር ብለንዋል ፣ እንተም ይቅርታ አድርግለት ብላችሁ ታንፍ እንደሆን ፣ ላጣራ ነው ያስጠራጃችሁ ወረታችሁን ሰንክሎ ፣ ረግጦ ፣ ደፍቶ ላጠፋችሁ አደሀይቶ ፣ አቆራምዶ ፣ አቆማዳ ላላጣችሁ ? . . .

አንደኛው ወንበደ.
እረ ወንዶች ነን ፣ ወንዶች ነን ፣

ማክቢዝ
በተፈጥሮ መዝገብ ፣ ሁሉም ወንድ ፣ ሁሉም ሰው ይላል ዓይጥም ልክ እንደእንበሳ ፣ በአውራ መሥመር ላይ ተጽፏል ሽሉ ፣ ትሉ ፣ ዝፍጡ ሁሉ ፣ በአዳም ስም ይትርመሰሰሳል
ይልቅ አለ ልዩ መዝገብ በልብ እሳት የሚነበብ ።
ጨልፋቱን ከከርፋፋው ፣ አዳኙን ከቤት ጠባቂ ባለሞያን ከአሳሳቂ ፣ የተጣራን ከጭማቂ ፣ ምርጡን ከምራጭ እሚለይ ፣ አለ መዝገብ ፣ አለ ሰነድ
በወኔ ሰሌዳ እሚነድ ።
በሉ እንግዲህ ተጠየቁኝ ፣ የናንተ የት ነው ሥፍራችሁ ? በተፈጥሮአችሁ ከሌለ ፣ ጠፍጥፌ እኔ አልመርግባችሁ ። ግን እሱ ሌህ ካበቃችሁ ፣ ዝግጁ ነኝ ልክሳችሁ
አጥፊአችሁን ካጠፋችሁ ! . . .
እኔ ሌላም አልላችሁ ፣ ማነው ለዚህ ያበቃችሁ ? ይኸው እኔም እንደናንተው ፣ ጤናም ቢሆን ሰውነቱ በሱ ነው ሰላም ማጣቱ !

ፍቅራም ልቢም የናንተ ነው ፣ የሱን ሕይወት ብታጠፉ ፣ ጠላታችሁን ማጥፋቱ ፣ ለኔም ለናንተም ነው ትርፉ ።

ሁለተኛው ወንበደ.
ወዳጅነትንም ከሰጠኝ ፣ እኔም እኔን ላስተዋውቆት ኑሮ አማርራ ፣ እንገላታ ፣ አልቆልኛል የዓለም ናፍቆት ደንዝግባሁ ፣ ደንታም የለኝ ፣ እንኳን ሰው ራሴም ብሞት ።

አንደኛው ወንበደ.
እኔም ደም እንደዚሁ ፣ ፍቱን የበቃሁ ቅስፈት ነኝ አደጋ ሲደጋግመኝ ፣ ራሴን አደጋ አደረገኝ ፣ ለእንጀራዬ መጠገኛ ፣ ወይ ለመጥፊያዎም ካሰኘኝ ለማንም ለምንም ቢሆን ፣ ወደኋላ እማልል ነኝ ።

ማክቢዝ
መቼም ባንቆ ጠላታችሁ ፣ መሆኑን አውቃችሁታል ?

አንደኛው ወንበደ.
አውቀንዋል ፣ አውቀንዋል ።

ማክቢዝ
እንግዲያስ የኔም እሱው ነው ፣ የሱ በሕይወት መቀመጥ አመንምኖ አሰለለው ፣ ነፍሴን በሥጋት በመቅረጥ ፣ ተሰናኝ አይምሰላችሁ ፣ እሱን በይፋ ማስወገድ ግን ቅሬታ እንዳልፈጥር ነው ፣ በኔም በሱም ወዳጆች ዘንድ ፣ ስለዚህ ምን አጋለጠኝ ፣ እያለ የናንተ መንገድ ? ዛሬ ልክ ጀምበር ስትጠልቅ ፣ በግብግብው እንዲገኝልኝ አዝገጭዋለሁ ፣ ሲመለስ ፣ አድፍጣችሁ ቅጠፋልኝ ፣ ልጄም አብርት ይመለሳል ፣ እሱንም እዚያው ድፋልኝ ፣ ሂዱ ።

-ወንበደዎቹ ይወጣሉ-
ባንቆ የወደፊት ቤትክን ፣ ለኬሃሌ ፣ እንድትጠይቅ የነፍስህ ማረፊያ ሥፍራ ፣ ኩነኔ ትሆን ወይም ጽድቅ !

-ይወጣል-

ት፡፪

—ማክሲም አመራት ሆይ ማክሲም—

አመራት ሆይ ማክሲም

ምነው ብቻህን ጌታዬ፡ እምትተክዝ፡ እምታሰብ ?
ከሚቹ ጋር ይሙት እንጂ፡ ቀርቶ እንተ ላይ ከሚያንገብብ ።
በመደሰቻችን ሰዓት፡ የሞተን ጭሮ መሰቅየት ?
መፍትሔ የሌለው ጉድለት፡ ከሃሳብ መወገድ አለበት ።

ማክሲም

እባቧን አቆሰልን እንጂ፡ ሳንገድላት፡ አይቀር መተክዝ
ጉድጓድ እድራ ስትፈወስ፡ ይሾላል የመርዟም መዘዝ ።
መሠረት የያዘን ወርካ፡ ሥሩን ሳንነቅል ጫፍን ቆርጠን
ምግብ ስንበላ እያነቀን፡ ጥላችን እያባነነን
እንቅልፍ አልጠጋን ብሎ፡ በቅዠት ሁከት ተወረን፡
በሥጋት ጦር ተሰትረን፡ በቁማችን ተገንዘን
ከዚህ ተደናብሮ ኑሮ፡ ምነው ከሚቻቹ በሆንን !
ገድለን ካሳረፍናቸው ጋር፡ ዕረፍት እምናገኝ መስለን
ጻንካን በሞት ፍቱን ሆነ፡ ታጥሯል የሱ ሰላም መንገድ
ሕመም መርዝ እሳት አይደፍረው፡ ወይ የአእምሮ መወናበድ ።

አመራት ሆይ ማክሲም

ይልቅ እንግዶችህ መጡ፡ ትንሽ ፈገግ አርገው ፊትክን
እምታስገኘው ለውጥ የለም፡ ተጨብጠህ ብታላዝን
ሲሆን ሳቅ ሳቅ ብለህ፡ ሂድ ተቀበል እንግዶችክን ።

ማክሲም

እኔም አደራ የምልሽ፡ እንዳይጠቁር ነው ግምባርሽ
ይኸ አስመሳይ ወዳጅ ሁሉ፡ እኝ ሲል ሳቅ ይበል ፊትሽ
በተለይ ባንቆ ሲመጣ፡ ደስ ይበልሽ፡ ደስ ይበልሽ
. . . . ባንቆ ? ደሞ የማገ ባንቆ፡ እኒ አእምሮዬን ብል በላው
ስለ ደስታ ስናወጋ፡ እስቲ ባንቆን ምን አመጣው !

አመራት ሆይ ማክሲም

ምንድነው ደሞ የሆንከው ?

ማክሲም

ያልሆንኩትስ ነገር የለም !
ባንቆና ልጁ ፍሊያንስ፡ በሕይወት እንዳሉ ታውቂ የለም ?

ገርቶላኝ
የምትገቡኝ

አመራት ሆይ ማክሲም

አውቃለሁ እንጂ እንግዳያስ !

ማክሲም

እውነትም እንጂ እንግዳያስ !
እሱ ባንቆና ፍሊያንስ ።
ይኸኔ የሌሊት ወርቅ፡ መርዝ ጉርሰው ይበራሉ
ጥንዚዛና፡ የሳት እራት፡ ጥዝ እያሉ ይጠብቃሉ
ሌሊቷም ከቀን እንቅልፏ፡ እያዛጋች ስትነቃ፡
ትልቅ ድርጊት ይፈጸማል፡ ላንድ ትንግርት የሚበቃ !

አመራት ሆይ ማክሲም

ምንድነው እሱ የምትለው ?

ማክሲም

እስኪሆን ድረስ፡ ምሥጢር ነው ።
ሆኖ ካለቀ ጎላ ነው፡ ትንግርቱ ደንቅ የሚባለው ።
በቃሽ ጀምበር፡ ሌሊት ትንገሥ፡ አንቺ ተራሽን ጥለቂ
የጭለማ አመራት ንቂ !
የብርሃንን ዓይን አውልቂ !
በማይጨበጥ ጥበብሽ፡ እውጭኝ በትንግርትሽ አውጭኝ፡
ተቀናቃኝን አውድመሽ፡ ካሠረኝ ንግርት አውግዢኝ !
ለብቻዬ ሳነበንብ፡ ተገርመሻል በነገሩ
ስነግርሽ ነው ደስ እሚልሽ፡ ስታውቂው ነው ተአምሩ፡
እስከዚያ ይቆይ ምሥጢሩ ።

—ይመጣሉ—

ት፡፫

—የግብግጦ አደራሽ—

ማክሲም

ብሉ፡ ጠጡ፡ ተደሰቱ፡
እንግዶቹ፡ ወዳጆቹ፡ ተጫወቱ፡ ተጫወቱ፡
እናንተም ደስ ይበላችሁ፡ እኛንም ደስ እንደሚለን
አስተናባሪዎቻችሁ፡ እኔና ባለቤቱ ነን፡

—ጭብጨባ—

መኳንንት

የቱን ! የቱን !
የቱን ኃያል ንጉሥ ?
የቱን ? . . .

ማክቤዝ

አታሹሉብኝ ነው የምል : ይኸን ቀንዳም ዓይኖችሁን !
እኔ ሠራሁት እንግዲያስ ? . . .

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ተ—ተ— ተቀመጡ ወዳጆቹ : ጃንሆይን አሟቸዋል
ከልጅነትም ጀምሮ : አልፎ አልፎ እንዲህ ያረጋቸዋል =
ለጥቂት ጊዜ ነው እንጂ : ወዲያው ደግሞ ይሻላቸዋል =
ቁጭ በሉ እናንተ ተወካዮች

—ለባቻቸው—

ወንድ ነህ ወይስ እንስሳ ?
ጥቅክን ባሳየኝ ! ተነሳ !

ማክቤዝ

ከወንድም ይልቅ ጋኔል ነኝ
ያንን ጣዕረ መንፈስ በቁም : እንድትጠጠው ካስቻለኝ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

እር የምን ጣዕረ መንፈስ ? ምንው ለኛ አይታየንም
የገዛ አእምሮህ ላሽቆ : የቁም ቅዠት ቢያሳይህም
ካራ-ጣዕረ-መንፈስ : ሽብር : በአንጉልህ ቢሳልብህም
ወኔህን ጠይቃት እንጂ : ለኔ ከቶ አይታየኝም !
እንዲህ ያለውን ሴት እንኳን : ፈጥራ ወሽክታ አታወራም
ዘጠኛ ጊዜ ብትፈራም !
እስቲ እንግዲህ ባዶ ወምበር : ዓይኖችን ሲያይ እያበራ
ጣዕረ መንፈስ አየሁ ይላል : እየፈራ . . . እየፈራ ! . . .

ማክቤዝ

ምንድነው እምትወሽክቼው !
ወይስ ዓይንሽን ጨፈንሽው ?
ገድለን ያስቀበርነው ሁሉ : መቃብር ድሶ ከነቃ
አስከሬን ቆማ ከሄደች : በዓይጦች ምላስ ተጠቅጥቃ
ይኸ ዓለም የዕብዶች ዓለም ነው : የቅዠት ዓለም ነው በቃ !

—ጣዕረ መንፈስ ይወጣል—

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

አዬ ሃሞት ! አዬ ወኔ ! አዬ ወንድ ልጅ ዕድሉ
ወንድ ነኝ : ወንድ ነኝ ካለ : ሱሪ ያጠለቀ ሁሉ !

ማክቤዝ

የምን ሱሪ ! የምን ወኔ ! ካይኔ ከብረቱ ወዲያ
እንደሱሪዬ ግልጥ ሆኖ : ጣዕረ መንፈስ ነበር እዚያ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ጥቂትም አይዘገንንህ ?

ማክቤዝ

የማን አባቱ መዘግነን !
በድሮ ጊዜ ሰው ሲሞት : ይቀረጽለታል ሕንፃ
ዛሬስ እራሱ ተነስቶ : ይሆናል የቁም ዓመፃ =
ነፍሱ ከሥጋው ሲለያይ : አፈር ለብሶ የተቀበረ
ቁሙን ሊበቀል ከወጣ : መቃብር እየሰበረ
ወኔ እርኩስ መንፈስን ምን ያርግ ? . . . ዙፋኔ ላይ ከሠፈረ !
በግፍ ከማስገደል ይብስ : የመንፈስ ግፍ ይኸውልሽ !
የማይፈታ እንቆቅልሽ

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ተሽሎሃል ና ጌታዬ : መኳንንትህ ይጠብቁሃል
ስትርቅ ቅር ይላቸዋል =

ማክቤዝ

ይቅር በሉኝ ወዳጆቹ : አለችብኝ ትንሽ ሕመም
አልፏ አልፏ ልብ የምታደክም ፤
ጽኑ ይመስላል ላልሰመዱኝ ፤
ምንም አይል ግን ፤ ለሚያውቁኝ ፤
ጽዋችንን እናንሳና

—የባንቆ ጣዕረ መንፈስ ይገባል—

እንመኝ ለናንተ ጤና !
እንዲሁ ደግሞ ለባንቆም ፤ የዛሬን እንኳ በለየን
መቸም በመንፈስ አልራቀን

መኳንንት

ዓሚን ! ዓሚን !
ኃያሉ ንጉሥ ማክቤዝ ፤ ለዘለዓለም ይኑሩ !
ይኑሩ !

ማክሊን

እግዚአብሔር! እሚያነሳ ያንሳህ
አንተ የሞት ጽዋ ያልገታህ!
ጥፋ! መቃብር የተፋህ! . . .
ውጣ አንተ የእርግጫን እናት
የማትኖር የማትሞት ምትሃት!

እመቤት ሆይ ማክሊን

አትደንግጡብን ጌቶቼ ፤ . . . እንደዋገምት ነጠቅ ሲል
ለክፋ ሳይሆን ለወግ ነው ፤ እንደልማድ ፤ እንደባሕል
ብቻ ማባነኑ አልቀረም ፤ . . . ድንገት ዱብ ዕዳውን ሲጥል ፤ . . .

ማክሊን

ሱሪ ያጠለቀ ካልፈራህ!
እውልኝ እኔም አልፈራህ! . . .
እግዚአብሔር! እሚያነሳ ያንሳህ! . . .
እውራ አርጎ ባመጣህ ምነው ፤ እውራሪስ ፤ ነብር ወይ ዝሆን ፤
ያስያዝኸኝ ብርክ እንዲይዝህ ፤ እኔ መቅሰፍትህ እንደሆን . . .
ኧረ ገላግይኝ ኮከቤ ፤ ገላግይኝ መንግሥተ ጽዮን! . . .
ወኔ ካለህ እስቲ ሰው ሁን ፤ ሠይፍህን መዝዘህ ተመለስ
እንቀጠቅጥህ ነበረ ፤ እኔ እንዳንተ ጣዕረ መንፈስ! . . .
እንዲህ ሆነህስ አይሆንም ፤ ወንድ ከጥላ አይጣላም
ወኔና ሱሪ አያዋጣም! . . .

—ጣዕረ መንፈስ ይወጣል—

ሂድህ? . . . እርይ ሂድህ!
እማይመልስ አይመልስህ . . .
እሚውጥ መለኮት ይዋጥህ . . .
ወዳጆቼ ይቅር በሉኝ
ፈርዶብኝ ነው አትፍረዱኝ ። . . .
ተጫወቱ ወዳጆቼ
ተደሰቱ ወንድሞቼ

እመቤት ሆይ ማክሊን

የምን ደስታ ነው እሱ? መኳንንቱን በጥብጠኸው!
በዓሉን ሁከት አርገኸው!

ማክሊን

ስብሃት ቁጣ! መዓት ግሩም
ወዳጆቼ ጉድ አታዩም!

ሲውጠን የጠራራ ጉም!
እናንተም ትገርማላችሁ . . .
እንደኔ አለመፍራታችሁ . . .
ይኸን ቅስፈት እያያችሁ! . . .

ርስ

እመቤት ሆይ ማክሊን

ተወ ፤ ተወ እባካችሁ ፤ ጥያቄ አትጠይቋቸው
የተነጋገሩ እንደሆን ፤ ወዲያው ነው እሚብስባቸው ፤
አይጠቅምም ማነጋገሩም
ሲያማቸው ጥያቄ አይወዱም . . .
በሉ ደህና እደሩ ሁላችሁ
ደስ ብሎናል መምጣታችሁ ።
ደህና እደሩ ። . . .

ሌናክስ

እስቲ እግዚአብሔር ምሕረቱን ፤ በጥብብ ይላክላቸው ።

እመቤት ሆይ ማክሊን

ዓሚን ፤ ዓሚን ፤ ዓሚን ፤ ዓሚን . . .

—መኳንንቱ በሙሉ ይወጣል—

ዓሚን! ዓሚን . . .
አንተስ አንድያህን አበድክ ፤ ኧረ! እኔን! እኔስ ወዮ እኔን . . .

ማክሊን

ደም በደም ነው የሚታጠብ ፤ ይላል የእንቆቅልሽ መዝገብ
ደም በደም ነው የሚታጠብ ።
ምሥጢሩ እንደገደል ቢርቅ ፤ ቢቀበር በአእምሮው ጫካ
አይቀርም ይፋ መውጣቱ ፤ ደም አጭርት ደም የነካ ፤
በቃል መኖር ብቻ ሳይሆን ፤ በቃል መጥፋት አለ ለካ! . . .
አሁን ስንት ሰዓት ይመስላል?

እመቤት ሆይ ማክሊን

ሌሊቱ ተጋምሶ አልቆ ፤ ጉሕ ወደመቅደዱ ብሏል . . .
ቀኑ ከሌት ፤ ሌቱ ተቀን ፤ ለኛ እንደሁ ተላክሮብናል . . .

ማክሊን

ግዝዳ ለግብጥ እንዲመጣ ፤ ትእዛዝ ለኪበት እቤቱ
ምን ይመስልሻል መቅረቱ?

ማክቤዝ

እግዚእ ! እሚያነሳ ያንሳህ
አንተ የሞት ጽዋ ያልገታህ !
ጥፋ ! መቃብር የተፋህ ! . . .
ውጣ አንተ የእርግማን አናት
የማትኖር የማትሞት ምትሃት !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

አትደንግጡብን ጌቶቼ ፤ . . . እንደዋገምት ነጠቅ ሲል
ለክፍ ሳይሆን ለወግ ነው ፤ እንደልማድ ፤ እንደባሕል
ብቻ ማባነኑ አልቀረም ፤ . . . ድንገት ዱብ ዕዳውን ሲጥል ፤ . . .

ማክቤዝ

ሱሪ ያጠለቀ ካልፈራህ !
እውልኝ እኔም አልፈራህ ! . . .
እግዚእ ! እሚያነሳ ያንሳህ ! . . .
አውራ አርጎ ባመጣህ ምነው ፤ አውራሪስ ፤ ነብር ወይ ዝሆን ፤
ያስያዝከኝ ብርክ እንዲይዝህ ፤ እኔ መቅሰፍትህ እንደሆን . . .
ኧረ ገላግይኝ ኮከቤ ፤ ገላግይኝ መንግሥተ ጽዮን ! . . .
ወኔ ካለህ እስቲ ሰው ሁን ፤ ሠይፍህን መዝዘህ ተመለስ
እንቀጠቅጥህ ነበረ ፤ እኔ እንዳንተ ጣዕረ መንፈስ ! . . .
እንዲህ ሆነህስ አይሆንም ፤ ወንድ ከጥላ አይጣላም
ወኔና ሱሪ አያዋጣም ! . . .

—ጣዕረ መንፈስ ደወጣል—

ሂድህ ? . . . እርይ ሂድህ !
እማይመልስ አይመልስህ
እሚውጥ መለኮት ይዋጥህ
ወዳጆቼ ይቅር በሉኝ
ፈርዶብኝ ነው አትፍረዱኝ ።
ተጫውቱ ወዳጆቼ
ተደሰቱ ወንድሞቼ

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

የምን ደስታ ነው እሱ ? መኳንንቱን በጥብጠኸው !
በዓሉን ሁከት አርገኸው !

ማክቤዝ

ስብሃት ቁጣ ! መዓት ግሩም
ወዳጆቼ ጉድ አታዩም !

ሲውጠን የጠራራ ጉም !
እናንተም ትገርማላችሁ
እንደኔ እለመፍራታችሁ
ይኸን ቅስፈት እያያችሁ ! . . .

ርስ

የምን ቅስፈት ኃያል ንጉሥ ?
እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ተዉ ፤ ተዉ እባካችሁ ፤ ጥያቄ አትጠይቁት
የተነጋገሩ እንደሆን ፤ ወዲያው ነው እሚብስባቸው ፤
አይጠቅምም ማነጋገሩም
ሲያማቸው ጥያቄ አይወዱም
በሉ ደሀና እደሩ ሁላችሁ
ደስ ብሎናል መምጣታችሁ ።
ደሀና እደሩ ።

ሌናክስ

እስቲ እግዚአብሔር ምሕረቱን ፤ በጥበቡ ይላካቸው ።

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ዓሚን ፤ ዓሚን ፤ ዓሚን ፤ ዓሚን

—መኳንንቱ በሙሉ ደወጣል—

ዓሚን ! ዓሚን
አንተስ አንድያህን አበድክ ፤ ኧረ ! እኔን ! እኔስ ወዮ እኔን

ማክቤዝ

ደም በደም ነው የሚታጠብ ፤ ይላል የእንቆቅልሽ መዝገብ
ደም በደም ነው የሚታጠብ ።
ምሥጢሩ እንደገደል ቢርቅ ፤ ቢቀበር በአእምሮው ጫካ
አይቀርም ይፋ መውጣቱ ፤ ደም አጭርት ደም የነካ ፤
በቃል መኖር ብቻ ሳይሆን ፤ በቃል መጥፋት አለ ለክ ! . . .
አሁን ስንት ሰዓት ይመስላል ?

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ሌሊቱ ተጋምሶ አልቆ ፤ ጉሕ ወደመቅደዱ ብሏል
ቀኑ ከሌት ፤ ሌቱ ተቀን ፤ ለኛ እንደሁ ተላከርብናል

ማክቤዝ

ግዝጫ ለግብግ እንዲመጣ ፤ ትእዛዝ ልኬበት እቤቱ
ምን ይመስልሃል መቅረቱ ?

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ትዕዛዝ ተልኮበት ነበር ?

ማክቤዝ

የውም በጥብቅ ፣ በቀም ነገር =
ወዮ ይህ ሹማምንት ሁሉ ፣ ቢያሠጋኝ ታማኝነቱ
ባይጠበቅ አንደበቱ
እንዲያውም ነገ ጀምራ ፣ እንዳንድ አሽከር በየቤቱ
በሥውር እየላከሁበት ፣ አስጠብቄ ቀንና ሌት
እንዲደርሰኝ አደርጋለሁ ፣ የየዕለት ተግባሩ ውጤት =
ነገ ጠዋትም ትንቢቱን ፣ ቀድሞ ካለምኩበት ሥፍራ
ለክፋ ሆነ ለበጎ ፣ መጨረሻዬን ላጣራ ፣
ተቃራኒም ትንቢት ቢኖር ፣ ሁሉን አበጥሬ ሳውትም
መሠረቱን ቆራርጬ ፣ ለጥቅሜ እስካውል አላርፍም
በቃ አላርፍም ፣ በቃ አላርፍም ፣ እረፍት እሚሉት አላውትም
ደም ማፍሰስ ግዳጄ ሆኖአል ፣ ወንድ በግዳጄ አያፍርም ፣
ከጣዕረ መንፈስ ጋር ሆኖ ፣ የኔ ውጊያ ፣ ከሰው ቀርቶ
ይህ እኮ መጀመሪያው ነው ፣ አረ ገና ምኑ ታይቶ ፣
አረ ገና ምኑ ታይቶ ፣

እመቤት ሆይ ማክቤዝ
ዓሚን . . . ዓሚን . . . አረ ዓሚን ?
አንተስ አበድክ ፣ ወየው እኔን ፣ ወየው እኔን

ት : ዕ

—ሌናክስ አንድ ባለጊል—

ሌናክስ

የማታው ጭውውታችን ፣ ስለነበር በሹክሹክታ
ሃሳብክን አጭሮት ጠፋ ፣ እንዳልነደደ ብልጭታ ?
ሆኖም ከስሎ በድን ሳይሆን ፣ እንደያየው ላንድ አፍታ
እንግዲህ ማታም እንዳልነው ፣ ይኸ እዲሱ አቋማችን
ሌሎቹንም ነው እኔን ብቻ ፣ ለይቶ እሚከነክን ?
አዎን ፣ ሁላችን አይተናል ፣ ምን አለ ከዓይን የቀረበ ?
በደገኛው ዳንካን መሞት ፣ ማክቤዝ እጅግ ተጠበበ
በሃዘኑ ተጨብጦ ፣ እንደዚያ ተንገባገባ =

አዎን ፣ ማክቤዝ ቀና ሰው ነው
አንበሳው ባንቆም በድንገት ፣ ጀግና ዕድሜው ተከተተ
አይጥል ዱብ ዕዳ ጥሎበት ፣ በወንበዴ እጅ ሞተ !
ንጉሥ ማክቤዝም አዘነ ፣ በድንገት ሲለየው ባንቆ
ያዘናል እንጂ ምንው አያዘን ፣ የጦር ጓደኛው ተነጥቆ
እና ማክቤዝ ቀና ሰው ነው ፣
ታድያ እኛ ሁላችንም ፣ የሚያስገርመን እንዳንደ
ባንቆን ድንገት የገደለው ፣ ልጁ ነው ወይስ ወንበዴ ?
ግለት ፣ ባንቆ ሞተ ሲባል
ልጁም ከሀገሪቱ ሸሽቷል =
አረ ከየት መጣ ዐመሉ
ይኸ አባት እየገደሉ
አገር ጥሎ መኩብሉት ?
ግለሰብምና ደናልባንም ፣ ንጉሥ ዳንካንን በመግደል
በደሉን ሳይናዘዙ ፣ አገርዋን ጥሎ መኩብሉት ፣
ማንው በግፍ ያላረረ ፣ አንጀቱ የማይቃጠል ?
ማክቤዝ እንኳን በስህተት
የነጂያን የሁለት አልባሾች ፣ ሕይወት ድንገት በማጥፋት
ሳይመረመሩ ብሎ ፣ እንዲህ አደለም ጸጸቱ
የልጆቹ አመዕ በይፋ ፣ ሳይገለጥ በመቅረት
ግብን ብሏል አንጀቱ
አሁንም እግዚአብሔር ፈቅዶ ፣ የልጆቹን እጅና እግር
አሥሮ ፣ እጁ ቢያስገባለት ፣ ነፍሱን ይከላል ሳይለው ቅር
አባትን የመግደል ዋጋ ፣ ምን እንደሆነ ሊያስተምር
ለፍሊያንስም የደገሰው ፣ ነው የዚሁኑ ዓይነት ግብር =
ግለት ፣ ማክቤዝ ቀና ሰው ነው ፣
ማክጃፍ ደግሞ ግብጥ ንቆ ፣ መጥቶ እንዳይበላ እንደ እንግዳ
በማይገባ ድፍረቱ ፣ በራሱ ሲጎትት ዕዳ
አወረደበት ይላሉ ፣ እስከ የማይባል ፍዳ
አዎን ማክቤዝ ቀና ሰው ነው =
ብዙ ነገር ይታየዋል ፣ ከቅንነቱ የተነሳ
ጣዕረ መንፈስ መጥቷል ብሎ ፣ አላየኸውም ሲያገሳ ፣
ባይን ያየኸውን አታምንም ?
ብቻ አገር አትገዛም ፣ በቁም ቅገትና በሕልም ፣
እና ከነማልኮም ጋር ፣ በምሥጢር የምትገናኝ
አንተው ነህ አሉ ያለኸን ታማኝ !
አታምኝም ?

[Handwritten signature]

ባለሟል

እኔ ወትሮም ሰው አላምንም ።

ሌናክስ

ይህቺንስ የምስጢር ማሳተም ?

—ያሳየላ—

ባለሟል

እንደምታውቀው መስፍኑ ፣ እንግሊዝ አገር ይኖራል ፤
ቤተ መንግሥቱ አካባቢ ፣ ሥውር ስፍራ ተቀምጦአል ፤
የእንግሊዝ ንጉሥ ኤድዋርድም ፣ በደምብ ተቀብሎታል ፤
ማክዳፍድም ሌሊቱን ጠፍቶ ፣ ወደዚያው አገር ገሥግሶአል ።
ችግሩን በምስጢር ቀርበው ፣ ሊያማክሩ ለንጉሡ
በሰ-እርዳታ ኖርዘምበርላንድ ፣ ሲዋረድ ጉሳን ሊያስነሱ
ጦር ሊከቱ ይመስለኛል ፣ የሚያወጣን ከዚህ ከግፍ
ለማዕዳችን በረከት ፣ ለአእምሮአችን እንቅልፍ
ከቅዠት ግብዣ እንድንደን ፣ ከጣዕረ መንፈስ እንድናርፍ ።
ማክቤዝም ይኸንን ሰምቷል ፤

ሰጦርነቱ ይዘጋጃል ።
የግል ቁሙን ሲወጣም ፣ ማክዳፍ ቤት ሰው ልኮ በጥዋት
ሕፃን ልጁ ኡ ኡ እያለ ፣ ሚስቱን በቀን አሳረዳት
ቤቱንም አስነደደና ፣ ልጆቹን ፈጃቸው በእሳት ።

ሌናክስ

ምን አለ? . . . ባገር ወንድ የለ! . . .

ባለሟል

ወንድ ቀርቶ እግዜር የት አለ ?

—አንድ ሻምበል ባሻና ስድስት ወታደሮች ደንገት ገብተው ይከባቸዋል—

ሻምበል ባሻ

ከቆማችሁበት ሥፍራ ፣ ትንሽ ብትነቃነቁ
መሞታችሁን እወቁ !
በኃያሉ ንጉሥ ማክቤዝ ፣ ስለምትጠረጠሩ
እጃችሁን እንድትሰጡ ፣ ታዝዞአል ፤ እንድትታሠሩ ።
እጃችሁን ባትሰጡ ግን ፣ እዚህ እንደቆማችሁ ፣
ያው ትደበደባላችሁ !

—ግርክዋቸው ይወጣሉ—

ገቢር አራት

ት: ፩

—ሁለት የቃልቸ ርኩስ መናፍስት ይሰማሉ = ግክቤዝ ተኝቷል—

ያንደኛይቱ ቃልቻ
ይኸው ንግርቱ በሰለ ፣ ጥንዚዛ መጥቶ ኸው አለኝ
እኔ እግረ ሸረረት እንደሁ ፣ እስካስፈጽም አይሰለቸኝ ።

የሁለተኛይቱ ቃልቻ
እኔ ዓይነ መንጠቆ ይኸው ፣ ገጉቱ ጉትት ሲል ከርሟል

የሶስተኛይቱ ቃልቻ
የጥላ ወጊ አንከሴም ፣ የሌሊት ወሬ አንዣቧል
ንግርቱም ተፈጽሞ አልቋል

የሁሉም ድምፅ
እንግዲያውማ በጅቷል ።
ባየር በረን ከደፍ እደፍ ፣ በጉም በረን ከደፍ እደፍ
አንባዝንም ለማናደፍ

የሶስተኛይቱ ቃልቻ
ጠቋር ገብቷል በነገሩ
ዳኝ ገብቷል በነገሩ
ተሰማምቶበታል ያየሩ

ያንደኛይቱ ቃልቻ
ያየሩ በጥፍሩ ገብቶ ፣ ደም ሥሩን እያሰከረ

የሁለተኛይቱ ቃልቻ
ዳኝ በግምባሩ ጠልቆ ፣ በአእምሮው እየሰፈረ

የሶስተኛይቱ ቃልቻ
ጠቋር ደረቱን ገንጥሎ ፣ በልቦናው እያደረ

የሁሉም ድምፅ
አዩ ግክቤዝ
የጀግና ፈዝ ! . . .

የሶስተኛይቱ ቃልቻ
ምላችንን እናስገብር ?

ያንደኛይቱ ቃልቻ
ከየት ሊያገኝ የሰይጣን ጥፍር ? ...
ከየት ሊቆርጥ ያራስ ልጅ እግር ? ...

የሁለተኛይቱ ቃልቻ
ዘጠኝ የነብር ግልገል ራስ
የእንሸላሊት መንታ ምላስ
ያልረገፈች የክሴ ሥር : ስትበቅል ከዛፍ ጥላ
ከብሳና ተቀጥላ ...

የሁሉም ድምፅ
እረ እንንገረው መልእክቱን
በረንቲቾች ሳይቆጡን
ደብተርች ሳይቃወሙን =
ካላረዳነው ዕድሉን
አይከፍለን ይሆናል ምሱን ? ...

-የግክቤዝ ቅገጥ ይጀምራል-

የሁለተኛይቱ ቃልቻ
ስማ ግክቤዝ ! ስማ ዕድልክን !
ንግርትህን ፈጽመናል : ስማ የመጨረሻህን !
ስማ ስማ ሳትታክት
የአድባርን የአውጋርን መልእክት !

የሶስተኛይቱ ቃልቻ
የኔ መልእክት ያየሩ ነው : የነፍስ ሁሉ አጥማጅ ቃል !
ከማክዳፍ ተጠንቀቅ ብሏል !
ከማክዳፍ ተጠበቅ ብሏል ! ... ምሱን ቶሎ ይፈልጋል =

የሁለተኛይቱ ቃልቻ
ማክቤዝ ይኸነን አትርሳ ! የቦረንቲቾቹ ንጉሥ
ዳኛ ... እንዲህ ብሎሃል አስታውስ ...
ከቶም ወደኋላ እንዳትል ! አሁን በያዝከው ጉዞ ሂድ
ሊያጠፋህ አይችልምና : ሴት ልጅ የወለደችው ወንድ !

ያንደኛይቱ ቃልቻ
ጠቋር የጉታቾቹ ጣር ...
ጠቋር ላልገበሩት አግር

እንዲህ ብሏል ግክቤዝ ስማ : ኋላ ሲፈጸም በድንገት
በከንቱ እንዳትጸጸት ! ...
ወዲህ የእንበሳ ይሁን : ኩራ : ምንም ደንታ አይነርህ
ይፍሩህ : ያክብሩህ ይደፉ : ይንቀጥቀጡ ባላንጠችህ ...
የማይቀርላህን ስማ
ኋላ ቀን እንዳታቅማማ ...
ትልቋ የቢርናም ጫካ : ከቀበሌዋ ጀምራ
ተነስታ እስክትመጣ ድረስ : እስከ ዱንሲናን ተራራ ...
እስከዚያ ማንም አይረታህ : ተጽናና ግክቤዝ አትፍራ ...
ብቻ ይቺን እንዳትረሳት
ጻፋት በልቦናህ ጽላት : ...
የዚያን ለት ደርሶአል ያንተም ቀን
ሲመጣብህ የቢርናም ደን

-ይሰራሉ-

-ግክቤዝ ከቅገጥ ይገናኛል-

ማክቤዝ
ተውኝ ! ተውኝ ! ተውኝ ! እያልኩ : አትምጡብኝ እያልኩትሁ
ገድግዳም አይጋርዳችሁ ... አልጋዬ ላይ ሠፈራችሁ ?

-እመቤት ሆይ ግክቤዝ ከእንቅልፍ ትገናኛለች-

እመቤት ሆይ ግክቤዝ
ደም ለከፊህ ምትሃትህ !
በደረቅ ሌት የሚያስጮህህ !
እነማናቸው የመጡት ?
አልጋህስ ላይ የሚሠፍሩት ?

ማክቤዝ
ከማክዳፍ ተጠንቀቅ ያሉት : ከማክዳፍ ተጠበቅ ያሉት !
አልቀመስሻት የኔን እድር
ንግርት የመመልከት ችግር
በኔ እንጂ ባንቺ ሳይሰፍር !
ተጠበቅ ያለኝ ከማክዳፍ
ሊያጠፋኝ ይሆን ይኸ እንክፍ ?
የሚሰቱን ቀን ነው እምሰጠው : እንደሰዋ እሱም እንዲቀሰፍ !
የሱ እንኳን አልቸገረኝም : ይኸኛው ነው የሚጨንቀኝ
ሴት ልጅ የወለደችው ልጅ : አያጠፋህም የሚለኝ !
መብረቅ ሊያወርድብኝ ይሆን : በመለኮት ሊያስቀጥፈኝ ? ...
ወዮ ተደናብሮ ኑር !
ወዮልኝ ግክቤዝ ዘንድር ! ...

የማልሰማው መተት ጠፋ፣ ጫካው ሁሉ ሥሩን ለቆ
ይመጣ ይሆን ተንፋዎቅቆ ? . . .
ወይ የሚጋተረኝ ጠፍቶ፣ ሁሉን ባሳየው አግሩን
ማጣፊያ ባሳጥርበት፣ ጉዳን ባፈለበት ሁሉን
ጣዕሪ መንፈስ እንኳ ሳይቀር፣ ሰውን ፍጥረቱን ንግርቱን
አድመው ሊያስከሩኝ ይሆን፣ የሚልኩብኝ መተቱን ?
ከሱው ተምራ ብበልጠው፣ ሳይስተካከለኝ ቢቀር
ንግርቱም ይዋሽ ጀመር ? ትንቢቱም ይዋሽ ጀመር ?
ተጠንቀቅ ይላል ከማክዳፍ
ከዚያ ከዞረበት እንከፍ
የማይመጥነኝ ጉድ ብሆን፣ ትንቢቱ ይዋሻል ለካ
ሴት ልጅ ያልወለደችው ወንድ፣ ይላል በሃሰት ሲመካ
ሥሩን ነቅሎ የሚራመድ፣ በአየር የሚንፍቀቀቅ ጫካ
በውሸት ትምክህት አይፈጥርም፣ በኔ ዙፋን የሚተካ !
ኧረ ገና ምኑ ታይቶ
የተነሳ እንደሆነ ማክቤዝ፣ ባሰት ንግርት ተገብቶ
እሳት ሆኖ ነው እሚፈጅህ፣ ሁልህን ለሞት ከሰቶ =
ፍክራ ነው ብሎ እሚያስብ
ያለፈው መዝገቤን ያንብብ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

እኔም ብያለሁኝ አሜን
ዓሚን ፤ ዓሚን ፤ ኧረ ዓሚን
አንተስ አበድክ ወየው እኔን
እኔም ሳትኩት አእምሮዬን፣ ስልብ እያረገኝ ቀልቤን ፤
እያሳከርኩ፣ እያማታሁ፣ የሃሳቤንና የእንቅልፌን
የቁሜንና የሕልሜን
ወዮ አጣኝት ሰላሜን
ወዮ ቀልቤን ፤ ወየው እኔን

—መጋረጃ ይጣላል—

ት፡፪

—አንግላንድ ፡ ግልታምና ማክዳፍ ይገባሉ—

ማክዳፍ

ሌናክስና ባልደረባው ፣ ትላንት ተገደሉ አሉ
እታሠሩበት ወህኒ ቤት ፣ ሰማሁ ፣ እንደተሰቀሉ ፤

መወያየቱ ነው አሉ ፣ ስለኔ ካገር መብብልል
የተገኘባቸው በደል ፤
ስለልጆቹ እናት በቀን ፣ እቤቷ ውስጥ መታረድ
ስለሕፃናቱ መንደድ ! . . .
የብዳል ብለህ ነው እምትይዘኝ ፣ በዕብድ ቁም ካገር ብሰደድ ? . . .
የለም ልዑል እኔ አላብድም ፣ ጉድ አለማበድ ነው የኔ
ደርቁ ጤና መሆኔ
ደርቁ ጤና መሆኔ !
አገራን ላበደ ትቺ !
ሚስቱን ልጄን አስበልቺ ! . . .
የኔ ጉድ አለማበድ ፣ እኔን ያደረገኝ አጉል
አለማበድ ነው ልዑል
ጀምበር በሰረቀች ቍጥር ፣ አዳዲስ መርዶ ሲሰማ
አዳዲስ ሕፃን ሲቀጠፍ ፣ ስንቱ ትዳሩን ሲቀማ
ቤተሰብ ፈርሶ የት ይግባ ፣ ወላጅን ያጣ ልጅማ ?
ምድሩ የዋይታ ምድር ሆኖ ፣ ግምባር በሐዘን ስትጨልም
እህህና ልቅሶ እንደጉም ፣ ሰማየ ሰማዩን ሲቀልም
እኔስ ወዮ ላላበደ ፣ ቆሞ መቆሙን ለሚረግም ።

ግልታም

የማውቀውን አሳውቁ ፣ የማምነውን ለማሳመን
ጊዜ የሰበረውንም ፣ ጊዜ እንዳመቸ መጠን
እመኛለሁ ባቅሚ መጠን
የነገርከኝ ሁሉ በደል
ጊዜ አመቸችት ሆነ እንበል ።
ይኸ ስሙን ማንሳት እንኳ ፣ ዛሬ ምላስን የሚመር
ቀድሞ የተወደደና ፣ የታመነ ጀግና ነበር ።
ዛሬ እንዲህ ባንተም የዞረ
ቀድሞ ወዳጅህ ነበረ ።

ማክዳፍ

አምን ወዳጄ ነበረ ፤ በጣም ነበር የሚቀርቦኝ ፤

ግልታም

አሁንስ እንደማይቀርብህ ፣ እኔስ መተማመኛ አለኝ ? . . .

ማክዳፍ

ምን . . . ምን . . . ማለት ነው ?

ግልታም

በምለው ሁሉ አትመረር ፣ በሃሳቤም አትቀየም
ቀናም ሰው ክፍ ይሠራል ፣ ትእዛዙን ለመፈጸም

እርሱ እዞህ መጣህ ብለህህ ፡ ታሪካህን ባልቀበል
ነገ እንደሱ እንዳትዞርብኝ ፡ መታመኛ ምክንያት የትክል ?
እስብ ከቅያሚህ በፊት ፡ አስባት የአቅዋሚን ዕድል
በአባቲ የእምነት ልብ ገብቶ ፡ ማክቢዝ/ብልቶታል እንደብል
ሕመሙ በኔ ተጋብቶ ፡ በኔም ልክ አለ ያ ቁስል ፤
መታመን እርግጥን ሁኖ ፡ ያመንነህት ሲዞርብህ
እምነትን ብራባት እንኳ ፡ በየትኛው ልቤ ልመንህ ?
የዚህን መልስ ማንም አያውቅ ፤ ለመመለስም አንችል
ልብህን በመዳፍህ ላይ ፡ ገልጼህ አሳየኝም አንል
ሃሰት እውነትን ስትለብስም ፡ አትፈታም በአንደበት ውል
የእውነትን ግርግ ሞገስ ፡ ያዋሃዷት ስለምትመስል ።
እስከመጨረሻው ብቻ ፡ የእውነት ግደ እጅግ ይርቃል
ሳጥናኤልም መጀመሪያ ፡ ርዕሰ መላእክት ሆኗል
ለጊዜው መዳቡም ወርቁም ፡ ያው እኩል ያንጸባርቃል ፤

ማክዳፍ

አቤት ደምሽ ! አቤት ጣርሽ ! ወዮ እማማ አገሬ !
ጡትሽ የደም ወተት ትገነብ ? ወዮ እናቴ ወዮ አድባሬ !
ጀርባሽ በበደል ተቀምጥ ፡ ወገብሽ ግፍ አገልጽኞ
መመሥረቺያሽ ሃሰት ሆነ ? የእውነት መሰረትሽ ሰጥሞ !
ወዮ አገሬ ምድረ እስኩላንድ ፡ የደም ምስሽ በረከተ
ሃይማኖትሽ ተሸለተ ፡ መታመኛሽ ተከተተ

ግልጽ

ታድያን እስከዚህ ተጋልጣ ፡ ከአምላክ መለኮት ተራቁታ
የእምነት መቀነቷን ፈትታ ፡ የማትድነውን ሞት መታ
ዳግመኛ ትንሣኤ መታታ ፡ አንቅቶ ጸጋ እሚያለብሳት
ሥጋ የለበሰ ሰው ነው ? ወይ ከሰማየ ሰማያት
መለኮት ራሱ ሊያለብሳት ፡ አስቀድሞ እንደገፋፋት ?

ማክዳፍ

አረ እግዚአ ! አረ ሰብሃት ! ከየት መጣ እንዲህ ያለ መዓት !

ግልጽ

እኔም እንዳንተ አበስኩ ገበርኩ ! እኔም እግዚአ ! እኔም ስብሃት !
ሥጋ የለበሰ ፍጡር ፡ ከዚህ ከእድፈ ላያነጣት !
እኔ መለኮት አደለሁ ! እኔ አልችልም ! እኔ አላውቅም !
ቁስሏን ለማስመርቀዝ እንጂ ፡ እኔ ልፈውስ አልችልም !
እግዚር ለዚህ ከዳረገኝ
እኔም አንድ መቅሰፍት ነኝ !

Stop

ሰላም ጸጥታ ለማምጣት ? ይኸንን ምጽዓት ለማብረድ ?
ለማግባባት ? ለማስማማት ? ሕግ ዳኝነት ለማውረድ ?
በዚህ በእርግጥን መከር
እኔ አልችልም ሰላም መፍጠር ! . . .

ማክዳፍ

እስከዚህ ተስፋህ ሞተኖ ፡ መሞከርህ እንኳ ይቅር ? . . .
ወይ እንቺ ያልታደልሽ ምድር !
ማክቢዝስ ሌላ አልፈለገ ፡ . . . ከእግዚአብሔር ጸጋ ተራቁተን
አለኝታችንን ብናመልጥ ፡ በተስፋ እመታችን ሞተን
በሕወታችን ፡ በፍርሃት ፡ ባለመተባበር ባክንን
ተግዘን እንድናልቅ ነው ፡ እውነትን እንዳናይ ፈርተን ፤
ገሙ ፡ ጭጋጉ ፡ ደመናው ፡ እንደሞት አፍኗት ከላይ
ወይ ይቺ ያልታደልሽ ምድር ! መቸ ይሆን ብርሃን እምታይ
ዘር በመሠረቱ ሲያሾፍ ፡ ሙራው ባበራለት ፀሐይ ! . . .
አባትህ ተግባራቸውን ፡ ግዴታቸውን የሚያውቁ
ያገር መውደድ የሰጣቸው ፡ ነበሩ የተደነቁ
ነፍሳቸው እንዴት ይጨንቃት ፡ ባንተ ስም ለዚህ ሲበቁ ? . . .
እናትህ ሳያርፉ በፊት ፡ ወደሞት አልጋቸው መርተው
አገርክን አደራ ያሉህን ፡ በመከራ ቀን ረስተኸው
ሰማቸው በክብር እንዳይሞት ፡ እንደዚህ ትገቡትተው ?
አቤት ደምሽ ! አቤት ጣርሽ ! ወዮ እማማ አገሬ
ጡትሽ የደም ወተት ትገነብ ? . . . ወዮ እናቴ ወዮ አድባሬ !
በሬ በገዛ ጉልበቱ ፡ የወዙን ቅባት ባዘለ
ታርዶ እኩ ቆዳው ሲሸሸት ፡ ለቁርበት መታሻው ዋለ ።
ተግባርክን አልረከብ ካልክ ፡ ውርስህን ካባቶችህ እጅ
ደህና ሁን ልዑል ጌታዬ ፡ ደህና ሁን የጌታዬ ልጅ
እንግዲህ በቃኝ ሃይማኖት ! እርስትሽ ይቅርብኝ ጽዮን !
ካድኩት የሱባኤ ልቅሶን
ናቅሁት የጸሎት እርሮን ፤
የሰምን የሕሊናን ወግ ፡ ደፈንኩ የይሉኝታ ገሮን ፤
እንደ ሰው ሰይጣን ልሆን
እኛደዘመኑ አረመኔ ፡ እንደሃላዊ መሠሪህ ልሆን ! . . .
አንቺም ያልታደልሽ ምድር ፡ ሞገድ አልጋሽ ላይ ይቀመጥ
አገሎ ያሳደገን ጀርባሽ ፡ በመከራ ቀምበር ይገቡጥ
ምን ይፈጠር ? ምን ይደረግ ? መታመኛሽ ሥሩ ሲደርቅ

እሱ እዞ መጣ ብልህነት ፡ ታሪካህን ባልቀበል
ነገ እንደሱ እንዳትዘርብኝ ፡ መታመኛ ምክንያት የትክል ?
አሰብ ከቅያሚህ በፊት ፡ አሰባት የአቅዋሚን ዕድል
በአባቴ የእምነት ልብ ገብቶ ፡ ማክቤዝ/ብልቶታል እንደብል
ሕመሙ በኔ ተጋብቶ ፡ በኔም ልክ አለ ያ ቁስል ፤
መታመን እርግጥን ሁኖ ፡ ያመንክበት ሲዘርብህ
እምነትን ብራባት እንኳ ፡ በየትኛው ልቤ ልመንህ ?
የዚህን መልስ ማንም አያውቅ ፡ ለመመለስም እንችል
ልብህን በመጻፍህ ላይ ፡ ገልጼህ አሳየኝም እንል
ሃሰት እውነትን ስትሉብስም ፡ አትፈታም በእንደበት ውል
የእውነትን ግርግ ሞገስ ፡ ያዋሃደት ስለምትመስል ፡ . . .
እስከመጨረሻው ብቻ ፡ የእውነት ግደ እጅግ ይርቃል
ሳጥናኤልም መጀመሪያ ፡ ርዕሰ መላእክት ሆኗል
ለጊዜው መጻብም ወርቁም ፡ ያው እኩል ያንጸባርቃል !

ግክጻፍ

አቤት ደምሽ ! አቤት ጣርሽ ! ወዮ እማማ አገሬ !
ጡትሽ የደም ወተት ትዝነብ ? ወዮ እናቴ ወዮ አድባሬ !
ጀርባሽ በበደል ተጭኖ ፡ ወገብሽ ግፍ አገልድሞ
መመሥረቺያሽ ሃሰት ሆነ ? የእውነት መሰረትሽ ሰጥሞ !
ወዮ አገሬ ምድረ እስኩትላንድ ፡ የደም ምስሽ በረከተ
ሃይማኖትሽ ተሸለተ ፡ መታመኛሽ ተከተተ

ግልሌልም

ታድያን እስከዚህ ተጋልጣ ፡ ከእምላክ መለኮት ተራቁታ
የእምነት መቀነቷን ፈትታ ፡ የማትድነውን ሞት መታ
ጻግመኛ ትንሣኤ መታታን ፡ እንቅቶ ጸጋ እሚያለብሳት
ሥጋ የለበሰ ሰው ነው ? ወይ ከሰማየ ሰማያት
መለኮት ራሱ ሊያለብሳት ፡ አስቀድሞ እንደገፋፋት ?

ግክጻፍ

ኧረ እግዚአ ! ኧረ ስብሃት ! ከየት መጣ እንዲህ ያለ መዓት !

ግልሌልም

እኔም እንዳንተ አበስኩ ገበርኩ ! እኔም እግዚአ ! እኔም ስብሃት !
ሥጋ የለበሰ ፍጡር ፡ ከዚህ ከእድፋ ላያነጣት !
እኔ መለኮት አደለሁ ! እኔ አልችልም ! እኔ አላውቅም !
ቁስሏን ለማስመርቀክ እንጂ ፡ እኔ ልፈውስ አልችልም !
እግዚር ለዚህ ከዳረገኝ
እኔም አንድ መቅሰፍት ነኝ !

Stop

ሰላም ጸጥታ ለማምጣት ? ይኸንን ምጽዓት ለማብረድ ?
ሰማግባባት ? ለማስማማት ? ሕግ ዳኝነት ለማውረድ ?
በዚህ በእርግጥን መከር
እኔ አልችልም ሰላም መፍጠር ! . . .

ግክጻፍ

እስከዚህ ተስፋህ ሞተና ፡ መሞከርህ እንኳ ይቅር ? . . .
ወይ እንቺ ያልታደልሽ ምድር !
ማክቤዝስ ሌላ አልፈለገ ፡ . . . ከእግዚአብሔር ጸጋ ተራቁትን
አላኝታችንን ተገፈን
በሕወታችን ብናመልጥ ፡ በተስፋ እጦታችን ሞተን
በጥርጣሬ ፡ በፍርሃት ፡ ባለመተባበር ባክነን
ተገዘን እንድናልቅ ነው ፡ እውነትን እንዳያይ ፈርተን ፤
ጉሙ ፡ ጭጋጉ ፡ ደመናው ፡ እንደሞት አፍኗት ከላይ
ወይ ይቺ ያልታደለች ምድር ! መች ይሆን ብርሃን እምታይ
ዘር በመሠረቱ ሲያሾፍ ፡ ጮራው ባበራለት ፀሐይ ! . . .
አባትህ ተግባራቸውን ፡ ግዴታቸውን የሚያውቁ
ያገር መውደድ የሰጣቸው ፡ ነበሩ የተደነቁ
ነፍሳቸው እንዴት ይጨንቃት ፡ ባንተ ስም ለዚህ ሲበቁ ? . . .
እናትህ ሳያርፉ በፊት ፡ ወደሞት አልጋቸው መርተው
አገርክን አደራ ያሉህን ፡ በመከራ ቀን ረስተኸው
ሰማቸው በክብር እንዳይሞት ፡ እንደዚህ ትጉትጉተው ?
አቤት ደምሽ ! አቤት ጣርሽ ! ወዮ እማማ አገሬ
ጡትሽ የደም ወተት ትዝነብ ? . . . ወዮ እናቴ ወዮ አድባሬ !
በሬ በገዛ ጉልበቱ ፡ የወዘን ቅባት ባዘለ
ታርዶ እኩ ቆዳው ሲሸለት ፡ ለቀርበት መታሻው ዋለ ፡ -
ተግባርክን አልረከብ ካልክ ፡ ውርስህን ካባቶችህ እጅ
ደህና ሁን ልዑል ጌታዬ ፡ ደህና ሁን የጌታዬ ልጅ . . .
እንግዲህ በቃኝ ሃይማኖት ! እርስትሽ ይቅርብኝ ጽዮን !
ካድኩት የሱባኤ ልቅሶን
ናቅሁት የጸሎት እርርን ፤
የሰምን የሕሊናን ወግ ፡ ደፈንኩ የይሎኝታ ገርጮን ፤
እንደ ሰዉ ሰይጣን ልሆን
እንደዘመኑ አረመኔ ፡ እንደሃሳቤ መሥሪህ ልሆን ! . . .
አንቺም ያልታደልሽ ምድር ፡ ሞገድ አልጋሽ ላይ ይቀመጥ
አገሱ ያሳደገን ጀርባሽ ፡ በመከራ ቀምበር ይገብጥ
ምን ይፈጠር ? ምን ይደረግ ? መታመኛሽ ሥሩ ሲደርቅ

ገጽ 2
ያለኝታሽ መሠረት ሲኖድ ፡ ጀምሮ በቀትር ስትጠልቅ
የእም ተስፋ በሰደት ምድር ፡ አሸዋ ማሳ ላይ ስትወድቅ

ግልጽ

ያሸዋ ማሳ አደላሁም ! እግዚአብሔር ነው ምስክር !
ማክቢዝ እምነቱን ዘርፎት ነው ፡ አለማመን ነው ችግሩ
በልቤ ውስጥ አውራ አሥርብኝ ፡ ጥርጣሬ እሚሉት አውራ !
መቸም ካልገደለኝ አይሞት ፡ ይህ ልቤ የረጠረው ነገር
እንኳን ወዳጀን ፡ ጥላዩን ፡ ከሚያኖረኝ በማስጠርጠር
ማክቢዝ እሳይህ ላይ ልሙት ! አስከራገህ ላይ ልቀበር !
የእንግሊዝ ንጉሥ ኤድዋርድ ፡ ሊረዳኝ ቃል ገብቶልኛል
አጉቴም ሲዋረድ አሥር ሺህ ፡ አስልፈላለሁ ብሎኛል
ቢርንም ጫካ አካባቢ ፡ መመሽጉን ጽፎልኛል =
ማክቢዝ ጠብቀኝ ቢህ ሰሞን
መጣሁ መቃብርህ ልሆን

ግክፍ

ዓይኑን ግን ለኔ ተውልኝ ፡ እኔ ከዓይኖቼ ውል አለኝ
ልጆቼን ፡ ሚስቴን የወጋው ፡ በዓይኑ ብረት ነው እሚመስለኝ
ደማቸው ስቡን አፍኖት
ትንፋሻቸውን አርግዞት
ግፉ ብሉኑን አጥቁርት
እኔንም ዓይኖኝ እንዲሞት
ብረቱ ብረቱን ወግቶት

ገቢር አምስት

ገ : ፩

ግክቢ ሴተ መንግሥት ውስጥ አሸከርኛ ገረድ

ገረድ
አረ ማርያም ምንው ጨክንሽ ? አረ ምን ይሆን ነገሩ
ደም መጡ ንግሥቲቱ ፡ በቁም ሕልማቸው እያወሩ =
ንጉሡ ወደ ጦር ሚዳ ፡ ከሂዱ በት ቀን ጀምሮ
እንዴ በሳት ወይ በለቅሶ ፡ ደም እንዳንደ በእንጉርጉር
በእንቅልፋቸው ይሂዳሉ ፡ . . . አረ እንጃላቸው ዘንድሮ !
ብልኮአቸውን ወርውረው ፡ ካልጋቸው ላይ ይነሱና
እራሱን መጻፍቸውን ፡ ግንጥል አርገው ይከፍቱና
ደድረሰ ለማክቢዝ እያሉ ፡ እየሳቱ ይጽፉና
ሳይባንኑ ይጋደማሉ ፡ ወዲያው እጥፍጥፍ ይሉና

አሸከር

ታዲያ ከሚነጋገሩት ፡ አንዳንድ ነገር ስምተሻል ?

ገረድ

አረ ስንቱ ይታወሳል ! . . .
ያው አሁንም መጡ ዝም በል ? . . .
ምን አልኩህ መልእክ ገብርኤል !

—እመሴት ሆይ ግክቢ በቁም ትዠቷ ሻግ ደህ ትገባለች—

አሸከር

ደም የምን ሻግ ይዘጥል ? . . .

ገረድ

መብራት እንዳይለያቸው ፡ ጥብቅ ትእዛዝ ሰጥተውኛል

አሸከር

ያው ዓይኖቸውም ተከፍቷል ! . . .

ገረድ

ተገልጠላል እንጂ እያየም ፡ ገልጥብሎ ደብዝሃል =

እየው እጃቸውን ሲያሻሹት
እየው ደሞ ሲለቃለቁት
እሚታጠቡ ነው እሚመስሉት ።

አሽከር

አረ ደሞ ይናገራሉ ፣ ቆይ እስቲ እንስማቸው ይልቅ ፣

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ይታየኛልይታየኛልየብርሃን መንጸባርቅ
እንደ ጭላንጭላ ቀዳዳ ፣ ከፍቁ ስትል ብቅ ጥልቅ ፣
ተደምሰሺ ! ተደምሰሺ ! ከማንባሬ ላይ ርገሬ !
ጥሬ እንቺ ርኩስ ጭላንጭላ !ጥሬ ! ጥሬ ! ጥሬ !

ገረድ

ምን ምንድነው እሚሉት ?

አሽከር

ቆይ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ምነው ማክቤዝ ! ምነው ማክቤዝ ! ወታደር ሆነህ መፍራትህ !
ወኔህ እስከዚህ ልትከድህ ?
ማን አባቱ ምን ሊሰማ ? ቢሰማስ አንተ ነህ ንጉሥ
ማነው ደፍሮ የሚያወራ ? ማን አባቱ ሊተነፍስ ?
ደሙ ብቻ ! አረ ደሙ ! ያን ሁሉ ደም ከየት አመጣው
ጎርፍ አይል እንዴ የወጣው !

ገረድ

ምን ?

አሽከር

የታመመ ሕመሙን ከትራሱ ይወያያል አሉ ቆይ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ማክዳፍ ሚስት ነበረችው ፣ ሚስትም ልጆችም ነበሩት
ዛሬስ ታዲያ የት ነው ያሉት ?
እጅህ ከቶ ይነጣ ይሆን ? አረ ተው ማክቤዝ አረ ተው
ደም በደም ነው እሚታጠቡ
በምላይ ሽታው ተጋብቶ ፣ እጆቹ ተጨማለቁ
በምድረ ዓረብ ሽቱ ሁሉ ፣ እንዳሉ እንኳ ቢጠመቁ
እርም ነው እኒህ እጆቹ ፣ ከእድፋቸው ላይላቀቁ !

ገረድ
እንዴ !

አሽከር

ይኸን ለጃንሆይ ማስታወቅ አለብኝ ! ቆይ !

እመቤት ሆይ ማክቤዝ

ሂድ እጅህን ታጠብ !በር ይንኳኳል ሂድ !
እመኝታ ቤት ግባና ፣ ብልኮህን ተከናክብ !
ደም ምን ነካኝ ልትል ነው ! የምን ጣዕረ መንፈስ ነው እሱ !
ባንቆማ ሞቶ መቃብሩ ርቋል ! ከመቃብር ሊወጣ !
ሂድ እጅህን ታጠብ ፣ በር ይንኳኳል ! ሂድ እንጂ
የሆነው እንደሆን እንዴ ሆኗል ! እኮ ሂድ አትርበትበት !
ምነው ሞትክን ባሳየኝ !

—ወደ መኝታ ቤቷ ስትመለስ ይወጣ—

ት ፡ ፪

—በብርሃም ጫካ ውስጥ ሲዋርድ ፣ ርስ ፣ አንገስ ከአጃቢ መኩንናቸው ጋር ይታያል—

ሲዋርድ

አሁንም ገና አልደረሱም ? ቃፊር ጠባቂውን ጥሩት
እዚሁ ቢርናም ጫካ ውስጥ ፣ እንገናኝ ነበር ያልኩት ።
የእንግሊዝን የእርዳታ ጦር ፣ ልዑል አልጋወራሽ ማልኮልም
ከማክዳፍ ጋር እያወሩ ፣ ሊደርሱ ነበር ሳይጨልም
አባቢያ ግን የውጊያው አቅድ ፣ ጥቂት ሳይዘገይ አይቀርም ።
የዚያን ያመፀኛ አቅዋም ፣ ጸጥታ መርማሪው አያውቅም ?

አንገስ

አምን አሁን ነው የነገረኝ ፣ ደጋግሞ ተጣርቷል ቃሉ
የዱንሲናንን ተራራ ፣ መሽጎ ይዞአል ይላሉ ።
አብዶአል የሚሉም ወሬ አለ ፣ ሆኖም ዝናውን ያልጠሉ
የወኔ እንቅስቃሴ ነው ፣ ሲሉ ያስተባብላሉ ።
ግን ሁሉም አልፎ አልፎ እንዳንዴ ፣ ወፈፍ ያረገዋል አሉ ።
የሚያቀርባቸውን እንኳን ፣ ትእዛዝ ሲሰጥ ወይ ሲያማከር
ባንኖ ያባንኖቸዋል አሉ ፣ ሃሳቡን ሲጠረጥር

—የቃፊር ዘብ ከደጅ ይመሃል—

የቃፈር ጠባቂ

ፈረሰኛ ! ፈረሰኛ ! መልእክተኛ በፈረሰ መጣ !

ርስ

ይለፍ በለው ፣ ይለፍ በለው

—መልእክተኛው ይገባል—

ምንድነው የመልእክትህ ቃል ?

መልእክተኛ

ልዑል አልጋ ወራሽ ማለታልም ፣ እንደዚሁም ጌታ ማክዳፍ
የእንግሊዝን ጦር ሠራዊት ፣ ይዘው ደርሰዋል እዚህ እፋፍ ፣
ልዑል ጌታዬም እንደዚህ ፣ እንድትመጡና እሳቸው ዘንድ
እንሰማማበት ብለዋል ፣ የጦር አሰላለፉን አቅድ ።
ሆኖም የሠራዊታችን ፣ ብዛቱ እንዳይገመት
እያንዳንዱ የጦር አርበኛ ፣ በጥብቅ የገመድ መቀነት
ከደኑ ዛፍ ይቆረጥና ፣ እንደየቁመቱ ይታጠቅ
በቢርናም የጫካ ቅጠል ፣ ተጠቅልሎ ይጠባበቅ ፣
የውጊያውም ትእዛዝ ሲሰጥ ፣ ባንድነት እንዲነቃነቅ
እንዲነገረው ብለዋል ፣ ቍጥራችን እንዳይታወቅ ፣

ሲዋርድ

ትእዛዙን ተቀብለናል ፣ እሺ ብለህ እንድትነግር
ደም ፣ እንኳንም ያበቃም ፣ ለዚች ለሀገርም ምድር
ከጀጌራ ማክዳፍ ጋራ ፣ እንኳን ደህና መለሰልን
ለውጊያውም ዝግጁ ነን ፣ በልና ቶሎ አስታውቅልን ።

—መልእክተኛ እጅ ነስቶ ይወጣል—

ጉብዝ ትእዛዙ ይተላለፍ ፣ እንታጠቅ ባንድ መንፈስ
ከቢርናም የጫካ ቅጠል ፣ አርበኛ በሙሉ ይልበስ

የማክቤዝ የግፉ ግዛት

መደምሰሻዋ ዛሬ ናት ፣

እንደ ድር ዳዩ አንስቶ ፣ ሰቅሰቆ እንቀርቅዮ መድፋት ! . . .

ት ፣ ቫ

—ማክቤዝ ፣ ባለግሉቸና እጃቢዎቹ በጦር ልብስ ይታያሉ—

ማክቤዝ

በቃኝ ምንም አትንገሩኝ ፣ አልሰማም ምንም ቢወራ
የቢርናም ጫካ ተነስቶ ፣ እስከ ዱንሲንን ተራራ

ጸጽ

ደኑ ራሱ ነፍስ ዘርቶ ፣ እግር አውጥቶ እስኪመጣ
ምንም አትሆንን ንግርት አለህ ፣ ብሎኛል የልደቱ ዕጣ
አልሰማም የናንተን ጣጣ ! . . .

ማለታልም የሚሉትስ ጉርባ ፣ ከሴት ልጅ ማሕፀን አልወጣም ?

ሴት ልጅ ያልወለደችው ወንድ ፣ ካልሆነ እኔን አያጠቃም !

ታዲያ የኔ ባላባቶች ፣ ከእንግሊዝ ጋር ቢያልቱ

ድምጥማጣቸውን ማርገፍ ፣ እንደሚያስችላኝ ትንቢቱ

በይፋ ነው እሚነግርልኝ

ብቻ ለነሱ ይብላኝልኝ !

—ሻምበል ባሻ ይገባል—

መቸም ያለወራ አልመጣህ ፣ ምን ይኸ የነገር ወንፈት

ጉንጭህ በፍርሃት ተነብዞ ፣ አስመስሎሃል ሳንባ ፈት . . .

ሻምበል ባሻ

አሥር ሺህ ነው ኃያል ንጉሥ

ማክቤዝ

ምኑ . . . የነገርህ ብዛት ?

ሻምበል ባሻ

አጥቂው የእንግሊዝ ሠራዊት ።

—ሻምበል ባሻ ይወጣል—

ስንቲን ብሽቀት እያዳመጥኩ

ምነው ጃል ፣ ቆሽቲን አቆሰልኩ !

ጀግና ጠፍቶ ፣ በሥራ ቤት ፣ በቧልት ቀለብ ጠግቤ

በአቃቢት ፣ በእርግማን ብቻ ፣ በሴት አውል ተከብቤ

እስቲ ሲቶንን ና በለው !

የት ነው ደም እሱ የሄደው ? . . .

—ሲቶን ይገባል—

ቀና ወራ ነው የያዝከው ?

ወይ መተት ልታወራ ነው !

ሲቶን

ያው የትድሙን ብቻ ነው ፣ ያረጋገጥኩት እስካሁን

አሥር ሺህ የእንግሊዝ አጥቂ ፣ ከሸፍቶቹ ጋር ማደሙን ።

ጸጽ

ግንባቢ

ታዲያስ ምድር ቁና ትሁን ? ...
ሰጡኝ ! ጋሻ ጦሬን ሰጡኝ !
ጥፋሬን ለምዴን አስታጥቁኝ ! ...
ደሞስ የለም ረቂቅ ምትህት : የለም ጥበብ ሠራሽ ሙተት
እሳተ ገሞሬ ሆኖ : በቁም የሚውጠው መቅሰፍት :
የእንግሊዝን አጥቂ ሁሉ : ከነመሣሪያው የሚከት ?
የለም ?

-አሽከር በሻምበል ባሻ ተመርቶ በሩሜ ይገናኝ በግንባቢ ጆሮ ያንገኛል-

ለሰዎም መድኃኒቱ ታጣ ? ፍርሃትን ከልቧ እሚነቅል
መርሳትን : አለመሥጋትን : በአለምሮፕ እሚተክል ?
በቅገጥ ያሰወራት ጀመር : ሕሊናዋን አስገድዶ
እንደ እሳት የሚያነጻጽትን : የእልህ ፍሚን አብርዶ
በደረቀ ሌት ከእንቅልፏ : ከአልጋዋ ላይ አስወርዶ ...
ቋሚ ልቦናዋን ሰልቦ : ከሌሊት ሕልሚ ተዋህዶ ...
ደግሞት የለም ? ዋገምት የለም ? ... ሥቃይዋን ከውስጧ እሚያደርቅ
የልብዋን እርሮ እሚነጥቅ ! ...
አንተስ ከሰዎ የሰማሽውን : በወሬ አላዳረስከውም ? ...

አሽከር

አረ ምን ቆርጫ ጃንሆይ ! እንኳን ሰው ወፍ አልሰማውም =

ግንባቢ

አንተሳ : ሰው አትባልም ? ...
ኃጢአትህ ... ደፍረህ መስማትህ
ጅልነትህ ... አለማውራትህ !
እንግዲህ በኔ እንዳታዘን : ብታዘን እዘን በዕጣ ከፍልህ ...
በል አንተ ያዘልኝ እባክህ !
በደሉ እንኳን በጽሁፍ : በአእምሮአችሁ አይመዝገብ
አይታወስ ! አይታሰብ !
ሲሞት ከሞቱ ጋር እርሱት : አሁን በጥይት ይደብደብ !

-ሻምበል ባሻ ይህን ሲወጣ ሲል አሽከር ግንባቢን ሲገድል ይቃጣል = ከባልጊሉኛ አንጻ
ተደግሞ አሽከርን ሲወጋው ግንባቢ ይጨርሰውና ራሳውን ሻምበል ባሻ ጉትቶ ያወጣዋል-

አለማወቅ ነው ያጠፋው : ጠርታው የዕድሉ ውቃቢ
ሴት ልጅ እንደወለደችው : እረስቶታል ይኸ እጣቢ ...
ሞት ሕይወቱን እንዳትደፍራት : የአድባራት ትንቢት ነው ዋፅ
እንግዲያስ ያሰኘው ይምጣ : እንኳን እንግሊዝ ሞት ራሷ !

በሉ መለከት ይነፋ ! ፈሪም ጉድጓዱን ይፈልግ
ሰንደቅ ግላማ ይውሰብለብ ! ጀግና ዙሪያውን ይመሽግ !
ደጀኑና ፊታውራሪው : ዙሪያችንን ሲበረታ
የእንግሊዝ ጦር ምግብ እጥቶ : በችጋር ነው የሚፈታ =
-በደጅ የሴቶች ልቅሶ ይሰማል-

የምን ድምፅ ነው እምሰማው ?

ሲቶን

ጃንሆይ የሴቶች ልቅሶ ነው =

ግንባቢ

የሥጋት ሰሚት ተሰኛኝ - - - - - ርቆኝ የፍርሃት አምባ
ልቅሶ አልከኝ : የሴት ልጅ እምባ ? ...
ሰሚትማ ወትሮ ነበር : ከሱማ ጋር ተረሳስተን
የልቅሶ ሲታ ሰሰማ : በእኩል ሌሊት መባኘን :
ኮሽ ሲል ጸጉሬ እሚቆመው : ያኔ ሲሰማኝ ነበረ
ዛሬ ቅስሚ መኖሩ ሁኗል : ... ድሮ ቀረ : ድሮ ቀረ ...
ዛሬም ሲታ ነው ምሴ : ሽቦ ሁኗል የደም ሥሬ
በልቅሶ በሰቀቀን ጉርፍ : በእንባ ጅረት ተነክራ = ...
እኮ እነኝህስ ሴቶች : ምን ሆነው ይላቀሳሉ ?

ሲቶን

ኃያል ግንባቢ ሆይ ይጽናኑ : ... ንግሥቲቱ አርፈዋል አሉ =

ግንባቢ

ዕረፍቷም : ሞቷም : እንቅልፏም : ከእንግዲህ ወዲያ ነበርዬ
አማካዩ ጊዜ ሲያመች : ለዋይታና ለአዋዋይ ...
የነግ ውሎ : የነግ ውሎ : የነግ ውሎ !
ከቀን ወደ ቀን ይላባል : በዕድሜ ንፋግ ጀርባ ታዝሎ
እስከመጨረሻይቱ : የጊዜ ቀን ቀጠሮ ...
ትላንትናን : ትላንት በስቲያን : ለጅሎች : ጥርጊያ አላምሮ
ወደ ሞት ትቢያ ይሸኛል : ዛሬ ፈጥሮ : ነገ ቀብሮ =
አረ ከቶውኑ ቅሪ : እንች ንፋግ የዕድሜ ጭላንጭል
የምትንቀሳወሽ ጥላ : የሰው ሕይወት የሰው ዕድል ...
ቅሪ : ከቶውኑ ቅሪ ... ሞያ እንዳነሰው ተዋናይ
ተታትሮ : ተፍጨርጭሮ : ተርበትብቶ መድረኩ ላይ
ለብልጭታ ብቻ እሚታይ
ወዲያው በቅጽበት ለመጥፋት : እንደማያዛልቅ ሲላይ ...
አዩ የሰው ልጆች ሕይወት

ግንኩዝ

ታዲያስ ምድር ቁና ትሁን ? . . .
ሰጡኝ ! ጋሻ ጠሬን ስጡኝ !
ጥፋሬን ለምዴን አስታጥቁኝ ! . . .
ደሞስ የለም ረቂቅ ምትሀት ፣ የለም ጥበብ ሠራሽ ሙተት
እሳተ ገሞራ ሆኖ ፣ በቁም የሚውጠው መቅሰፍት ፣
የእንግሊዝን አጥቂ ሁሉ ፣ ከነመሣሪያው የሚከት ?
የለም ?

—እሽከር በሻምበል ባሻ ተመርቶ በፍጫ ይገባና በግንኩዝ ጆሮ ያንሾክሽል—

ለሰዋም መድኃኒቱ ታጣ ? ፍርሃትን ከልቧ እሚነቅል
መርሳትን ፣ አለመሥጋትን ፣ በአእምሮዋ እሚተክል ?
በቅዠት ያስወራት ጀመር ፣ ሕሊናዋን አስገድዶ
እንደ እሳት የሚያነጻጽትን ፣ የእልህ ፍሚን አብርዶ
በደረቀ ሌት ከእንቅልፏ ፣ ከአልጋዋ ላይ አስወርዶ
ቋሚ ልቦናዋን ሰልቦ ፣ ከሌሊት ሕልሚ ተዋህዶ
ድግምት የለም ? ዋገምት የለም ? . . . ሥቃይዋን ከውሰው እሚያደርቅ
የልብዋን እርሮ እሚነጥቅ ! . . .
አንተስ ከሰዋ የሰማሽውን ፣ በወሬ አላዳረስከውም ? . . .

አሽከር

አረ ምን ቆርጦኝ ጃንሆይ ! እንኳን ሰው ወፍ አልሰማውም ።

ግንኩዝ

አንተሳ ፣ ሰው አትባልም ? . . .
ጋጠአትህ . . . ደፍረህ መስማትህ
ጅልነትህ . . . አለማውራትህ ፣
እንግዲህ በኔ እንዳታዘን ፣ ብታዘን እዘን በዕጣ ክፍልህ
በል አንተ ያዘልኝ እባክህ !
በደሉ እንኳን በጽሁፍ ፣ በአእምሮአችሁ አይመዘገብ
አይታወስ ! አይታሰብ !
ሲሞት ከሞቱ ጋር እርሱት ፣ አሁን በጥይት ይደብደብ !

—ሻምበል ባሻ ይዞት ሊወጣ ሲል አሽከር ግንኩዝን ሊገድል ይታጣል ። ከባለሟሉኛ አንድ ቀድሞ አሽከርን ሲወጋው ግንኩዝ ይጨርሰውና ራሳውን ሻምበል ባሻ ጉትቶ ያወጣዋል—

አለማወቅ ነው ያጠፋው ፣ ጠርታው የዕድሉ ውቃቢ
ሴት ልጅ እንደወለደችው ፣ እረስቶታል ይኸ እጣቢ
ሞት ሕይወቱን እንዳትደፍራት ፣ የአድባራት ትንቢት ነው ዋሷ
እንግዲያስ ያሰኘው ይምጣ ፣ እንኳን እንግሊዝ ሞት ራሷ !

በሉ መለከት ይነፋ ! ፈሪም ጉድጓዱን ይፈልግ
ሰንደቅ ዓላማ ይውለብለብ ! ጀግና ዙሪያውን ይመሽግ ፣
ደጀኑና ፈታውራሪው ፣ ዙሪያችንን ሲበረታ
የእንግሊዝ ጦር ምግብ አጥቶ ፣ በችጋር ነው የሚፈታ ።
—ከድጅ የሴቶች ልቅሶ ይሰጣል—

የምን ድምፅ ነው እምሰማው ?
ሴቶን
ጃንሆይ የሴቶች ልቅሶ ነው ።

ግንኩዝ

የሥጋት ስሜት ተሰኛኝ ርቆኝ የፍርሃት አምባ
ልቅሶ አልከኝ ፣ የሴት ልጅ እምባ ? . . .
ስሜትማ ወትሮ ነበር ፣ ከሱማ ጋር ተረሳሰተን
የልቅሶ ሲቃ ስሰማ ፣ በእኩል ሌሊት መባኘን ፣
ኮሽ ሲል ጸጉሬ እሚቆመው ፣ ያኔ ሲሰማኝ ነበረ
ዛሬ ቅስሜ መኖሩ ሁኗል ፣ . . . ድሮ ቀረ ፣ ድሮ ቀረ
ዛሬማ ሲቃ ነው ምሴ ፣ ሽቦ ሁኗል የደም ሥሬ
በልቅሶ በሰቀቀን ጉርፍ ፣ በእንባ ጅረት ተነከሬ ።
እኮ እነኝህስ ሴቶች ፣ ምን ሆነው ይላቀሳሉ ?

ሴቶን

ጋያል ግንኩዝ ሆይ ይጽናኑ ፣ . . . ንግሥቲቱ አርፈዋል አሉ ።

ግንኩዝ

ዕረፍቷም ፣ ሞቷም ፣ እንቅልፏም ፣ ከእንግዲህ ወዲያ ነበርዬ
አማካዩ ጊዜ ሲያመኝ ፣ ለዋይታና ለአዋዋይ
የነግ ውሎ ፣ የነግ ውሎ ፣ የነግ ውሎ ፣
ከቀን ወደ ቀን ይላባል ፣ በዕድሜ ንፋግ ጀርባ ታዝሎ
እስከመጨረሻይቱ ፣ የጊዜ ቀን ቀጠሮ
ትላንትናን ፣ ትላንት በስቲያን ፣ ለጅሎች ፣ ጥርጊያ አላምሮ
ወደ ሞት ትቢያ ይሸኛል ፣ ዛሬ ፈጥሮ ፣ ነገ ቀብሮ ።
እረ ከቶውኑ ቅሪ ፣ እንች ንፋግ የዕድሜ ጭላንጭል
የምትንቀሳሃሽ ጥላ ፣ የሰው ሕይወት የሰው ዕድል
ቅሪ ፣ ከቶውኑ ቅሪ . . . ሞያ እንዳነሰው ተዋናይ
ተታትሮ ፣ ተፍጨርጭሮ ፣ ተርበትብቶ መድረኩ ላይ
ለብልጭታ ብቻ እሚታይ
ወዲያው በቅጽበት ለመጥፋት ፣ እንደማያዛልቅ ሲላይ
አዩ የሰው ልጆች ሕይወት

ግንባቢ

ታዲያስ ምድር ቁና ትሁን ? ...
ሰውኝ ! ጋሻ ጦሬን ሰውኝ !
ጥፋሬን ለምድን አስታጥቁኝ ! ...
ደሞስ የለም ረቂቅ ምትሀት ፣ የለም ጥበብ ሠራሽ ሙተት ፣
እሳት ገሞራ ሆኖ ፣ በቁም የሚውጠው መቅሰፍት ፣
የእንግሊዝን አጥቂ ሁሉ ፣ ከነመሣሪያው የሚከት ?
የለም ?

-እሽከር በሻምበል ባሻ ተመረቶ በሩሜ ይገባና በግንባቢ ደር ያንሸካሸካል-

ለስዋም መድኃኒቱ ታጣ ? ፍርሃትን ከልቧ ለሚነቅል
መርሳትን ፣ አለመሥጋትን ፣ በአእምሮዋ ለሚተክል ?
በቅጥት ያስወራት ጀመር ፣ ሕሊናዋን አስገድዶ
እንደ እሳት የሚያነፍትን ፣ የእላህ ፍሚን አብርዶ
በደረቀ ሌት ከእንቅልፏ ፣ ከአልጋዋ ላይ አስወርዶ ...
ቋሚ ልቦናዋን ሰለቦ ፣ ከሌሊት ሕልሚ ተዋህዶ ...
ደግሞት የለም ? ዋገምት የለም ? ... ሥቃይዋን ከውስጧ ለሚያደርቅ
የልብዋን እሮሮ ለሚነጥቅ ! ...
እንተሰ ከስዋ የሰማሽውን ፣ በወሬ አላዳረሰከውም ? ...

እሽከር

አረ ምን ቆርጦኝ ጃንሆይ ! እንኳን ሰው ወፍ አልሰማውም =

ግንባቢ

እንተሳ ፣ ሰው አትባልም ? ...
ጋጠአትህ ... ደፍረህ መስማትህ
ጅልነትህ ... አለማውራትህ !
እንግዲህ በኔ እንዳታዘን ፣ ብታዘን እዘን በዕጣ ክፍልህ ...
በል አንተ ያዘልኝ እባክህ !
በደሉ እንኳን በጽሁፍ ፣ በአእምሮአችሁ አይመዘገብ
አይታወስ ! አይታሰብ !
ሲሞት ከሞቱ ጋር እርሱት ፣ አሁን በጥይት ይደብደብ !

-ሻምበል ባሻ ይዞት ሊወጣ ሲል እሽከር ግንባቢን ሲገድል ይቃጠል = ከባለሟሉቱ አንፋ ቀድሞ እሽከርን ሲወጋው ግንባቢ ይጨርሰውና ራሳውን ሻምበል ባሻ ጉትቶ ያወጣዋል-

አለማወቅ ነው ያጠፋው ፣ ጠርታው የዕድሉ ውቃቢ
ሴት ልጅ እንደወለደችው ፣ እረስቶታል ይኸ እጣቢ ...
ሞት ሕይወቱን እንዳትደፍራት ፣ የአድባራት ትንቢት ነው ዋሷ
እንግዲያስ ያሰኘው ይምጣ ፣ እንኳን እንግሊዝ ሞት ራሷ !

በሉ መለከት ይነፋ ! ፈሪም ጉድጓዱን ይፈልግ
ሰንደቅ ዓላማ ይውለብላብ ! ጀግና ዙሪያውን ይመሽግ ፣
ይይኑና ፈታውራሪው ፣ ዙሪያችንን ሲበረታ
የእንግሊዝ ጦር ምግብ አጥቶ ፣ በችጋር ነው የሚፈታ =
-ከደጅ የሴቶች ልቅሶ ይሰማል-

የምን ደምዕ ነው እምሰማው ?

ሲቶን ጃንሆይ የሴቶች ልቅሶ ነው =

ግንባቢ

የሥጋት ስሜት ተሰኛኝ - - - - - ርቆኝ የፍርሃት አምባ
ልቅሶ አልከኝ ፣ የሴት ልጅ እምባ ? ...
ሰሜትማ ወትሮ ነበር ፣ ከሰማ ጋር ተረሳስተን
የልቅሶ ሲቃ ሰሰማ ፣ በእኩል ሌሊት መባኘን ፣
ኮሽ ሲል ጸጉሬ እሚቆመው ፣ ያኔ ሲሰማኝ ነበረ
ዛሬ ቅስሚ መና ሁኗል ፣ ... ድሮ ቀረ ፣ ድሮ ቀረ ...
ዛሬም ሲቃ ነው ምሴ ፣ ሽቦ ሁኗል የደም ሥሬ
በልቅሶ በሰቀቀን ጉርፍ ፣ በእንባ ጅረት ተነክሬ = ...
እኮ እንኛህስ ሴቶች ፣ ምን ሆነው ይላቀሳሉ ?

ሲቶን

ጋያል ግንባቢ ሆይ ይጽናኑ ፣ ... ንግሥቲቱ አርፈዋል አሉ =

ግንባቢ

ዕረፍቷም ፣ ሞቷም ፣ እንቅልፏም ፣ ከእንግዲህ ወዲያ ነበርዬ
አማካዩ ጊዜ ሲያመኝ ፣ ለዋይታና ለአዋዋይ ...
የነግ ውሎ ፣ የነግ ውሎ ፣ የነግ ውሎ ፣
ከቀን ወደ ቀን ይላባል ፣ በዕድሜ ንፋግ ጀርባ ታዘሉ
አስከመጨረሻይቱ ፣ የጊዜ ቀን ቀጠሮ ...
ትላንትናን ፣ ትላንት በስቲያን ፣ ለጅሎች ፣ ጥርጊያ አላምሮ
ወደ ሞት ትቢያ ይሸኛል ፣ ዛሬ ፈጥሮ ፣ ነገ ቀብሮ =
አረ ከቶውኑ ቅሪ ፣ እንኛ ንፋግ የዕድሜ ጭላንጭል
የምትንቀሳወሽ ጥላ ፣ የሰው ሕይወት የሰው ዕድል ...
ቅሪ ፣ ከቶውኑ ቅሪ ... ሞያ እንዳነሰው ተዋናይ
ተታትሮ ፣ ተፍጨርጭሮ ፣ ተርበትብቶ መድረኩ ላይ
ለብልጭታ ብቻ እሚታይ
ወዲያው በቅጽበት ለመጥፋት ፣ እንደማያዛልቅ ሲሳይ ...
አዬ የሰው ልጆች ሕይወት

ጅል የተረተሽ ተረብ ነሽ ፣ ከንቱ ጫጫታና ሁከት
ቋሚ ትርጉም የሌለበት

-ሻምበል ባሻ በሩጫ ይገባል-

ምላሰክን አተኩሶታል ፣ ምንድነው ያጣደፈህ ነገር ?

ሻምበል ባሻ

ጃንሆይ ከንቱ ወሬ አይደለም ፣ ባይኔ ካየሁት በስተቀር ፣
ግን ላንደበት ያዳግታል ፣ እንዲህ ብሎ ለመዘርዘር =

ማክቤዝ

እኮ ተናገር ፣ . . . ተናገር !

ሻምበል ባሻ

የ . . . የ . . . የቤርንሃም ጫካ ቅጠል

ሞገድ እንደናደው ገደል

ቢመጣብኝ ሲግተለተል

ማክቤዝ

ምነው እንት ቀጣሬ ጸጥ በል !

ሻምበል ባሻ

ቅጥፈት ቢሆን በማን ዕድል . . . ሸረ የቅጥፈትም አደል
ወታደራችን ይኸን ሲያይ ፣ ጦሩን ጥሎ ገባ ገደል
ብቅ ብለው ይዩትና ፣ ከሞሸሁ አሁን ልገደል =

ማክቤዝ

እውነት ባይሆን ወዩ ዕድልክን ! . . እውነት ከሆነም ይብሳል ፣
አለመሆኑ ይሻላል ! . . .

ከሆነ አትጠፋም ብቻህን

ለኔም ላንተም ይብላኝልን ! . . .

የጣጥናኤል አፍ የተፋው ፣ መርገምት እንዳይሆን ትንቢቱ
ቅስፈት እንዳይሆን ረድኤቱ ፣ ሞት እንዳይሆን ትሩፋቱ =
አትስጋ ብሎኝ ነበረ ፣ የቤርንሃም የጫካ ዛፍ
መሬት ለቆ እስኪመጣብህ ፣ እስከ ዱንሲናን ዳገት ጫፍ ፣

ሻምበል ባሻ

በማክዳፍ እየተመራ

ማክቤዝ

የማክዳፍን ስም አትጥራ !

ካስነሳብኝ ግራር ወርካ ፣ ካዘመተብኝ ያን ጫካ

ከማክዳፍ ተጠበቅ ያለኝ ፣ እውነት ትርጉም አለው ለካ ፣

አሱንስ ሴት ከወለደው
ደኑን እንዴት አስገበረው ?

እንዴት ግር ቅጠል ታዘዘው ?

ማክዳፍን ከሰው ምን ለየው ! . . . ቆንጥሩ ከሱ ጋር አብሮ

እንዴት እንደበገና አውታር ፣ ጫካው ይምጣ ተሰድሮ ?

መሙ ሀጋይ ፣ በልግ ክረምት ፣ በዘመን ክፍያ ሲያድር

አሳት ፣ ጡህ ፣ መሬት ፣ ነፋስ ፣ በየተራ አድሮ ሲገብር

እንኳን ትንቢት እንኳን ንግርት ፣ መለኮት ራሱ ቢያወጋ

ጫካ ታዘዘብኝ ብዬ ፣ አላምንም በሰው ትናጋ !

በሉ ጋሻ ጦሬን ስጡኝ

የወንዶች ትጥቁን አስታጥቁኝ ?

ባይኔ ካላየሁ አላምንም . . . ዓይኔም ብዙ ነው እሚያወራ

በአእምሮ ልቦናዬ ፣ ብዙ መተት እያበራ

ቲህ ይበልጥ አሳይቶኛል ፣ ጣዕረ መንፈስና ካራ !

ሸረ እኔ እንጃ ፣ ሸረ እኔ እንጃ !

እኮ እንዴት ሴት አትወልደውም ፣ ማክዳፍ የሚሉትን ፍርጃ ?

ቆራኛ ያልሠራለት ወንድ ፣ አጣማጅ የሌለው ቀንጃ

ከየት መጣ እንዲህ ያለው ፍርጃ

ሸረ እኔ እንጃ . . . ሸረ እኔ እንጃ

ጉዴን ልፋጠጥ አሳይኝ

በሉ ጋሻ ጦሬን ስጡኝ ! . . .

-ትጠል የለበሱ አርበኞች ሲያዩ ይበርግጋሉ = ይወጣሉ-

ት ፡ ቫ

-ማክዳፍ ከፈታውራሪ አርበኞቹ ጋር ሲገባ ይሰማል-

ማክዳፍ

ማክቤዝ ካይንህ ቀጠሮ አለኝ ፣ ከዓይንህ ከብሌት ጋራ !

ካይንህ ከብረቱ ጋራ !

እንዲገናኝ ከእጄ ብረት ፣ ከዚች ከላንጃዬ ካራ !

የልጆቼን ፣ የሚስቴን ደም ፣ አርግዞታል የዓይንህ ሞራ !

-ማክቤዝ የጌሊት እየተንደረደረ ይገባል-

ማክቤዝ

ማክዳፍ በከንቱ አትሞግተኝ ! ማክቤዝ የትንቢት ቃል አለኝ

ሴት አምጣ የወለደችው ፣ ማንም ወንድ እኔን ላይጥለኝ ! . . .

ለምትህ ነው የምትቀርቡኝ ! . . .
ተጠበቀኝ ! ተጠበቀኝ ! . . .
ሴት አምጣ የወለደችው ፡ ማንም ወንድ እኔን አይጥለኝ !

ማክዳፍ
እንግዲያስ ትንቢትክን ዋጣት ፡ ረከሳብሃለች ንግርትህ !
መጥፊያህ ሆናለች መተትህ ፡
እንግዲያስ ቃልህ ትነቅህ ! . . .
እናቱ አላማጠችኝም ፡ በአዋላጅ ጋይል ተመንጥቄ
በግድ የተወለድኩ ነኝ ፡ ከማሕፀኗ ተበጭቄ !
ዋጣት መጥፊያህ ናት ንግርትህ ፡
የገዛ ቃልህ ትነቅህ ! . . .
ቀጠሮ አላት የእጄ ካራ
ከዚህ ከዐይንህ ብረት ጋራ ፡
የልጅ ደም ካፈነው ሞራ ! . . .

—ማክሲም ደብረገግና ዙፋኑን ወርወሮ እያፈገፈገ ይወጣል—

ማክሲም
ማክሲም ነኝ ፡ ማክዳፍ አትርሣ
የምራመድ ባንተ ሬሣ !
እንኳን ላንተ ፡ ለሰይጣንም ፡ ለጋኔልም አልደነብር
ተጠንቀቅ ፤ የክንዴ ጋሻ ፡ ትሆንሃለች መቃብር ! . . .

—ማክዳፍ ተከታትሎት እየወጣ—

ማክዳፍ
ዋጣት ፡ ረከሳለች ንግርትህ
የገዛ ቃልህ ትነቅህ !
ቀጠሮ አላት የእጄ ካራ !
ከዚች ከዓይንህ ብሌን ጋራ
የልጅ ደም ካፈናት ሞራ

—ተከታትለው ይወጣሉ ። ማክሲም ደምታል ። ወዲያው ማልኮልም ከአጃቢዎቹ ጋር ይገባና የወደቀውን ዙፋን ቀና ሲያደርግ መጋረጃ ይጣላል—

ተ ፈ ጸ መ ።

Not to be taken out
of the Library

ETHIOPIAN COLLECTION
NOT TO BE TAKEN
FROM THE DEPARTMENT

ሃርዳማት
የወጣት ሰነድ
1980 ዓ.ም.

የኢትዮጵያ ግንባርና ጥራት

አዲስ አበባ